ORIZONTURI SPIRITUALE

EVANGHELIA ESENIANĂ

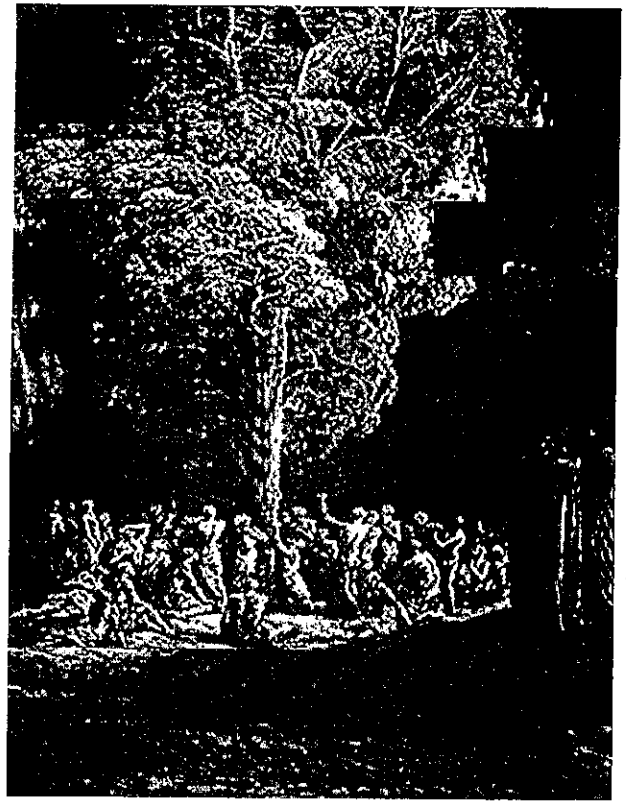

EDITURA ORFEU 2000

ORIZONTURI SPIRITUALE

EVANGHELIA ESENIANĂ

Edmond Bordeaux Szekely, nepotul lui Alexandre Szekely, eminent poet şi Episcop al Bisericii Unite din Cluj, este descendent al lui **Alexander Csoma de Kőrös** (1784-1842), renumit filolog care a compilat prima gramatică a limbii tibetane, primul dicţionar englez-tibetan şi a scris un inegalabil studiu despre cercetătorii asiatici. A fost, totodată, şi bibliotecar la **Royal Asiatic Society** din India.

Edmond Bordeaux Szekely şi-a luat doctoratul la Paris, şi alte titluri academice i-au fost conferite de universităţi din Viena şi Leipzig. A fost profesor de filosofie şi psihologie experimentală la Universitatea din Cluj. Cunoscător a zece limbi moderne, prof. dr. Bordeaux Szekely s-a specializat în sanskrită, aramaică, greacă şi latină. În 1928, împreună cu Romain Rolland, a înfiinţat **International Biogenic Society**, un centru de sănătate care pune în practică tradiţiile eseniene. Pe lângă traducerile sale cele mai cunoscute din *Manuscrisele de la Marea Moartă* şi *Evanghelia Eseniană a Păcii* (peste un milion de exemplare traduse în 29 de limbi), mai trebuie menţionate traducerile din *Zend-Avesta* şi a unor fragmente din codicele precolumbian al vechiului Mexic. Ultimile sale studii despre concepţiile eseniene asupra vieţii s-au răspândit în lumea întreagă. **Edmond Bordeaux Szekely** a publicat peste 80 de cărţi în domeniul filosofiei şi al culturilor antice, cărţi traduse în numeroase ţări. Munca sa de cercetare de la **International Biogenic Society** este continuată de Norma Nilsson Bordeaux Szekely.

EVANGHELIA ESENIANĂ

Cartea întâi	Evanghelia Eseniană a Păcii
Cartea a doua	Cărţile necunoscute ale Esenienilor
Cartea a treia	Manuscrisele pierdute ale Fraternităţii Eseniene
Cartea a patra	Învăţăturile Celui Ales

Texte aramaice şi ebraice traduse şi editate de
EDMOND BORDEAUX SZEKELY

Traducerea din limba engleză
Radu Ilie Mânecuţă

Editura Orfeu 2000
BUCUREŞTI

Coperta
MIHAI LUJANSCHI

TITLUL ORIGINAL ÎN LIMBA ENGLEZĂ

The Essene Gospel of Peace

Book one The Essene Gospel of Peace
Book two The Unknow Books of The Essenes
Book three Lost Scrolls of The Essene Brotherhood
Book four The Teaching of The Elect

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Evanghelia eseniană / trad.: Radu Ilie Mânecuță. - Ed. a 2-a. - București : Orfeu 2000, 2009
ISBN 978-973-1986-08-1

I. Mânecuță, Radu Ilie (trad.)

296.624

© 1981, International Biogenic Society
© 1999, Editura Orfeu 2000

ISBN 978-973-1986-08-1

CUVÂNT ÎNAINTE

Datorită valorii lucrării de față, a aspectelor sensibile legate de ea şi a complicațiilor din context, avertizez pe semenul cititor al ei, că acest cuvânt explicativ va fi mai dezvoltat decât unul obişnuit. Şi pentru că sunt foarte numeroase aspectele pe care trebuie să le limpezim, va fi necesar să procedăm sistematic, cu o ordine riguroasă maximă.

Mai înainte de toate, firește, trebuie să lămurim ce reprezintă această lucrare, apoi cine este autorul ei şi, în final, să demonstrăm veridicitatea ei. Vom vedea, în cursul acestei prezentări, extraordinarele ei implicații.

Lucrarea de față, însumează toate cele patru cărți apărute ca volume separate în Statele Unite, editate de International Biogenic Society (IBS) sub titlul generic *The Essene Gospel of Peace* (*Evanghelia eseniană a păcii*), dar având următoarele subtitluri pe volume, astfel:

1. – *The Essene Gospel of Peace* (*Evanghelia eseniană a păcii*);
2. – *The Unknown Books of the Essenes* (*Cărțile necunoscute ale esenienilor*);
3.– *The Lost Scrolls of the Essenes* (*Manuscrisele pierdute ale esenienilor*);
4. –*The Teaching of the Elect* (*Învățăturile celui ales*).

Traducătorul şi istoricul lucrării este Edmond Bordeaux Szekely, născut la Cluj (probabil în 1905, cum rezultă din cartea sa referitoare la descoperirea manuscrisului aramaic după care a efectuat traducerea *The Discovery of the Essene Gospel of Peace* (*Descoperirea evangheliei eseniene a păcii*).

El a fost nepotul lui Alexandru Szekely, episcop unitarian de Cluj. Tatăl său, mare latifundiar din Transilvania, având

moşii şi în Franţa, a fost de asemenea unitarian; mama sa, franţuzoaică, din familia de moşieri Bordeaux, a fost catolică.

Edmond Bordeaux Szekely a fost încă din adolescenţă un erudit. După cum mărturiseşte în cartea la care ne-am mai referit, la vârsta de 18 ani, el vorbea curent latina şi greaca, precum şi 10 limbi moderne, de circulaţie.

Cred că faptul că mama sa a fost catolică a prevalat probabil în educaţia lui, aspect care explică decizia lui, după terminarea studiilor la Cluj, să meargă la mănăstirea catolică a ordinului Piarist, specializată în educaţie clasică, cu accent pe greacă, latină şi literatură ecleziastică. Planul său era ca după absolvirea acestei şcoli monastice, să meargă la Universitatea din Paris, ca să-şi completeze studiile la Sorbona, în vederea obţinerii doctoratului în filozofie.

În vederea obţinerii diplomei de absolvire la această şcoală, el şi-a luat teza: *Să cânte Sfântul Francisc în inima noastră.*

Pentru a obţine materialul biblic necesar, adecvat lucrării luate, directorul stareţ al mănăstirii, monseniorul Mondik, îi face o scrisoare de recomandare către monseniorul Mercatti, prefectul arhivelor secrete ale Vaticanului (fost coleg de şcoală cu el).

Sub îndrumarea directă a Monseniorului Mercatti, găseşte mai întâi material bibliografic referitor la Sfântul Francisc şi apoi la invitaţia expresă a acestuia, descoperă şi sursa: manuscrisele Sfântului Ieronim. Având în vedere deosebita importanţă a acestuia, să stăruim puţin asupra lor.

Sfântul Ieronim, născut la mijlocul secolului al IV-lea la Stridon (pe teritoriul actualei Yugoslavii), a fost de o mare erudiţie încă de tânăr. În afară de latină, el a învăţat greaca şi aramaica, precum şi ebraica de la ermiţii evrei şi rabinii care au trăit în micile localităţi din deşert. El a început să descopere fragmente ale vechilor manuscrise şi să le descifreze.

De asemenea, nu departe de valea ascunsă în care se afla, el a descoperit o aşezare de anahoreţi, de care Ieronim era sigur că sunt descendenţii misterioasei Fraternităţi din secolele trecute. Aceştia trăiau în mici barăci, cu grădini irigate. Ei

mâncau curmale şi vegetale din grădinile lor. Aveau de asemenea în posesie fragmente ale vechilor manuscrise conţinând învăţăturile pe care şi-au bazat viaţa.

Ca urmare a unui conflict religios, el a părăsit deşertul şi s-a dus la Antiohia, unde a vizitat nazarinenii de la Beroce pentru a examina copia lor a *Evangheliei iudaice*, presupusă a fi originală. A tradus în latină 14 predici din „Ieremia", 14 din „Iezechiel" şi 9 din capitolul 6 din „Isaia".

S-a înapoiat la mănăstirea sa, însoţit de Innocent şi Heliodorus şi un grup de tineri discipoli. De aici a fost chemat la Roma de Papa Damasus.

Papa Damasus, care ulterior a fost canonizat ca Sfântul Damasus, a fost poet şi arheolog, fondatorul Bibliotecii Papale, iubitor de iluminare; el şi-a scris singur manuscrisele. Dar cel mai memorabil serviciu pe care l-a făcut culturii noastre a fost invitaţia sa, făcută lui Ieronim de a-şi părăsi iubitul său deşert şi de a deveni secretarul său particular. Pentru că, atunci când Papa a recunoscut profunda cunoaştere a manuscriselor din secolul I de către Ieronim, el nu numai că l-a făcut secretarul său particular, ci i-a dat ca serviciu suplimentar, să traducă Noul Testament.

Traducerile latine din secolul al II-lea, potrivit Papei, prin constanta copiere şi recopiere de către scribi, erau „pline de erori şi pasaje dubioase", astfel încât fiecare copie devenea o versiune diferită. Acum Ieronim şi-a pus întreaga putere creatoare pe o abundenţă de material şi sub patronajul Papei Damasus, el nu numai că a completat şi revizuit *Evangheliile*, ci a tradus în latină, *Septuaginta*, „Psaltirea", „Cântarea Cântărilor", „Pildele lui Solomon" şi „Eccleziastul". El a tradus de asemenea „Cartea Iuditei", „Cartea lui Tobit" şi un număr de documente apocrife printre care şi vechile fragmente ebraice şi aramaice ale manuscriselor pe care le adunase de-a lungul timpului cu atâta răbdare. Acestea din urmă au provocat o furtună de critici şi calomnii.

Ieronim scrisese Papei Damasus: „Cât de mult pot rectifica limbajul acestei versiuni, ducând-o înapoi la primele zile ale

copilăriei sale? Există vreun Creştin fie învăţat, fie neînvăţat, care să nu mă acuze cu un limbaj violent şi să nu mă denumească falsificator şi profanator, pentru că am avut îndrăzneala să adaug ceva la vechile manuscrise sau să fac vreo schimbare sau corecţie?"

Vorbele sale au fost profetice. În timpul vieţii Papei Damasus, autenticitatea traducerilor lui Ieronim n-a fost pusă la îndoială. Dar odată cu moartea protectorului său şi sub presiunea marelui său adversar, Fericitul Augustin, vocile care s-au ridicat împotriva sa au devenit un tumult, când la denunţarea traducerilor lui Ieronim congregaţiile greceşti au cerut episcopilor să cheme mărturia rezidenţilor evrei. Majoritatea i-au ţinut partea lui Ieronim, dar agitaţia continuă era prea mare pentru un filozof pacifist şi, în august 315, Ieronim părăsea „Babilonul" cu inimă grea reîntorcându-se în Ţara Sfântă.

El a luat iarăşi drumul deşertului şi a persistat în cercetarea fragmentelor ebraice, adunând tot mai multe din povestirile Fraternităţii Eseniene. El şi-a continuat lucrarea la Betleem, traducând în latină „Vechiul testament", „Cronicile", „Cartea lui Iov" şi lucrări ascetice în limba coptă printre altele. El a condus construirea unei mănăstiri în care a încercat să pună în practică o parte din Calea Esenianã. Până la moartea sa, n-a încetat nici o clipă cercetarea pentru adevăr, setea sa pentru cunoaşterea atotcuprinzătoare nefiind niciodată potolită.

După moartea Sfântului Ieronim manuscrisele sale au fost împrăştiate, inclusiv traducerile sale din ebraică şi aramaică, dar multe dintre ele au ajuns în sanctuarul Arhivelor Secrete ale Vaticanului şi în mănăstirea Monte Cassino.

Continuarea „firului" are loc prin Sfântul Benedict. Sfântul Benedict s-a născut la Nursia în apropierea actualei localităţi Spoleto, Umbria, Italia, în anul 480.

El s-a stabilit la mănăstirea Monte Cassino, unde a introdus „Regula Santa", după modelul esenian al Fraternităţii. O parte din copiile de la Monte Cassino s-au pierdut în timpul invaziei lombarde, dar relicvele care fuseseră duse la Roma, s-au reîntors aici în secolul al VIII-lea, în timpul Papei Zaharia.

Alte copii au fost distruse în secolul al IX-lea de către sarazini şi, în final, în timpul războaielor napoleoniene, aproape întreg patrimoniul original al Sfântului Benedict s-a pierdut.

În 1943, înaintea atacului aliat asupra mănăstirii ca fortăreaţă de rezistenţă germană, peste 40000 de documente au fost puse de călugări în lădiţe şi transportate în Arhivele Secrete ale Vaticanului.

În sfârşit, reajungem la Sfântul Francisc, care reprezenta tema lui Edmond Bordeaux Szekely şi care a trăit şi activat în secolul al XII-lea în spaţiul actualei Italii, după modelul esenian.

Eruditul Edmond Bordeaux Szekely a început cercetarea în iunie 1923 (când avea 18 ani); cercetarea sa a durat 2 ani. În 1925 îşi citea cu voce tare (conform tradiţiei), teza sa la Sorbona, asupra descoperirilor efectuate la Vatican.

Să ne reîntoarcem însă la Arhivele Secrete ale Vaticanului şi să vedem ce spune Edmond Bordeaux Szekely în încheiere:

„M-am uitat iarăşi printre frumoasele manuscrise ale Sfântului Ieronim. Multe dintre aceste lucrări inestimabile au fost în general pierdute de multă vreme şi am citit şi recitit din comoara incredibilei bogăţii. Am aflat că alte copii ale lucrărilor sale au supravieţuit în alte mănăstiri benedictine, cum este biblioteca San Salvatore, unde o frumoasă copie a rămas timp de secole până la distrugerea abaţiei, după care a ajuns la Biblioteca Laurenziană din Florenţa, unde este acum clasificată sub denumirea de *Evanghelia Amiatino*.

Manuscrisele originale ale Sfântului Ieronim crezute pierdute în secolul al V-lea, au supravieţuit din fericire în mănăstirea benedictină de la Monte Cassino şi în Arhivele Secrete ale Vaticanului. Printre aceste manuscrise s-a găsit şi textul complet al *Evangheliei eseniene*.

Găsisem sursa: fragmentele ebraice ale *Evangheliei eseniene*, a cărei versiune în aramaică am citit-o din rafturile camerei închise a monseniorului Mercatti."

Ulterior, după cum avea să menţioneze în cuvântul înainte la ediţia în engleză de la Londra din 1937, el a găsit în biblioteca Habsburgilor de la Viena, un manuscris în slavona veche, reprezentând o copie a valorosului manuscris aramaic.

El crede că acest manuscris a ajuns în Europa, odată cu retragerea preoților nestorieni din fața invaziei hoardelor lui Ghingis-han în secolul al XIII-lea.

În anul 1928, aflându-se încă la Paris, Edmond Bordeaux Szekely publică pentru prima dată, în limba franceză, prima parte a manuscrisului aramaic, intitulată *L'Évangile de la Paix de Jesus Christ par le Disciple Jean* (*Evanghelia Păcii a Domnului Iisus Hristos de discipolul Ioan*).

Tot în 1928, el înființează împreună cu scriitorul Romain Rolland, International Biogenic Society, (Societatea Internațională Biogenică).

Prima ediție publicată în Statele Unite a avut titlul *The Essene Gospel of Peace by John* (*Evanghelia eseniană a lui Ioan*), iar în edițiile ulterioare, *The Essene Gospel of Peace* (*Evanghelia Eseniană a Păcii*), titlu generic pe care îl poartă astăzi și celelalte volume.

Edmond Bordeaux Szekely mărturisește că atunci când a luat cunoștință de inestimabilul conținut al Evangheliei Păcii și și-a dat seama de urgenta necesitate de a-l pune la dispoziția semenilor în suferință de pe întreaga planetă, a hotărât să înceapă traducerea cu partea din manuscris care răspunde cel mai bine acestui deziderat.

După publicarea primei părți a traducerii manuscrisului în limba franceză în 1928, Edmond Bordeaux Szekely începe să colinde lumea pe toate meleagurile pe care le-a considerat purtătoare ale izvoarelor de cunoaștere umană și de spiritualitate.

Deși înființase I.B.S. în Statele Unite, el a locuit cu soția sa, Norma Nilsson Bordeaux Szekely, în Orosi, Costa Rica (unde a funcționat și cea mai importantă ramură a I.B.S. – Centro International de Salubridad Biogenica, E.I.R.L.).

După moartea regretatului erudit, soția sa s-a stabilit în Canada, la Nelson, Columbia Britanică, (B.C.), unde locuiește și în prezent: I.B.S. International Box 849, Nelson B. C. Canada V1l6A5.

Cele patru cărți care compun ciclul complet al *Evangheliei eseniene*, nu au un caracter unitar; cartea întâi și cartea a patra fac parte integrantă din inestimabilul manuscris aramaic

discutat mai înainte, în timp ce cartea a doua doar parțial, textul fiind completat cu traduceri ale manuscriselor eseniene descoperite la Qumran (Marea Moartă), cu care Edmond Bordeaux Szekely a avut contact direct la fața locului în 1947. Cartea a treia este alcătuită numai din astfel de texte.

Trebuie menționat aici că, în toate textele în care vorbește Domnul Iisus Hristos, numele Său apare spus în clar, cu doar două excepții: în fragmentul de text intitulat „Din cartea eseniană a Învățătorului Virtuții" din cartea a doua, unde apare denumirea de „Domnul" și fragmentul de text intitulat „Cele șapte căi ale păcii" din cartea a patra, unde apare sub denumirea misterioasă de „Maivârstnicul".

Faptul că aceste fragmente au neîndoielnic continuitate cu acelea în care numele Domnului Iisus apare în clar, precum și un mod de exprimare asemănător, identifică și în aceste fragmente de text pe Domnul Iisus.

Mai trebuie precizat aici că, Cartea a patra a apărut pentru prima oară la Orosi, Costa Rica, în 1981, adică la doi ani după moartea lui Edmond Bordeaux Szekely, conform instrucțiunilor sale testamentare.

Având în vedere importanța textului *Evangheliei eseniene*, nu mi-am permis nici un fel de licențe poetice, ci am tradus lucrarea cu rigoarea necesară unei traduceri tehnice, preferând chiar să fac concesii topicii englezești, pentru a păstra exprimarea cât mai exactă, cât mai apropiată de aceea a traducătorului din aramaică și ebraică. De altfel, în prefața la cartea a doua, Edmond Bordeaux Szekely arătase că el a refăcut textul rigid al traducerii inițiale, la critica prietenului său, scriitorul Aldous Huxley, într-o formă mai „atractivă".

Am mers atât de departe cu exigența în această direcție, încât am păstrat atât grafica textului utilizată de autorul traducerii, cât și forma veche a limbajului folosit de el, prin aceasta dovedind că a căutat la rândul său să fie cât mai apropiat de aura textului tradus.

Cuvintele scrise de Edmond Bordeaux Szekely cu majuscule, le-am scris și eu cu majuscule.

Trebuie să recunosc aici că, totuşi, mi-am permis o licenţă faţă de autorul traducerii din aramaică şi ebraică şi anume faptul că, ori de câte ori a fost vorba de Mântuitorul Iisus, eu L-am scris cu „Domnul Iisus" şi nu simplu, „Iisus". De asemenea, termenul „Master", l-am tradus prin „Domnul" şi nu prin „Maestru".

Să trecem acum la partea cea mai dificilă a acestui „Cuvânt înainte" şi anume la analiza sumară a ceea ce reprezintă textul de faţă sau, cu alte cuvinte, referitor la veridicitatea lui. Sau, încă mai clar formulată întrebarea: Sunt într-adevăr cuvintele rostite de Domnul Iisus Hristos, în textele din această carte, rostite în limba aramaică şi conţinute în manuscrisul de care vorbeşte Edmond Bordeaux Szekely, găsit de Sfântul Ieronim în secolul al IV-lea la supravieţuitorii esenieni sau urmaşii lor, în zona în care a vieţuit Fraternitatea Esenianã?

În ceea ce mă priveşte răspunsul este în modul cel mai categoric afirmativ. Să vedem care ar fi argumentele care pledează pentru o astfel de categorică susţinere.

În 1986, când am intrat în posesia lucrării *La Vie Biogenique*, care mi-a prilejuit primul contact cu *Evanghelia esenianã a păcii*", eu terminasem atât conturarea modelului „energiei-sursă de viaţă"(bioenergia), cât şi sinteza argumentelor fundamentale pentru modelul nutriţional uman corect şi anume cel frugivor – crudivor 100%; aceste texte, care constituiau conceptele fundamentale pe care am elaborat cărţile mele, *Bioenergia darul Divinităţii*[1] şi *Nutriţia omului act sacru*[2], primeau o extraordinară confirmare prin spusele Domnului Iisus Hristos din *Evanghelia esenianã a păcii*!

Pentru confirmarea afirmaţiilor mele, mă voi referi în cele ce urmează la două din aspectele nutriţionale fundamentale, din spusele Domnului Iisus:

La cererea expresă a mulţimii de bolnavi, de infirmi şi suferinzi de tot felul pe care El îi vindecase, nu în mod

1 Editura Miracol, octombrie, 1996.
2 Editura Miracol, noiembrie, 1996.

miraculos (deşi evident ar fi putut s-o facă printr-un simplu gest), ci prin explicarea Legii Sfinte a Tatălui Ceresc, Domnul Iisus le arată faptul, că de atunci înainte, ei nu mai trebuiau să mănânce carne şi mâncarea ce a cunoscut focul morţii, ci numai mâncarea „vie", care a fost produsă de focul „vieţii". Cu privire la carne, Domnul Iisus arată că interdicţia de a o consuma aparţine Tatălui Ceresc şi I-a dat-o lui Moise, odată cu permisiunea de a mânca „vegetale şi seminţele lor, fructele pomilor şi seminţele lor, precum şi laptele animalelor din grija lor, cărora El le-a dat iarba verde a pământului".

Trebuie constatat din aceste spuse că, în mod foarte misterios, în „Facerea" sau „Geneza" (I, 29) lipseşte permisiunea de a consuma lapte, dar şi aceea cu privire la interdicţia de a mânca carne!

Cu privire la mâncarea gătită, Domnul Iisus o consideră moartă şi provenind de la Satana, care este domnul suferinţei, al bolilor şi al morţii. Mâncarea „vie" este de la Tatăl Ceresc, Domnul cel Viu, care o dă pentru viaţă.

Marele chimist american, Linus Pauling, arăta în cartea sa *Chimie generală*, că toate organismele vii ce există pe planetă, de la virus la om, sunt alcătuite din proteine a căror molecule sunt constituite din aminoacizi cu chiralitate (adică cu „înşurubare" în spaţiu) levogiră (adică spre stânga).

Într-o valoroasă lucrare privitoare la cancer, dr. D. Ionescu Pantelimon, spune că **toate ţesuturile necrozate (adică moarte) au aminoacizii dextrogiri (adică având „filetele şuruburilor" în spaţiu, invers celor vii, adică spre dreapta).** De asemenea dr. Rada (1973), arată că **după moartea celulelor, moleculele levogire se transformă în dextrogire.** Ducând observaţiile mai departe, am constatat că toate energiile care se manifestă prin unde elicoidale dextrogire (cu excepţia celor generate pentru suportul material al vieţii ca la momentul Creaţiei) sunt malefice, generatoare de suferinţe, boli, distrugere, moarte şi aparţin lui Satana. Ele sunt acelea care măresc vertiginos entropia generală a planetei, ducând-o spre extincţie. Toate sentimentele negative,

toate gândurile negative, care se manifestă prin unde elicoidale dextrogire, sunt malefice şi provin de la Satana.

Sentimentele de iubire, sentimentele pozitive, gândurile pozitive, sunt energii care se transmit prin unde elicoidale levogire.

Alimentele vii, fructe şi legume, seminţe, lapte crud, miere, etc., sunt benefice, levogire, antientropice; ele provin de la Divin, de la Tatăl Ceresc şi dau viaţă şi sănătate.

Alimentele vii supuse încălzirii în procesele culinare cunoscute, nu numai că distrug total enzimele exogame (la temperaturi de peste 500 °C) şi cea mai mare parte din vitamine (cele hidrosolubile, practic total), dar, prin procesul bine cunoscut în chimie de „racemizare", 50% dintre moleculele levogire, vii, trec automat în dextrogire, adică sunt „omorâte". La această devalorizare, se adaugă faptul, că toate substanţele bioorganice, vii, care sunt total solubile şi miscibile în orice proporţii cu limfa, sângele, etc., devin insolubile şi se stochează în organismele care practică o astfel de nutriţie contrară Legii Sfinte, cu consecinţele de rigoare: blocaje şi ecrane bioenergetice, generatoare de oribile şi grave boli.

S-ar părea că identificarea acestei polarităţi categorice, decisive, benefic/malefic = levogir/dextrogir = viaţă/moarte = Divin/satanic, nu poate conduce la o anumită tendinţă maniheiană, care identifică Conducători Divini separaţi al Binelui şi al Răului. În *Evanghelia eseniană a păcii* nu există un astfel de pericol eretic, deoarece se exprimă clar („Comuniunea cu Tatăl Ceresc" din cartea a treia) că Tată Ceresc este Stăpânul Absolut şi al Luminii şi al Întunericului.

În „Comuniunea cu Îngerul Apei" tot din cartea a treia se exprimă clar următoarele:

„Legea Sfântă (a Tatălui Ceresc) este ca un râu care şerpuieşte prin pădure: toate creaturile se adapă din acesta. **El nu se refuză nimănui** (subl. ns.).

Acest pasaj este pur şi simplu extraordinar: el evocă faptul că Satana foloseşte tot energia Tatălui Ceresc, pe care o dextrogirizează, folosind-o în scopurile sale malefice, în

calitate de ispititor tolerat, fapt ce se petrece de la căderea îngerilor luciferici.

O confirmare că şi în evangheliile canonice, Dumnezeu este Domnul Vieţii, o găsim în „Evanghelia după Luca" (20, 38): **„Iar Dumnezeu nu este al morţilor, ci al viilor, căci toţi trăiesc în El".**

De asemenea, o cercetare atentă a *Bibliei* cu privire la nutriţie, confirmă că regimul frugivor-crudivor este cel corect şi anume, în afară de „Facerea" (1, 29), „Isaia" (1, 11-15 şi 19; 7, 14-15; 33, 15-16; 66, 17), „Psalmii" (1, 3; 22, 2; 26, 19; 80, 15), „Daniel" (1, 8-17), „Romani" (14, 2 şi 21) şi „Corintieni" (1, 7-8) – texte citate de dr. ing. Virginia Faur şi profesor Aurel Simionescu.

Este curios faptul că deşi Edmond Bordeaux Szekely a scris peste 80 de lucrări, dintre care 20 cu referire directă la esenieni, nu apare nicăieri citat în literatura de specialitate referitoare la aceştia, deşi printre lucrările sale a tradus şi cea mai importantă lucrare după părerea mea, în această privinţă. Este vorba de *The Essene Code of Life* (*Codul esenian al vieţii*) în care el redă faimoasa discuţie dintre istoricul roman Josephus Flavius şi Banus, esenianul, în timpul iniţierii lui Josephus, în învăţăturile eseniene.

Această precizare este necesară deoarece se remarcă o mare diferenţă între textele referitoare la esenieni date de exemplu de preot Athanase Negoiţă în *Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă* (Bucureşti: Editura Ştiinţifică, 1993) şi *Noul Testament şi manuscrisele de la Qumran* şi cele ale lui Edmond Bordeaux Szekely.

Alte argumente puternice privitoare la veridicitatea *Evangheliei eseniene a păcii* sunt următoarele aspecte la care se face referire clară în textul ei: structura integrală, holistică a fiinţei umane, natura Divină a holografiei şi identificarea Luminii Nepătrunse ca sălaş al Divinului, prin spaţiul zerodimensional al Universului.

În „Fragmente din Cartea Esenianâ a Domnului Iisus" din cartea a doua în textul intitulat „Cele şapte căi ale păcii",

precum şi în textul cu aceeaşi denumire din cartea a patra, Domnul Iisus explică auditoriului Său, felul cum cele trei părţi ale omului, corpul, inima şi mintea, trebuie să realizeze pacea înşeptită, pentru a se împlini ca Fiu al lui Dumnezeu, prin devenirea intermediară, de Copil (Fiu) al Luminii.

Inima şi mintea se identifică cu sufletul, respectiv spiritul, structura integrală, holistică a fiinţei umane fiind deci cea trinitară: corp, suflet, spirit. Este de altfel, modul cel mai explicit şi corect al semnificaţiei „creării omului după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu". A contesta o astfel de structură trinitară a fiinţei umane, înseamnă a nega manifestarea Trinitară a Divinului.

Mai mult decât atât, prin incursiunea în lumea suprasensibilă pe care am reuşit să o facem datorită observaţiilor clarvăzătorilor, suprasenzitivilor, măsurătorilor radiestezice şi altele, expuse de mine în cele două cărţi ale mele menţionate, ştim că structura fiinţei umane are şapte corpuri energetice-informaţionale, sau emoţionale-mentale-spirituale, pe şapte niveluri spaţiale diferite, corespunzând şi aici în mod uimitor, structurii septenare a Arborelui Vieţii, realitate supremă ezoterică, cu cele şapte ramuri ale sale spre cer şi şapte rădăcini, de la care pare să fi plecat în mod concret întreaga magie reală a numărului şapte. Ar fi prea stupid să dea cineva o explicaţie materialist-carteziană a realităţii şeptenare, bazată pe întâmplare şi coincidenţă.

În ceea ce priveşte holografia, este uimitoare explicaţia simplă dată de Domnul Iisus Hristos în capitolul intitulat „Cele şapte căi ale păcii" din cartea a patra:

„În tărâmul Tatălui nostru Ceresc, există multe sălaşuri şi multe sunt lucrurile ascunse pe care încă nu le cunoaşteţi. Adevăr zic vouă, Împărăţia Tatălui nostru Ceresc este vastă, atât de vastă încât nici un om nu-i cunoaşte limitele. Cu toate acestea, întreaga Sa împărăţie poate fi găsită în cea mai mică picătură de rouă de pe o floare de câmp sau în mirosul ierbii proaspăt cosită pe câmpurile de sub soarele verii. Într-adevăr nu există cuvinte pentru a descrie împărăţia Tatălui Ceresc".

Un fragment din „Cele şapte căi ale păcii" din cartea a doua, prin Cuvântul Domnului Iisus, ne dă un indiciu extraordinar la o problemă care a generat numeroase discuţii, fără finalitate clară, dar provocatoare de dezbinări, privind natura şi Sălaşul Tatălui Ceresc:

„Vreţi să ştiţi mai mult copiii Mei?
Cum să spunem cu buzele noastre
Ceea ce nu poate fi exprimat?
Este întocmai ca o rodie mâncată de un mut,
Cum ar putea el să descrie gustul ei?
Dacă noi spunem că Tatăl Ceresc
Sălăşluieşte în noi,
Atunci ofensăm cerurile;
Dacă spunem că El nu sălăşluieşte în noi,
Este un neadevăr.
Ochiul care scrutează orizontul îndepărtat
Şi al Aceluia care vede inimile oamenilor,
Nu fac decât una.
El nici nu se manifestă,
Nici nu se ascunde.
El nu este revelat,
Nici nerevelat."

În cartea mea *Bioenergia darul Divinităţii* am discutat mai amplu acest aspect. Dar cum se poate ca Dumnezeu să fie în noi şi în acelaşi timp să nu fie?

În numeroasele discuţii care s-au purtat referitor la acest aspect, s-au propus diferite răspunsuri, cel mai cunoscut fiind acela că Dumnezeu este în noi, este spiritul nostru. Este baza panteismului care animă toţi gnosticii şi în general filozofia orientală şi extrem orientală ca bază a religiilor respective, în care Dumnezeu apare ca Principiu şi nu ca Persoană, ca Fiinţă Vie. Răspunsul privitor la Spirit în fiinţa umană, nu poate fi decât unul singur: el este proiecţia holografică a Tatălui Ceresc în om; este modelul care determină conştiinţa. Fiind o imagine, El este, dar în acelaşi timp, nu este în om.

Tot în cartea mea despre bioenergie am mai arătat cu privire la acest aspect al sălaşului Tatălui Ceresc, al Divinului, că totuşi mai există o soluţie care ne dă răspunsul că Tatăl Ceresc poate, şi există la propriu, în om: dar în lumea Sa aparte, a spaţiului zerodimensional, care deşi punctual, închide în el infinitul. În marele Infinit există o infinitate de manifestări zerodimensionale; doar în felul acesta Dumnezeu este omniprezent, dar fără a se amesteca cu nimeni şi nimic. Acest spaţiu zerodimensional, corespunde „Luminii nepătrunse şi neapropiate" după cum exprimă Sfântul Ciprian sălaşul Domnului.

Există încă multe argumente cu privire la veridicitatea textului *Evangheliei eseniene*. Printre acestea, ar fi asemănările până la identitate, cu texte ale *Noului Testament* canonic, cum sunt de exemplu: „Evanghelia după Matei" (6, 24-26; 23, 27), „Evanghelia după Marcu" (12, 27; 12, 30), „Evanghelia după Luca" (12, 22-24; 12, 27; 6, 13; 20, 38), „Evanghelia după Ioan" (1, 1-5 – cu excepţia faptului că termenul „Cuvântul" este înlocuit prin „Legea" = Legea Sfântă; 7, 19; 14, 27; 16, 12). La acestea se adaugă **întreg capitolul 13 din „Epistola întâi către Corintieni a Sfântului Apostol Pavel" care în fapt (aproape identic) este un fragment din ceea ce s-ar putea denumi cel mai extraordinar discurs despre Iubirea necondiţionată a Domnului Iisus. Este Legea Fundamentală a Tatălui Ceresc.**

Am considerat acest text al *Evangheliei eseniene* atât de important încât am redat discursul Hristic în întregime în cartea mea *Bioenergia darul Divinităţii*. Iubirea necondiţionată apare în numeroase rânduri în *Evanghelia eseniană* ca Lege fundamentală. Aş putea zice că apare ca un laitmotiv. Faptul că textul citat din „Epistola întâi către Corintieni a Sfântului Apostol Pavel" (13, 1-13) este, după cum am menţionat, practic identic, cu cel din *Evanghelia eseniană*, cum ar trebui interpretat? Înseamnă că importanţa textului este atât de mare încât, atunci când a luat cunoştinţă de el, **după acelaşi manuscris al *Evangheliei eseniene a păcii* sau o copie fidelă a acestuia, Sfântul Pavel l-a fixat definitiv în conştiinţa şi memoria sa.**

În argumentarea veridicităţii textului *Evangheliei eseniene a păcii* sunt şi unele aspecte, indirecte poate, aş zice formale, dar care apar în consens.

De exemplu, expresia „S-a dus **iarăşi** în munte El singur", cum apare în „Evanghelia după Ioan" (6, 15), este corespunzătoare modului în care este descrisă, în repetate rânduri, apariţia (sau plecarea) Domnului Iisus, la (de la) mulţimea de oameni care Îl aşteptau şi aveau nevoie de El.

Un alt exemplu: În cărtea întâi, *Evanghelia eseniană a păcii*, pentru a explica mulţimii de bolnavi care nu reuşise să se vindece după „tratamentul" prescris, Domnul Iisus le spune parabola „Fiului risipitor", menţionând că rostul parabolelor este de a ajuta pe toată lumea să înţeleagă mai bine cele spuse. Este cel puţin curios faptul că, în evangheliile canonice, parabola „Fiului risipitor" apare numai în „Evanghelia după Luca" (15, 11-32), cu doi fii şi cu un înţeles destul de confuz şi forţat, în comparaţie cu înţelesul clar, logic al parabolei din *Evanghelia eseniană a păcii*. Este curios cum s-a deturnat înţelesul rostului parabolelor, de la acela de „ajutătoare de înţeles", la acela de „rebusuri"?

Printre argumentele „secundare" s-ar înscrie şi observaţia că, în cadrul textelor *Evangheliei eseniană a păcii*, toate denumirile calendaristice (ale lunilor) şi ale vegetaţiei din zonă, corespund cadrului geografic şi istoric la care se referă acestea.

Desigur, textul *Evangheliei eseniene a păcii* cuprinde şi unele aspecte foarte sensibile, cum ar fi fraternitatea omului cu arborii, Îngerii şi mai ales acelea privind Maica Pământească.

Pierderea treptată a sensibilităţii ca urmare a practicării unei nutriţii eronate, poluării multilaterale şi stresului, precum şi ignorarea structurilor reale ale omului şi naturii înconjurătoare, ca efect al unei educaţii ştiinţifice şi spirituale reducţioniste, au făcut pe omul actual să nu mai simtă şi să nu mai înţeleagă legăturile sale strânse cu tot ce este viu şi în primul rând cu arborii. Acest lucru se petrece în pofida

faptului că astăzi există lucrări, cum sunt acelea ale autorilor Peter Tompkins şi Christopher Bird (*Viaţa secretă a plantelor*) şi Robert Frédérick (*Plantele, o lume care gândeşte*); în plus lucrările privind sensibilitatea plantelor ale dr. Marioara Godeanu, evocă natura uimitor de afectivă a plantelor faţă de om, precum şi inteligenţa lor. Acest aspect, este evocat destul de amplu în cartea mea *Bioenergia darul Divinităţii*.

Problema „Îngerilor", a „angelologiei" în general, firește că a preocupat curiozitatea umană din cele mai vechi timpuri.

În prezent, în ciuda progresului tehnologic (sau tocmai din cauza lui), situaţia este aceeaşi din totdeauna: unii (mai puţini) cred în existenţa îngerilor, iar alţii (mai mulţi), nu. Persoanele sensibile, cu o anumită „permeabilitate" mistică normală, cred în ei şi chiar îi simt; persoanele insensibile, nu.

Este interesant de remarcat faptul că modul în care sunt prezentaţi îngerii în *Evanghelia eseniană* de către Domnul Iisus Hristos, se pare că nu este înţeles chiar de către autorul traducerii din aramaică, dr. Edmond Bordeaux Szekely. Felul cum îi evocă în alte lucrări ale sale, pare a se orienta mai degrabă către un înţeles simbolic şi dacă ne-am referi la îngerii din natura înconjurătoare, fiecare din aceştia (Îngerul Apei, Îngerul Aerului, Îngerul Pământului, etc.) evocă suma proprietăţilor fizice, chimice şi energetice ale mediului respectiv. Dar, atunci cum trebuie să înţelegem cele spuse de Domnul Iisus, în finalul recomandărilor Sale privind modul în care trebuie să mâncăm „De asemenea, în timp ce mâncaţi, gândiţi că aveţi deasupra voastră pe Îngerul Aerului şi dedesubt, pe Îngerul Apei", iar atunci când se referă la „pâinea vie" şi „grâul încolţit", spune că cei ce le prepară să umezească mai întâi grâul, pentru ca Îngerul Apei să poată intra în el?

Când Domnul Iisus s-a referit la Arborele Vieţii arătând că acesta este „Mister al Misterelor", spune că El se află în mijlocul Grădinii Eternităţii, din Marea Eternităţii şi că are şapte ramuri către cer şi şapte rădăcini; cele şapte ramuri sunt alcătuite din cei şase îngeri ai Tatălui Ceresc împreună cu Tatăl Ceresc, iar rădăcinile sunt alcătuite din cei şase îngeri ai

Maicii Pământeşti, împreună cu Maica Pământească. Cei şase îngeri ai Tatălui Ceresc sunt: Îngerul Înţelepciunii, Îngerul Puterii, Îngerul Creaţiei, Îngerul Vieţii Eterne, Îngerul Păcii şi Îngerul Iubirii. Îngerii Maicii Pământeşti sunt: Îngerul Soarelui, Îngerul Apei, Îngerul Aerului, Îngerul Pământului, Îngerul Vieţii şi Îngerul Bucuriei. Este evident că în această ipostază, „îngerii" capătă apoteoza lor şi anume devin mai degrabă diversele atribute ale lui Dumnezeu.

Unii autori par a identifica Arborele Vieţii cu Arborele Sefirotic din literatura cabalistică. Noi însă avem datoria să încercăm să lămurim aspectele ezoterice în noua cunoaştere sacrală-spirituală, decât să ne afundăm mai mult în acestea. De aceea noi trebuie să pledăm pentru înfiinţarea acestei cunoaşteri umane a mileniului al treilea, cât mai urgent posibil, pentru a determina efectele ecumenice cele mai puternice şi unificarea (sau mai bine zis, reunificarea) religiei cu ştiinţa, în adevărata cunoaştere umană.

Este interesant de remarcat că în multe fresce de pe zidurile Bisericilor Creştine Ortodoxe, în fundalul imaginei de prim plan a Sfintei Treimi, apare un arbore: Arborele Vieţii.

În sfârşit, în *Evanghelia eseniană* mai apar şi alţi îngeri, care se apropie foarte mult de imaginea celor nouă sau zece categorii de îngeri întâlniţi în *Scripturile* canonice.

Maica Pământească este cel mai sensibil şi delicat dintre aspectele care se întâlnesc în *Evanghelia eseniană*.

Ea apare ca parte a Divinului care este implicată în aspectul material al Realităţii: cu alte cuvinte apare ca Stăpână a Materiei, a corpurilor fizice ale tuturor fiinţelor vii şi a sănătăţii lor.

Potrivit unor autori cunoscători ai literaturii ezoterice, Maica Pământească s-ar identifica cu Sfântul Duh sau Sfântul Duh ar avea implementat în El şi aspectul feminin, matern.

Din *Scrisorile lui Thales din Argos către Empedocle ateniamul*, rezultă că Sfânta Maică Maria, Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu, a fost din totdeauna „Prea Sfânta Pururea Fecioară Maică" chiar de pe vremea Atlantidei.

În apariţiile de la Amsterdam, dintre anii 1945-1959, ale Sfintei Fecioare Maria, Maica Domnului, Ea s-a autointitulat

în mesajele transmise, „Maica tuturor popoarelor", cerând să ne rugăm Ei, ca Apărătoarea noastră în fața Fiului, Domnul Iisus Hristos.

Îmi face impresia că un anumit misoginism endemic, moştenit de la toate cultele Asiei şi Orientului apropiat, preluat de către Bisericile Creştine şi în Europa şi în America, au făcut ca toate abordările femininului în Divin, să fie făcute cu anumite prejudecăți. Acest lucru este în fond destul de curios, deoarece în hinduism, în Creațiune alături de Tatăl apare Adi Sakti, principiul feminin, Mama Divină, iar la chinezi, după Laozi, Dao, prin *xu* („vid"), reprezintă Mama tuturor făpturilor şi lucrurilor existente, iar după tradiția indiană, Kundalini este reflectarea în om, a Marii Zeițe, a Mamei Divine.

După cum bine sesizează Dan Costian, referindu-se la existența Mamei Divine sau Mamei Primordiale, arată că de fapt, aspectul feminin este implementat în Tatăl, potrivit „Facerea" (1, 27): „Şi a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; **după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat şi femeie"**.

Pe de altă parte, să nu uităm că orice om simte că în el există o Mamă, care este mai mult decât mama care l-a născut şi care este prima Ființă căreia îi lansează strigătul său de ajutor (chiar nemărturisit) în momentele sale de necesitate şi de durere.

În traducere eu am utilizat denumirea de Maica Pământească, considerând-o mai potrivită creştinismului ortodox. În engleză, denumirea era „Eartherly Mother" („Mama Pământească").

N-aş putea încheia mai bine referirile la aspectul Divin feminin, decât redând cuvintele Sfântului Ambrozie (secolul V): „Cine n-are Biserica de mamă, nu poate avea pe Dumnezeu de tată".

Să trecem însă la noutatea cea mai extraordinară pe care o aduce *Evanghelia eseniană*:

Cartea a patra începe cu următorul text: „Şi Domnul Iisus îi adună pe Fiii Luminii pe malul râului, pentru a le revela ceea ce le rămăsese ascuns; **trecuseră şapte ani** şi toți erau maturi

pentru adevăr, la fel cum floarea se deschide, când Îngerul Soarelui şi Îngerul Apei o aduc la timpul înfloririi".

Acest text, în afara faptului că suplimentar, constituie un argument pentru veridicitatea manuscrisului în discuție, indicând perioada de şapte ani necesară regenerării tisulare complete a corpurilor celor vindecați, care acum deveniseră Fii ai Luminii, **indică revenirea la ei a Domnului Iisus după şapte ani de la vindecarea lor, deci cele povestite în manuscris în primele două părți, s-au petrecut cu şapte ani înainte de perioada „publică" din viața Mântuitorului.**

Această constatare are o dublă mare importanță:

– Una, că spulberă toate speculațiile care s-au făcut cu privire la anii necunoscuți din viața Domnului Iisus şi

– A doua, că precedând perioada publică din Palestina a Domnului Iisus, nu schimbă cu nimic canonul Bisericii Creştine Ortodoxe întemeiat pe Jertfa Răscumpărătoare a Mântuitorului.

Vechimea manuscrisului, dezvăluită prin cele de mai sus, arată că „Evanghelia după Ioan" este, în modul cel mai categoric, cea mai veche (şi nu cea mai nouă cum se acreditează pe argumente superficiale). În felul acesta se confirmă ipoteza evangheliei primitive, expusă, printre altele, de Oscar Cullman în cartea sa, *Noul Testament* (Bucureşti: Humanitas, 1993), în care se spune că cele trei sinoptice şi-ar avea originea într-o sursă comună de origine aramaică de care nu mai dispunem. De ipoteza evangheliei primitive e legat numele lui Lessing (1775). Eichborn, adoptă şi el aceeaşi soluție.

Capătă de asemenea consistență argumentele autorilor care au arătat că „Evanghelia după Ioan" a fost scrisă mai întâi în aramaică şi apoi tradusă în greacă cum sunt C. F. Burney (1922); Charles C. Terrey (1923); W. F. Albright (1925); M. Black (1954); C. Daniel (*Scripta Aramaica* Bucureşti: Editura Ştiințifică şi Enciclopedică, 1980).

În concluzie, nu încape îndoială că manuscrisele pe care Edmond Bordeaux Szekely a efectuat traducerile din aramaică şi ebraică sunt originale. Ele sunt pline de dezvăluiri extraordinare, începând de la rostul real al existenței omului în

această viață, de modul de purificare a lui pentru a deveni Copil al Luminii şi apoi Fiu de Dumnezeu. Este înțelesul apropiat pe care l-a exprimat şi regretatul nostru părinte Dumitru Stăniloaie în capitolul final „Despre Îndumnezeire" în cartea sa *Spiritualitatea Ortodoxă.*

Dar, după cum am arătat, cel mai extraordinar mesaj al Evangheliei Eseniene a Păcii, venind de la Domnul Iisus, este acela al **IUBIRII NECONDIȚIONATE**, care este prima lege fundamentală a tatălui Ceresc, Legea Sfântă.

Legea Iubirii Necondiționate ca relație între oameni, nu este opțională. Nu este o alegere democratică. Fiind energia levogiră, benefică, cea mai puternică din câte există, ea este singura şansă de reducere urgentă a entropiei planetare, la nivelul de a o face în continuare viabilă.

Oricâte am spune despre *Evanghelia eseniană a păcii*, ar fi insuficiente şi inadecvate. şi avea dreptate Edmond Bordeaux Szekely când încheia „Prefața" la ediția engleză de la Londra din 1937 astfel:

„Şi adevărul se va mărturisi prin el însuşi".

Fie ca Lumina Sfântă a Domnului Iisus, care se manifestă în fiecare an la Mormântul Sfânt de la Ierusalim la slujba de Înviere a Arhiereului Creştin Ortodox, Lumina Învierii, să pătrundă în sufletele noastre gonind toate răutățile şi negativitățile din noi şi dintre noi şi luminându-ne mințile, să ne conformăm **IUBIRII NECONDIȚIONATE**, care rezolvă toate problemele omenirii şi ale Universului.

Pace vouă!

Radu Ilie Mânecuță
Ucea de Jos

Cartea întâi

EVANGHELIA ESENIANĂ A PĂCII

PREFAȚĂ

Se vor împlini în curând două mii de ani de când Fiul Omului a învățat umanitatea calea, adevărul şi viața. El a adus bolnavilor sănătatea, ignoranților înțelepciunea, iar celor care erau nefericiți fericirea. Cuvintele Sale au cucerit jumătate din lume şi au format civilizația occidentală. Acest fapt dovedeşte vitalitatea lor eternă, valoarea lor supremă şi incomparabilă.

Această carte nu cuprinde decât o treime din manuscrisul aramaic care se găseşte în arhivele secrete ale Vaticanului şi a manuscrisului în slavona veche păstrat în arhivele regale ale Habsburgilor (acum proprietatea guvernului austriac).

Noi datorăm existența acestor două versiuni preoților nestorieni care, sub amenințarea hoardelor lui Ghingis-han, au fost constrânşi să se refugieze din Orient spre Occident aducând cu ei toate scripturile şi icoanele lor.

Textul aramaic datează din secolul al III-lea după Hristos, varianta în slavona veche fiind o versiune literară a acestuia. Arheologia nu este încă capabilă să ne explice cum au călătorit aceste texte din Palestina până în interiorul Asiei, pentru a ajunge în mâinile preoților nestorieni.

Nu avem de adăugat nici un comentariu acestui text. El vorbeşte de la sine. Cititorul care va studia paginile următoare cu toată atenția necesară va simți în el suflul vieții eterne şi puternica evidență a acestor adevăruri profunde de care umanitatea de astăzi are o nevoie mai urgentă ca oricând.

„Şi adevărul se va mărturisi prin el însuşi."

Londra, 1937

EDMOND BORDEAUX SZEKELY

PREFAȚĂ
LA CEA DE-A 50-A ANIVERSARE A PRIMEI EDIȚII (1978)

Cincizeci de ani s-au scurs de la prima ediție a Cărții întâi a *Evangheliei eseniene*, și de la crearea *International Biogenic Society*, dedicată tuturor aplicațiilor posibile ale învățământului etern al esenienilor în viața noastră de toate zilele din timpul secolului al XX-lea. În cursul celor cincizeci de ani trecuți, lumea a suferit ravagiile unui război mondial și se găsește din nou confruntată cu probleme aparent insurmontabile: poluarea la scară planetară, criza de energie, foamete și tensiuni crescânde între filosofii și gândiri politice divergente. Totuși, cuvintele lui Iisus continuă să semene grăunțele lor de pace și iubire în această lume tulburată. Din anul 1928 mai mult de zece milioane de persoane au primit mesajul *Evangheliei eseniene* și numărul lor este în continuă creștere. Victor Hugo a spus că „nu există putere mai mare decât aceea a unei idei căreia i-a sosit timpul". Poate că nu este prea târziu pentru ca puterea de transformare a cuvintelor lui Iisus, în puritatea și amplitudinea lor inițială, să-și producă minunile într-o lume care n-a avut niciodată mai multă nevoie de ele.

EDMOND BORDEAUX SZEKELY

EVANGHELIA ESENIANĂ A PĂCII

Bolnavii și infirmii veniră în număr mare la Domnul Iisus și Îi spuseră:

„Dacă Tu cunoști toate lucrurile, spune-ne nouă pentru ce îndurăm atâtea suferințe? Pentru ce nu suntem sănătoși ca ceilalți oameni? Doamne, vindecă-ne ca și noi să devenim puternici și ca să ieșim din mizeria noastră. Mai știm că Tu ai puterea să vindeci toate bolile. Eliberează-ne de Satana și de toate relele teribile cu care ne acaparează; Doamne, fie-Ți milă de noi!"

Și Domnul Iisus le-a răspuns:

„Fericiți sunteți voi că sunteți înfometați de adevăr, căci Eu vă voi potoli foamea cu pâinea înțelepciunii. Fericiți sunteți voi că ați bătut la ușă, căci Eu vă voi deschide ușa vieții. Fericiți sunteți voi de a voi să scăpați de Satana, căci Eu vă voi conduce în împărăția îngerilor Maicii noastre Pământești unde puterea lui Satana nu poate pătrunde!"

Foarte surprinși ei întrebară:

„Cine este Maica noastră și care sunt îngerii Săi? Unde se află împărăția Sa?"

„Maica voastră este în voi și voi sunteți în Ea. Ea este Aceea care v-a născut și care v-a dat viață. De la Ea ați primit corpurile voastre și Ei i le veți înapoia într-o zi. Fericiți veți fi voi, când o veți cunoaște pe Ea și împărăția Sa, dacă veți primi îngerii Maicii voastre și vă veți conforma legilor Sale. Adevăr zic vouă, acela care va proceda așa nu va cunoaște niciodată boala, căci puterea Maicii noastre este mai presus de orice. Puterea Ei distruge pe Satana și împărăția lui, și Ea domnește asupra tuturor corpurilor voastre ca și asupra celor ale tuturor ființelor vii."

„Sângele care curge în noi este născut din sângele Maicii noastre Pământești. Sângele Său cade din nori, țâșnește din

adâncurile pământului, susură în pârâurile munților, se scurge abundent în râurile câmpiilor, dormitează în sânul lacurilor și vuiește cu putere în mările răscolite de furtuni."

„Aerul pe care îl respirăm se naște din respirația Maicii noastre Pământești. Suflul Său este azurul din înălțimile cerurilor; el suspină pe vârfurile munților, freamătă prin frunzele pădurii, se ridică deasupra lanurilor de grâne, se calmează în văile profunde, se mistuie în deșert."

„Duritatea oaselor noastre provine din oasele Maicii Pământești, din roci și din pietre. Acestea se înfățișează goale în fața cerului pe vârfurile munților; ele seamănă unor uriași ațipiți pe flancurile costișelor, unor idoli ridicați în deșert; se găsesc de asemenea ascunse în interiorul pământului."

„Gingășia cărnii noastre provine din carnea Maicii noastre Pământești care se colorează în galben și în roșu când fructele se coc în pomi; Ea ne dă de asemenea hrana care izvorăște din brazdele câmpurilor."

„Măruntaiele noastre sunt formate din măruntaiele Maicii noastre Pământești; ele sunt ascunse privirii noastre, ca și adâncimile invizibile ale Terrei".

„Lumina ochilor noștri și auzul nostru se nasc din culorile și sunetele Maicii noastre Pământești; ele ne cuprind în întregime precum valurile mării peștii, sau curenții de aer păsările."

„Adevăr zic vouă, omul este fiul Maicii noastre Pământești și de la Ea își primește corpul său, în același mod în care corpul unui copil se naște din pântecul mamei sale. Adevăr zic vouă, voi sunteți una cu Maica Pământească, Ea este în voi și voi sunteți în Ea. Din Ea v-ați născut, în Ea trăiți și în Ea vă veți întoarce. De aceea respectați legile Sale, pentru că nimeni nu poate trăi mult timp, nici fericit, fără să O respecte pe Ea și legile Sale. Căci respirația voastră este respirația Ei, sângele vostru, sângele Ei, oasele voastre, oasele Ei, carnea voastră, carnea Ei, organele voastre interne, organele Ei interne, ochii voștri și urechile voastre, ochii Săi și urechile Sale."

„Adevăr zic vouă, dacă nu respectați o singură lege din Legile Sale, veți deveni prada bolilor voastre nemiloase și va

fi multă suferință cu lacrimi și scrâșnete ale dinților. Vă spun că atâta vreme cât nu urmați Legile Maicii voastre, nu veți scăpa morții. Dar Maica sa, se va ataşa de acela care I-a respectat Legile. Ea îl va vindeca de toate relele și el nu va mai cunoaște boala. Ea îi va dă o viață lungă, îl va proteja de toate necazurile, îl va feri de atingerea focului, a apei și de mușcături de șerpi veninoși. Căci Maica voastră Pământească este Aceea care v-a născut și Ea este Aceea care vă menține viața în voi. Ea v-a dat corpul vostru și Ea singură are puterea să vă vindece. Fericit acela care își iubește Maica și se odihnește în pace la sânul Său. Chiar când v-ați întors de la Ea, Maica voastră vă iubește. Și cât de mult ați fi iubiți de Ea dacă ați reveni la Ea! Adevăr zic vouă, mare este iubirea Sa, mai mare decât cei mai înalți munți, mai adâncă decât cele mai adânci mări. Și aceia care își iubesc Maica, nu vor fi niciodată abandonați de Ea. După cum găina își apără puișorii, leoaica puii, mama nou-născutul, tot așa Maica Pământească protejează pe Fiul Omului de toate relele și toate primejdiile."

„Căci, adevăr zic vouă, numeroase pericole amenință pe Fiii Oamenilor. Belzebut, prințul tuturor demonilor, sursa tuturor relelor, stă la pândă în corpurile tuturor Fiilor Oamenilor. El este moartea, stăpânul tuturor calamităților și îmbracă aparențe atrăgătoare pentru a ispiti și seduce pe Fiii Oamenilor. El le promite bogății și putere, palate magnifice, îmbrăcăminte de aur și argint, o mulțime de servitori; el le promite încă renume și glorie, concubinaj și senzualitate, lăcomie și beții, viață desfrânată, zile de lene și trândăvie. El îl cunoaște pe fiecare flatând înclinațiile sale personale. Și în ziua în care fiii oamenilor au devenit sclavii tuturor acestor vanități și abominații, atunci ca plată el îi despuiază de toate bunurile căpătate de la Maica Pământească, pe care Aceasta le-a dăruit lor atât de abundent. El le ia respirația lor, sângele lor, oasele lor, carnea lor, organele lor interne, ochii și urechile lor. Și respirația Fiului Omului devine scurtă și dureroasă, răsuflarea sa e tot atât de urât mirositoare ca a animalelor impure. Sângele său se îngroașă și devine urât

mirositor ca apa mlaştinilor, se coagulează şi se înnegreşte, asemănător nopţii morţii. Oasele sale se pietrifică şi devin noduroase. Ele se descompun şi se sfărâmă, ca pietrele care cad de pe o stâncă. Carnea sa se încarcă cu grăsimi şi cu apă, ea se descompune şi putrezeşte şi se acoperă cu cruste şi abcese dezgustătoare. Organele sale interne se umplu cu murdării abominabile, cu scurgeri împuţite de puroi, în care viermi mârşavi îşi stabilesc reşedinţa. Vederea sa scade, până ce în final, noaptea profundă se instalează în ochii săi; urechile sale nu mai aud, până ce domneşte liniştea mormântului. În acest mod, la sfârşitul vieţii, prin propriile sale greşeli, deoarece nu a ştiut să respecte Legile Maicii sale şi pentru că a acumulat greşeală după greşeală, Fiul Omului îşi pierde viaţa. Toate darurile Maicii sale Pământeşti îi sunt luate; respiraţie, sânge, oase, carne, păr, organe interne, ochi şi urechi şi, în ultimul rând, viaţa, cu care Maica Pământească i-a încununat corpul."

„Dar dacă Fiul Omului căzut în greşeală îşi regretă păcatele sale şi le dezleagă, dacă el revine către Maica sa Pământească, dacă, respectând Legile Sale, el se eliberează din ghearele lui Satana rezistând ispitelor sale, atunci Maica sa Pământească îl va primi din nou la sânul Său. Ea îşi va revărsa iubirea Sa către Fiul regăsit şi îşi va trimite îngerii Săi pentru a-l servi. Adevăr zic vouă, de îndată ce Fiul Omului rezistă lui Satana care sălăşluieşte în el şi încetează să-l asculte, chiar în acea clipă, îngerii Maicii Pământeşti sunt gata să-l servească cu toată puterea lor şi să-l elibereze din ghearele Satanei."

„Căci nici un om nu poate sluji la doi stăpâni. Sau îl serveşte pe Belzebut şi diavolii săi, sau serveşte pe Maica sa Pământească şi îngerii Săi. Sau el serveşte moartea, sau el serveşte viaţa. Adevăr zic vouă, fericiţi cei care urmează Legile vieţii şi nu rătăcesc pe căile morţii. În ei forţele vieţii cresc puternice şi ei scapă chinurilor morţii."

Toţi aceia care erau în jurul Domnului Iisus ascultară aceste cuvinte cu uimire, căci ele erau pline de forţă şi îi

învăţau într-un mod cu totul nou decât o făcuseră preoţii şi scribii.

Soarele asfinţise şi totuşi ei nu se înapoiaseră la ei acasă. Aşezându-se în jurul Domnului Îl întrebară:

„Doamne, care sunt aceste Legi ale vieţii? Rămâi încă cu noi şi învaţă-ne. Noi vrem să ascultăm învăţătura Ta pentru a ne putea vindeca şi a deveni drepţi."

Atunci Domnul Iisus S-a aşezat în mijlocul lor şi le-a vorbit astfel:

„Adevăr zic vouă, nimeni nu poate fi fericit dacă nu urmează Legea."

La acestea cei din jurul Domnului Îi spuseră:

„Noi toţi urmăm legile lui Moise, legiuitorul nostru, aşa cum sunt consemnate în scrierile noastre Sfinte."

Atunci Domnul Iisus le-a zis:

„Nu căutaţi Legea în Scripturile voastre, căci Legea este viaţă, în timp ce scrierea este moartă. Adevăr zic vouă, Moise n-a primit de la Dumnezeu Legile Sale prin scris, ci prin cuvântul viu. Legea este cuvântul viu al lui Dumnezeu cel Viu către profeţii vii, pentru oamenii vii. Legea este scrisă în tot ce este viu. O veţi găsi în iarbă, arbori, râuri, munţi, păsările cerului, peştii lacurilor şi mărilor, dar căutaţi-o mai ales în voi înşivă. Căci, adevăr zic vouă, că tot ce este înzestrat cu viaţă este mai aproape de Dumnezeu decât scrierile lipsite de viaţă. Dumnezeu a creat viaţa şi toate fiinţele vii în aşa fel ca ele să poată prin cuvântul nepieritor să-l înveţe pe om Legile lui Dumnezeu cel Adevărat. Dumnezeu n-a scris Legile Sale pe pagini de carte, ci în inima voastră şi în sufletul vostru. Ele se află în respiraţia voastră, în sângele vostru, în oasele voastre, în carnea voastră, în măruntaiele voastre, în ochii voştri, în urechile voastre şi în părţile cele mai infime ale corpului vostru. Ele sunt prezente în aer, în apă, în pământ, în plante, în razele soarelui, pe vârfurile munţilor şi în abisuri. Toate acestea vă vorbesc ca voi să puteţi înţelege Cuvântul şi voinţa lui Dumnezeu cel Viu. Dar voi închideţi ochii pentru a nu vedea nimic şi vă astupaţi urechile pentru a nu auzi nimic.

Adevăr zic vouă, scrisul este opera omului, în timp ce viaţa şi toate gazdele sale sunt opera lui Dumnezeu. De ce nu vă îndreptaţi urechile către cuvintele lui Dumnezeu înscrise în operele Sale? Pentru ce studiaţi voi scrierile moarte, operele mâinilor oamenilor?"

„Cum putem noi să citim Legile lui Dumnezeu decât în Scripturi? Unde sunt ele scrise? Citeşte-ni-le acolo unde Tu le vezi, căci noi nu cunoaştem alte Scripturi decât acelea pe care le-am moştenit de la strămoşii noştri. Spune-ne Legile de care ai vorbit, ca, după ce le-am auzit, noi să putem fi vindecaţi şi îndreptaţi."

Domnul Iisus a zis:

„Voi nu puteţi înţelege cuvintele vieţii, pentru că trăiţi în moarte. Tenebrele vă întunecă vederea, iar urechile voastre sunt atinse de surditate. Totuşi, vă spun că nu vă este de nici un folos să aveţi ochii fixaţi pe scrierile a căror literă este moartă, dacă prin acţiunile voastre voi renegaţi pe Acela care v-a dat scrierile. Adevăr zic vouă, că Dumnezeu şi Legile Sale apar în ceea ce faceţi voi. Ele nu se află nici în lăcomie şi beţie, nici într-o viaţă risipită prin excese şi desfrânare, nici în căutarea bogăţiilor sau în ura contra duşmanilor. Căci toate aceste lucruri sunt foarte îndepărtate de adevăratul Dumnezeu şi de îngerii Săi. Toate aceste lucruri provin din împărăţia tenebrelor şi de la stăpânul tuturor relelor. Or, toate acestea le purtaţi în voi; şi astfel Cuvântul Lui Dumnezeu şi puterea Sa nu pot intra în voi din cauza tuturor gândurilor rele pe care voi le cultivaţi şi a tuturor abominaţiilor care sălăşluiesc în corpul vostru şi în sufletul vostru. Dacă vreţi să vă pătrundă Cuvântul lui Dumnezeu cel Viu şi puterea Sa, nu murdăriţi nici corpul vostru, nici spiritul vostru.Căci corpul vostru este templul spiritului, iar spiritul este templul lui Dumnezeu. Purificaţi de aceea templul vostru pentru ca Stăpânul Templului să poată veni să ocupe acolo un loc demn de El."

„La toate ispitele corpului şi spiritului vostru, ispite care provin de la Satana, retrageţi-vă la adăpostul ceresc al lui Dumnezeu."

„Regeneraţi-vă şi ajunaţi: Căci adevăr zic vouă, Satana şi vrăjile sale nu pot fi înlăturate decât prin post şi rugăciune. Înapoiaţi-vă acasă şi postiţi în singurătate, nelăsând să se bage de seamă că ajunaţi. Dumnezeu cel Viu va vedea acest lucru şi mare va fi răsplăta voastră. Ajunaţi până ce Belzebut şi toate relele sale vă vor fi părăsit şi până ce toţi îngerii Maicii voastre Pământeşti vor fi venit pentru a vă servi. Adevăr zic vouă, că atât timp cât nu veţi fi ajunat, nu veţi fi eliberaţi din ghiara lui Satana şi de toate bolile care provin de la el. Ajunaţi şi rugaţi-vă cu ardoare, cerând forţa lui Dumnezeu cel Viu pentru a ajunge la vindecare. În timpul ajunării voastre evitaţi Fiii Oamenilor şi căutaţi compania îngerilor Maicii voastre Pământeşti, căci acela care caută va găsi."

„Căutaţi aerul pur al pădurilor şi câmpurilor, căci acolo, în mijlocul lor, veţi întâlni Îngerul Aerului. Descălţaţi-vă, dezbrăcaţi-vă şi lăsaţi Îngerul Aerului să vă îmbrăţişeze întreg corpul. Apoi respiraţi îndelung şi profund ca Îngerul Aerului să pătrundă în voi. Adevăr zic vouă, el va goni din corpul vostru impurităţile care îl murdăresc la exterior şi la interior.şi astfel toate mirosurile urâte şi murdăriile se vor degaja de la voi ca fumul focului care unduie în aer şi se pierde în oceanul cerurilor. Căci, adevăr zic vouă, sfânt este Îngerul Aerului, care purifică tot ce este murdar şi transformă în parfumuri suave toate substanţele urât mirositoare. Nimeni nu se poate prezenta în faţa lui Dumnezeu, dacă Îngerul Aerului nu-l lasă să treacă. În fapt, totul trebuie să renască prin aer şi prin adevăr, căci corpul vostru respiră aerul Maicii voastre Pământeşti şi sufletul vostru respiră adevărul Tatălui Ceresc".

„După Îngerul Aerului căutaţi Îngerul Apei. Descălţaţi-vă şi dezbrăcaţi-vă, şi lăsaţi-l să vă îmbrăţişeze corpul. Abandonaţi-vă cu totul în braţele sale mângâietoare şi tot de atâtea ori cât circulaţi aerul cu respiraţia voastră, agitaţi apa prin mişcările corpului vostru. Adevăr zic vouă, Îngerul Apei va goni din organismul vostru toate impurităţile care îl murdăresc atât de dinafară, cât şi pe dinăuntru. Tot felul de resturi urât mirositoare se vor îndepărta de voi, tot aşa cum murdăria hainelor voastre se împrăştie în apa râului şi pierde

în curentul acestuia. Adevăr zic vouă, sfânt este Îngerul Apei, el purifică tot ce este murdar şi transformă în parfumuri suave toate mirosurile urâte. Nimeni nu se poate prezenta în faţa lui Dumnezeu, dacă Îngerul Apei nu-l lasă să treacă. În fapt, totul trebuie să renască prin apă şi adevăr, căci corpul vostru se scaldă în fluviul vieţii terestre şi spiritul vostru se scaldă în fluviul vieţii eterne. Voi primiţi sângele vostru de la Maica Pământească şi adevărul de la Tatăl Ceresc."

„Să nu vă închipuiţi că este suficient ca Îngerul Apei să vă îmbrăţişeze numai în afară. Adevăr zic vouă, impuritatea interioară este încă mai mare decât impuritatea exterioară. Or, acela care se purifică numai exterior, rămânând impur în interior, seamănă mormintelor care pe dinafară sunt acoperite cu picturi luminoase, dar care, în interior, sunt pline de tot felul de murdării oribile şi de scârboşenii. Adevăr zic vouă, suportaţi ca Îngerul Apei să vă boteze de asemenea înlăuntru ca să fiţi eliberaţi de toate păcatele voastre trecute; veţi deveni şi înlăuntru tot aşa de puri ca spuma râului scânteind în razele soarelui."

„Căutaţi, deci, o tigvă având o tijă de lungimea unui om: goliţi-o de miez şi umpleţi-o cu apă de râu încălzită de razele soarelui. Atârnaţi-o de ramura unui copac, îngenunchiaţi pe pământ în faţa Îngerului Apei şi introduceţi capătul tijei tigvei în anus astfel ca apa să poate pătrunde în toate măruntaiele voastre. Rămâneţi îngenunchiaţi pe pământ, în faţa Îngerului Apei şi rugaţi-vă lui Dumnezeu să vă ierte toate păcatele trecute; rugaţi Îngerul Apei să vă elibereze corpul de toate murdăriile sale şi de toate bolile sale. Lăsaţi apoi apa să se scurgă afară din corpul vostru ca acesta să fie curăţat înlăuntru de tot ce a provenit de la Satana, de tot ce este impur sau urât mirositor. Cu ochii voştri veţi vedea şi cu nasurile voastre veţi mirosi toate scârboşeniile şi impurităţile care au murdărit templul corpului vostru; în acelaşi timp vă veţi da seama de toate păcatele care se aflau în voi şi de toare relele pe care le produceau. Adevăr zic vouă, botezul apei vă va elibera de aceste rele. Fiecare zi de post va reînnoi acest botez al apei şi persistaţi până în ziua când apa care se scurge din corpul vostru va fi tot atât de pură ca spuma râului. Atunci cufundaţi corpul vostru în râul cu ape mişcătoare şi acolo, în braţele Îngerului Apei, mulţumiţi lui Dumnezeu cel Viu care v-a eliberat de păcatele voastre. Acest sfânt botez făcut de Îngerul Apei înseamnă renaşterea la o viaţă nouă. Căci, de îndată ochii voştri vor vedea şi urechile voastre vor auzi. Apoi nu mai păcătuiţi, ca Îngerul Aerului şi Îngerul Apei să poată locui în voi pentru totdeauna şi tot timpul să vă servească."

„Şi dacă, după aceasta mai rămân încă în voi câteva urme ale păcatelor anterioare, căutaţi Îngerul Soarelui. Descălţaţi-vă şi dezbrăcaţi-vă şi lăsaţi ca Îngerul Soarelui să vă îmbrăţişeze întreg corpul. Respiraţi îndelung şi profund ca Îngerul Soarelui să poată pătrunde în voi. El va goni din corpul vostru toate substanţele urât mirositoare şi impure care vă murdăresc pe dinafară şi pe dinăuntru. Tot ce este impur şi urât mirositor se va îndepărta de voi, aşa cum întunericul nopţii se împrăştie în faţa strălucirii soarelui care răsare. Adevăr zic vouă, sfânt este Îngerul Soarelui, el purifică şi goneşte orice impuritate şi transformă în parfumuri suave toate mirosurile urât mirositoare. Nimeni nu se poate prezenta în faţa lui Dumnezeu, dacă Îngerul Soarelui nu-l lasă să treacă. În fapt, toţi trebuie să fiţi încă o dată renăscuţi de soare şi de adevăr, căci corpul vostru este încălzit de razele soarelui Maicii Pământeşti, în timp ce sufletul vostru este încălzit de lumina solară a adevărului Tatălui Ceresc."

„Îngerii Apei, Aerului şi Soarelui sunt fraţi. Ei au fost daţi Fiului Omului pentru a-i servi, pentru ca el să poată totdeauna apela la unul sau la altul."

„La fel de sfântă este îmbrăţişarea lor. Ei sunt copiii invizibili ai Maicii Pământeşti; în consecinţă nu separaţi pe aceia pe care Cerul şi Pământul I-au unit. Fie ca aceşti trei îngeri fraţi să vă poată purifica în fiecare zi şi ca ei să rămână în voi tot timpul ajunării voastre."

„Căci adevăr zic vouă, puterea demonilor, toate păcatele şi toate murdăriile vor părăsi în grabă corpul care este purificat de aceşti trei îngeri. Tot aşa cum hoţii fug dintr-o locuinţă, la sosirea stăpânului casei, unul părăsind-o pe uşă, altul pe

fereastră, cel de-al treilea pe acoperiş, fiecare scăpând cum poate, aşa fug demonii bolii, toate păcatele trecute şi toate murdăriile şi bolile care se află în templul corpurilor voastre. Când îngerii Maicii Pământeşti vor fi intrat în corpurile voastre ca Stăpânul Templului să poată veni din nou, atunci toate mirosurile urâte vor părăsi în mare grabă corpul vostru, prin respiraţie sau prin piele; apele murdare se vor scurge prin gura voastră, pielea voastră, anusul vostru şi organele voastre sexuale. Toate aceste lucruri voi le veţi vedea cu ochii voştri, le veţi mirosi cu nasurile voastre şi le veţi pipăi cu mâinile voastre. Şi când toate păcatele şi toate impurităţile vor fi părăsit corpul vostru, sângele vostru va deveni tot aşa de pur ca sângele Maicii Pământeşti şi ca spuma râului scânteind în lumina soarelui. Respiraţia voastră va deveni tot atât de pură ca parfumul delicios al florilor mirositoare, carnea voastră tot atât de pură ca şi carnea fructelor care se coc printre frunzele pomilor; sclipirea ochilor voştri va fi tot atât de vie şi de strălucitoare ca lumina soarelui ce străluceşte pe cerul albastru. Atunci toţi îngerii Maicii voastre Pământeşti vor fi în serviciul vostru. Şi respiraţia voastră, sângele vostru, carnea voastră, vor fi una cu respiraţia, sângele şi carnea Maicii voastre Pământeşti, iar sufletul vostru va putea atunci să devină una cu Spiritul Tatălui vostru Ceresc. Într-adevăr, nimeni nu poate ajunge la Tatăl Ceresc decât prin Maica Pământească; la fel cum nici un nou-născut nu poate înţelege învăţătura tatălui său atâta timp cât mama sa nu l-a ţinut la sânul său, cât nu l-a îmbăiat, alintat şi pus în leagănul său pentru a dormi, după ce l-a hrănit. Locul copilului de vârstă mică este lângă mama sa. Când el este mai mare, tatăl său îl duce la câmp să muncească alături de el şi copilul nu revine la mama sa decât la ora mesei. Atunci tatăl îl învaţă să ştie să lucreze ca el. Şi în ziua în care el vede că fiul său a înţeles ceea ce l-a învăţat, şi-şi face bine treaba, tatăl îi dă toate bunurile sale. Ele pot deveni proprietatea fiului iubit şi astfel el poate continua lucrarea tatălui."

Adevăr zic vouă, fericit este fiul care acceptă şi urmează sfaturile mamei sale. Şi de o sută de ori este mai fericit fiul

care acceptă şi urmează sfaturile tatălui său, pentru că vi s-a spus: „Respectă pe tatăl tău şi pe mama ta ca zilele tale să fie îndelungate pe pământ." Dar vă spun, Fii ai Omului: Respectaţi pe Maica Pământească şi urmaţi Legile Sale pentru ca zilele voastre să fie îndelungate pe pământ şi respectaţi pe Tatăl vostru Ceresc ca viaţa voastră să fie eternă în Ceruri. Căci Tatăl Ceresc este de o sută de ori mai mare decât toţi taţii prin sămânţă şi prin sânge la un loc, şi Maica Pământească este mai mare decât toate mamele trupeşti la un loc. În ochii Tatălui său Ceresc şi al Maicii sale Pământeşti, Fiul Omului este încă mai scump decât în ochii tatălui său prin sânge şi sămânţă şi în ochii mamei sale prin trup. Cuvintele şi Legile Tatălui vostru Ceresc şi ale Maicii voastre Pământeşti sunt mai pline de înţelepciune decât cuvintele şi voinţa tuturor taţilor voştri de sânge şi sămânţă la un loc şi a tuturor mamelor voastre prin trup la un loc. Şi, de asemenea, mai mare este valoarea moştenirii Tatălui vostru Ceresc şi a Maicii voastre Pământeşti, împărăţia veşnică a vieţii atât pământeşti cât şi cereşti, decât a tuturor moştenirilor lăsate de taţii voştri de sânge şi sămânţă şi de mamele voastre prin trup."

„Adevăraţii voştri fraţi sunt toţi aceia care ascultă de voinţa Tatălui vostru Ceresc şi a Maicii voastre Pământeşti, şi nu fraţii voştri de sânge. Adevăr zic vouă, că adevăraţii voştri fraţi după voinţa Tatălui Ceresc şi a Maicii Pământeşti vă iubesc de o mie de ori mai mult decât fraţii voştri de sânge. Căci de la Cain şi Abel, din ziua când fraţii de sânge au încălcat voinţa lui Dumnezeu, nu mai există fraternitate adevărată de sânge. Fraţi se comportă ca străini faţa de fraţii lor. Iată pentru ce vă spun: iubiţi pe adevăraţii voştri fraţi după voinţa lui Dumnezeu de o mie de ori mai mult decât fraţii voştri de sânge."

„CĂCI TATĂL VOSTRU CERESC ESTE IUBIRE"
„CĂCI MAICA VOASTRĂ PĂMÂNTEASCĂ ESTE IUBIRE"
„CĂCI FIUL OMULUI ESTE IUBIRE"

„Prin iubire Tatăl Ceresc, Maica Pământească şi Fiul Omului sunt una. Căci spiritul Fiului Omului a fost creat de spiritul Tatălui Ceresc şi corpul său din corpul Maicii Pământeşti. În consecinţă fiţi perfecţi ca spiritul Tatălui vostru Ceresc şi corpul vostru de asemenea perfect ca al Maicii voastre Pământeşti. Iubiţi pe Tatăl vostru Ceresc aşa cum El vă iubeşte sufletul; iubiţi pe Maica voastră Pământească aşa cum vă iubeşte Ea corpul; iubiţi pe adevăraţii voştri fraţi aşa cum îi iubesc Tatăl vostru Ceresc şi Maica voastră Pământească. Atunci Tatăl vostru Ceresc vă va da spiritul Său cel Sfânt şi Maica voastră Pământească, corpul Său Sfânt. Atunci Fiii Oamenilor, ca fraţi adevăraţi, se vor iubi unii pe alţii, aşa cum au fost iubiţi de Tatăl lor Ceresc şi de Maica lor Pământească. Atunci ei vor deveni unii pentru alţii adevăraţi consolatori; atunci vor dispare de pe pământ toate relele şi toate tristeţele, şi va fi iubire şi bucurie pe Pământ. Pământul se va asemăna atunci cerurilor şi împărăţia lui Dumnezeu va sosi. Apoi Fiii Oamenilor îşi vor împărţi moştenirea lor Divină, împărăţia lui Dumnezeu. Căci ei trăiesc în Tatăl Ceresc şi Maica Pământească, şi Tatăl Ceresc şi Maica Pământească trăiesc în ei. Şi atunci cu împărăţia lui Dumnezeu se va ajunge la sfârşitul timpului, căci iubirea Tatălui Ceresc dă tuturor viaţă eternă în împărăţia lui Dumnezeu. Căci iubirea este eternă. Iubirea este mai tare decât moartea."

„Chiar dacă eu vorbesc limba oamenilor şi a îngerilor, dar nu am iubire, sunt ca alămurile sonore sau chimvalul care răsună. Chiar dacă prezic viitorul, dacă cunosc toate secretele şi am toată înţelepciunea, chiar dacă am o credinţă puternică, capabilă să ridice munţii, dacă nu am iubire, eu sunt nimic. Şi chiar dacă împart toate bunurile mele săracilor şi le dau tot ce am primit de la Tatăl meu Ceresc, dacă nu am iubire, eu nu voi obţine nici un profit de înţelepciune. Iubirea este răbdătoare, iubirea este tandră. Iubirea nu este invidioasă, ea nu face rău, ea nu cunoaşte nici orgoliu, nu este crudă; niciodată nu este egoistă, ea este înceată la mânie, ea nu-şi imaginează necredinţa, nu se bucură de nedreptate, ci de

dreptate. Iubirea apără totul, iubirea crede în toţi, iubirea speră totul, iubirea suportă totul; niciodată ea nu se lasă; scrierile şi cuvintele pier, cunoaşterea dispare, dar iubirea rămâne. Noi trăim parţial în eroare, parţial în adevăr, dar când se va ajunge la plenitudinea perfecţiunii, tot ce este parţial va fi şters. La vârsta copilăriei omul vorbeşte ca un copil, gândeşte ca un copil, înţelege ca un copil. Devenind matur el abandonează toate aceste vederi copilăreşti, pentru că noi vedem ca printr-o sticlă şi prin maxime obscure. Cunoaşterile noastre sunt fragmentare în prezent; dar când vom ajunge în faţa lui Dumnezeu nu vom cunoaşte adevărul în parte, ci după cum ne va învăţa El. În prezent ne rămân acestea trei: credinţa, speranţa şi iubirea; dar cea mai mare dintre ele este iubirea."

„Şi acum, eu vă vorbesc în limbajul lui Dumnezeu cel Viu, prin Spiritul Sfânt al Tatălui nostru Ceresc. Încă nu există nimeni printre voi care să poată înţelege tot ce vă spun acum. Aceia care vă explică *Scripturile* vă vorbesc într-o limbă moartă, a oamenilor morţi, prin corpul lor bolnav şi muritor; toţi oamenii pot să le înţeleagă, deoarece toţi oamenii sunt bolnavi şi toţi sunt în moarte. Nici unul nu zăreşte lumina vieţii. Orbul îl conduce pe orb pe căile întunecate ale păcatului, ale bolii şi ale suferinţei până ce toţi sfârşesc a cădea în abisul morţii."

„Eu sunt trimis de Tatăl pentru a face să strălucească în faţa voastră lumina vieţii. Lumina se aprinde de la sine şi împrăştie tenebrele, în timp ce tenebrele ignoră lumina. Am multe lucruri să vă spun, dar voi încă nu le puteţi înţelege căci ochii voştri sunt obişnuiţi cu tenebrele; lumina deplină a Tatălui Ceresc v-ar orbi. De aceea, voi nu puteţi încă înţelege ceea ce vă spun cu privire la Tatăl Ceresc care m-a trimis la voi. De aceea, urmaţi mai întâi Legile Maicii voastre Pământeşti despre care v-am vorbit. Când îngerii Săi vor fi purificat şi regenerat corpurile voastre, când ei vor fi întărit ochii voştri, veţi fi capabili să suportaţi lumina orbitoare a Tatălui Ceresc. Când vă va fi posibil să fixaţi fără să clipiţi strălucirea soarelui la prânz, veţi putea privi lumina orbitoare

a Tatălui vostru Ceresc, lumină de mii de ori mai strălucitoare decât mii de sori. Cum ați putea contempla lumina Tatălui vostru Ceresc, când voi nu puteți încă suporta strălucirea soarelui arzător? Credeți-Mă, soarele este comparabil cu lumina unei lumânări pe lângă soarele adevărului al Tatălui vostru Ceresc. Trăiți în credință, speranță și iubire. Adevăr zic vouă, că veți fi recompensați. Dacă voi credeți în cuvintele Mele, credeți de asemenea Aceluia care M-a trimis, Domnul tuturor și căruia toate lucrurile Îi sunt posibile, căci tot ceea ce este imposibil oamenilor, le este posibil cu Dumnezeu. Dacă voi credeți în îngerii Maicii voastre Pământești și dacă voi urmați Legile Sale, credința voastră vă va susține și voi nu veți mai cunoaște niciodată boala. Sperați de asemenea în iubirea Tatălui vostru Ceresc, căci acela care are încredere în El, nu va fi niciodată dezamăgit și nu va cunoaște moartea."

„Iubiți-vă unii pe alții, căci Dumnezeu este iubire; astfel îngerii Săi vor ști că voi mergeți pe căile Sale; aceștia vor veni la voi și vă vor servi. Și Satana, cu toate păcatele sale, toate bolile sale și toate impuritățile sale va părăsi corpul vostru. Mergeți, feriți-vă de păcate, botezați-vă voi înșivă pentru a renaște și nu mai păcătuiți!"

Apoi Domnul Iisus se ridică. Toți rămaseră așezați, pătrunși de puterea cuvintelor Sale. Luna plină apăru printre norii destrămați și scăldă pe Domnul Iisus în lumina sa. Scânteieri țâșneau din părul Său; stând drept în mijlocul lor în lumina lunii, El părea să planeze deasupra pământului. Nimeni nu mișcă, nimeni nu scoase un sunet. Nimeni nu-și dădea seama de timpul care se scursese, căci timpul se oprise. Apoi Domnul Iisus și-a întins mâinile și le-a zis: „Pace vouă!" și astfel îi părăsi, tot așa de lin ca briza ușoară care făcea să freamăte frunzele arborilor.

Un timp îndelungat ei rămaseră nemișcați, și apoi, unul după altul, ei își reveniră ca după un vis îndelungat. Nimeni nu vroia să plece ca și cum cuvintele Aceluia care îi părăsise continuau să răsune în urechile lor, ca și cum ei încă ar mai fi auzit o muzică fermecată.

În cele din urmă totuși, cu sfială, unul din ei exclamă:

„Ce bine e să fii aici!"

Un altul adăugă:

„Dacă s-ar putea ca această noapte să nu se mai sfârșească."

Alții, de asemenea:

„Dacă El ar fi vrut să rămână tot timpul cu noi!"

„El este Mesagerul Adevărului trimis de Dumnezeu, căci El a semănat speranța în inimile noastre."

Nimeni nu se gândea să se ducă la casa sa. Ei ziceau:

„Eu nu mă mai întorc la casa mea unde totul este sumbru și fără bucurie. Pentru ce să mă înapoiez într-un loc unde nimeni nu mă iubește?"

Așa vorbeau între ei, căci erau aproape toți săraci, șchiopi, orbi, schilozi, cerșetori, fără cămin, disprețuiți din cauza mizeriei lor; numai mila pe care o stârneau le permitea să găsească refugiu pentru câteva zile în unele locuințe. Iar aceia dintre ei care aveau casă și familie spuneau:

„Noi de asemenea vrem să rămânem cu voi."

Căci fiecare simțea cum cuvintele Aceluia care tocmai plecase au creat legături invizibile în cadrul micului lor grup. Toți simțiseră că au renăscut și, cu toate că luna era ascunsă după nori, ei vedeau deschizându-se în fața lor o lume de lumină. În inimile tuturor acestor oameni îmbobociră minunate flori ale unei frumuseți sublime, florile bucuriei.

Când soarele se ridică la orizont, toți îl întâmpinară ca pe un mesaj anunțând venirea împărăției lui Dumnezeu. Cu fața radiind de fericire, ei merseră la întâlnirea cu îngerii lui Dumnezeu.

Și numeroși bolnavi urmară sfaturile Domnului Iisus și se duseră pe malul râului susurând. Ei se descălțară și se dezbrăcară; ei ajunară abandonându-se Îngerilor Aerului, Apei și Soarelui care îi îmbrățișară, luară în posesie corpurile lor la interior și la exterior. Și toți și-au văzut relele, păcatele și necurățenia părăsindu-i în grabă. Și răsuflarea unora deveni tot atât de urât mirositoare ca materiile fecale; alții avură un aflux de salivă abundent și vomitară resturi cu un miros

dezgustător. La unii scurgerea murdăriei se făcea pe gură, la alţii pe nas, prin ochi sau urechi. Unii vedeau o sudoare infectă filtrându-se prin toţi porii pielii întregului corp. Pe mai mulţi se formară abcese enorme care eliberau un puroi urât mirositor; din corpul unora se scurgea o urină abundentă; la mulţi aceasta era îngroşată, tot atât de densă ca mierea de albine, la alţii ea era de culoare roşie sau aproape neagră şi aproape de consistenţa mâlului de râu. Cei mai mulţi expulzau din intestinele lor vânturi puturoase, asemănătoare suflurilor demonilor şi degajau o putoare insuportabilă.

Şi când ei se botezară singuri, Îngerul Apei intră în corpul lor şi atunci se scurseră toate abominaţiile şi toate impurităţile păcatelor lor trecute; cum cade o cascadă de la munte, tot aşa, din corpurile lor, se scurseră materii abominabile dure sau moi. Şi solul unde s-a răspândit acest şuvoi a fost murdărit şi mirosul a devenit atât de îngrozitor că nimeni nu rezista să stea în acel loc. Şi demonii părăsiră măruntaiele lor sub formă de nenumăraţi viermi care se zvârcoleau în acest noroi poluat de toate aceste excremente; cu furie neputincioasă, furioşi de a fi astfel expulzaţi din măruntaiele Fiilor Omului de către Îngerul Apei. Şi asupra acestor viermi a coborât apoi puterea Îngerului Soarelui. Şi ei pieriră în zvârcoliri disperate nimiciţi de Îngerul Soarelui. Toţi tremurară de teroare când văzură toate aceste abominaţii ale lui Satana de care îi eliberaseră îngerii. Şi ei mulţumiră apoi lui Dumnezeu pentru a le fi trimis îngerii Săi să-i salveze.

Şi erau unii chinuiţi de mari dureri, de care nu putuseră scăpa; şi neştiind ce să facă ei se hotărâră să trimită un mesager către Domnul Iisus pentru a-L ruga să revină.

Abia plecară doi dintre ei pentru a-L căuta, că văzură pe Domnul Iisus apropiindu-se pe malul râului. Inimile lor se umplură de speranţă şi de bucurie când auziră salutul Său: „Pace vouă!"

Numeroase erau întrebările pe care ei doreau să I le pună dar, spre marea lor mirare, rămaseră tăcuţi, nu le venea nici o idee în minte.

Atunci Domnul Iisus le-a zis:

„Am venit pentru că aveţi nevoie de Mine".

Unul din ei exclamă:

„Da, Doamne, avem nevoie de Tine, scapă-ne de durerile noastre!"

Şi atunci Domnul Iisus le-a vorbit în parabole:

„Voi sunteţi asemănători fiului risipitor care timp de numeroşi ani s-a dedat chefurilor şi băuturii, petrecându-şi, cu prietenii săi, toate zilele în orgii, libertinaj şi desfrâu. În fiecare săptămână, fără ca tatăl său să ştie, el contracta noi datorii şi risipea fără socoteală totul în câteva zile. Cămătarii îi avansau mereu noi sume de bani pentru că tatăl său poseda mari bogăţii şi plătea de fiecare dată, cu răbdare, datoriile fiului său. A fost în van ca tatăl său să încerce prin reproşuri blânde să schimbe comportamentul fiului său. El nici nu asculta îndemnurile tatălui său de a renunţa la dezmăţ, pentru a merge în câmp să supravegheze munca servitorilor. De fiecare dată fiul promitea tot ce i se cerea pentru că datoriile îi fuseseră plătite, dar chiar de a doua zi, el începea vechea viaţă. Şi timp de mai bine de şapte ani el persistă în acestă viaţă destrăbălată. Dar în cele din urmă tatăl său îşi pierdu totuşi răbdarea şi refuză să mai plătească cămătarilor datoriile fiului său. «Dacă voi continua să plătesc de fiecare dată» îşi zise el «nu va mai exista sfârşit pentru păcatele fiului meu». Atunci cămătarii înşelaţi, în furia lor îl prinseră pe fiul risipitor pentru a-l face sclavul lor, aşa ca prin muncă silnică să poată să le înapoieze banii care îi fuseseră avansaţi. Şi atunci festinurile, beţiile şi excesele zilnice au avut un sfârşit brusc. De dimineaţă până seara, cu sudoarea frunţii sale, fiul trebuia să stropească câmpurile, şi el suferea în tot corpul din cauza acestei munci cu care nu era obişnuit. El trebuia să trăiască doar cu pâine uscată, neavând altceva pentru a o înmuia decât lacrimile sale. După ce s-a străduit în căldură şi oboseală timp de trei zile, el i-a spus stăpânului său: «Eu nu pot să mai muncesc, toate mădularele mă dor. Cât timp vrei să mă mai chinuieşti?» «Până în ziua în care prin munca mâinilor tale, tu îmi vei fi înapoiat toate datoriile; astfel după şapte ani

tu vei fi liber.» Fiul, disperat, răspunse plângând: «Dar eu nu voi putea niciodată suporta această viață mai mult de șapte zile. Fie-ți milă de mine, căci toate mădularele mă ard și mă dor!» Cămătarul îi strigă: «Muncește!»; «Timp de șapte ani ți-ai risipit zilele și nopțile în orgii, acum tu trebuie să muncești timp de șapte ani. Nu îți voi ierta nimic, până ce tu nu-mi vei fi înapoiat datoriile tale până la ultima drahmă».”

Și disperat, cu mădularele chinuite de dureri, fiul se întoarse la câmp pentru a-și continua munca. Când sosi cea de-a șaptea zi, ziua Sabatului, în timpul căreia nimeni nu lucra, el abia se mai putea ține pe picioare, atât de mari fiind durerile și oboseala.

Atunci, adunându-și forțele ce îi mai rămăseseră, se îndreptă către locuința tatălui său, mergând clătinându-se. Aruncându-se la picioarele tatălui său, îi spuse: «Tată crede-mă și iartă-mi toate greșelile mele. Îți jur că niciodată nu voi mai trăi în orgii; eu voi fi de acum înainte un fiu ascultător în toate privințele. Eliberează-mă din ghiarele opresorului meu. Tată, privește mădularele mele dureroase și nu-ți mai înăspri inima!» Atunci lacrimi țâșniră din ochii tatălui; îl luă pe fiul său în brațe și i-a zis: «Să ne veselim, căci astăzi o mare bucurie ne-a fost dată; fiul meu iubit pe care îl pierdusem, în sfârșit s-a regăsit!» El îl îmbrăcă în cele mai frumoase haine și tot timpul zilei își sărbătoriră bucuria. A doua zi dimineață, tatăl îi dădu fiului un sac cu bani ca să-și plătească toate datoriile. Când fiul reveni acasă, tatăl său îi spuse: «Fiul meu, vezi cât de ușor este ca printr-o viață de orgii să contractezi datorii a căror returnare să ceară șapte ani de muncă grea.» «Tată, este deja foarte greu de a avea de restituit șapte zile.» Atunci tatăl își atenționă fiul: «Numai pentru această dată ți-a fost permis să-ți plătești datoriile în numai șapte zile în loc de șapte ani. Restul ți-a fost iertat. Dar vezi ca în viitor să nu te îndatorezi din nou. Căci te asigur, tatăl tău nu te va mai ierta încă o dată pentru că tu ești fiul său. Pentru oricare datorie nouă tu va trebui să muncești din greu timp de șapte ani așa cum este prevăzut în legile noastre».”

„Tată, din această zi eu voi fi fiul tău ascultător și iubitor și nu voi mai face nici o datorie, căci am învățat cât este de greu s-o plătești.”

Fiul se duse apoi pe câmpurile tatălui său și a supraveghiat de atunci înainte, în fiecare zi, munca lucrătorilor. Niciodată el nu impunea o muncă prea dură lucrătorilor, căci el își amintea propria sa suferință. Anii trecură: grație zelului său, el mări averea care îi fusese încredințată și îi aduse tatălui său de zece ori mai mult decât risipise în cei șapte ani de orgii. Și când tatăl văzu că fiul său se arăta omenos cu lucrătorii și avea mare grijă de toate posesiunile sale, îi zise:

„Fiule, eu văd că toate bunurile mele sunt pe mâini bune. Eu îți dau ție toate turmele mele, casa mea, terenurile mele și averile mele. Acestea să fie moștenirea ta; continuă să le fructifici ca eu să mă pot bucura de tine.” Când fiul primi moștenirea de la tatăl său, el plăti datoria tuturor debitorilor săi care nu puteau s-o plătească, căci el nu uitase că și lui îi fusese iertată atunci când n-a putut-o plăti. Și Dumnezeu îl binecuvântă, dăruindu-i o viață lungă cu mulți copii și multe bogății, pentru că el se purta bine cu toți servitorii și turmele sale.”

Apoi Domnul Iisus le-a spus bolnavilor care Îl înconjurau:

„V-am vorbit în parabole ca voi să puteți înțelege mai bine Cuvântul lui Dumnezeu. Cei șapte ani de festinuri, de beții și de orgii reprezintă păcatele trecutului. Satana este creditorul cel rău. Datoriile sunt bolile. Munca dură simbolizează durerile. Fiul risipitor sunteți voi înșivă. Plata datoriilor se face gonind din voi demonii și bolile pentru a vă vindeca corpul. Sacul de bani primit de la tatăl este puterea eliberatoare a îngerilor. Tatăl este Dumnezeu. Posesiunile tatălui sunt constituite din pământ și ceruri. Servitorii tatălui sunt îngerii. Câmpurile tatălui reprezintă lumea care va fi transformată în împărăția cerurilor dacă Fiii Omului vor fi de acord să muncească în uniune cu îngerii Tatălui Ceresc. Căci, adevăr zic vouă, este mai bine ca fiul să-L asculte pe Tatăl său și să supravegheze pe servitorii Tatălui său în câmp, decât să devină dator

cămătarului cel rău şi să fie forţat să muncească cu sudoarea frunţii sale, ca un sclav, pentru a-şi plăti toate datoriile. Este de dorit de asemenea ca Fiii Omului să se supună Legilor Tatălui lor Ceresc şi să lucreze împreună cu îngerii Săi în Împărăţia Sa decât să devină dator lui Satana, domnul morţii, maestrul tuturor păcatelor şi al tuturor bolilor, şi să trebuiască să-şi plătească păcatele prin dureri şi sudoare. Adevăr zic vouă, mari şi numeroase sunt păcatele voastre. Ani îndelungaţi voi aţi cedat ispitelor lui Satana. Aţi fost lacomi, băutori, perverşi şi datoriile voastre s-au tot adunat. Şi acum, voi trebuie să plătiţi datoria şi plata este dură şi dificilă. În consecinţă, nu vă neliniştiţi chiar de la începutul celei de-a treia zile, cum a făcut fiul risipitor, ci, aşteptaţi cu răbdare cea de-a şaptea zi care este sfântă: prezentaţi-vă atunci cu o inimă umilă şi supusă în faţa Tatălui vostru Ceresc ca El să vă ierte păcatele şi să vă plătească datoriile făcute. Adevăr zic vouă, Tatăl vostru Ceresc vă iubeşte cu o iubire infinită, căci El de asemenea vă permite să vă plătiţi în şapte zile, datoriile voastre de şapte ani. Acelora care trebuie să plătească datorii de şapte ani, dar plătesc cinstit şi perseverent până în ziua a şaptea, Tatăl Ceresc le va ierta datoriile pentru toţi aceşti şapte ani."

Un bolnav care suferea de dureri teribile întrebă:

„Dar dacă noi am păcătuit de şapte ori şapte ani?"

„Chiar şi în acest caz, Tatăl vostru Ceresc vă va ierta datoriile voastre în de şapte ori şapte zile."

„Fericiţi aceia care vor stărui până la capăt, căci demonii lui Satana scriu într-o carte toate faptele voastre rele, cartea corpurilor voastre şi a sufletelor voastre. Adevăr zic vouă, nu există nici o faptă vinovată care să nu fie scrisă şi aceasta încă de la începutul lumii, înainte chiar de Tatăl nostru Ceresc. Or, dacă este posibil de a scăpa de legile făcute de regi, nici unul din Fiii Omului nu va scăpa celor făcute de Dumnezeu. Când veţi apărea în faţa Lui, demonii lui Satana vor depune ca martori împotriva voastră, din cauza faptelor voastre, şi Dumnezeu va vedea păcatele voastre înscrise în cartea corpurilor voastre şi a sufletelor voastre, şi inima Sa se va

întrista. Dacă voi vă căiţi de păcatele voastre, şi dacă prin post şi rugăciuni faceţi apel la îngerii lui Dumnezeu, fiecare zi pe care continuaţi să o petreceţi în ajunare şi rugăciune vă va fi înregistrată de îndată, şi îngerii lui Dumnezeu vor şterge din cartea corpurilor voastre şi a sufletelor voastre un an de fapte rele. Şi când ultima pagină va fi astfel ştearsă de toate păcatele voastre, ea devenind albă, puteţi să vă prezentaţi în faţa lui Dumnezeu, iar Dumnezeu se va bucura în inima Sa şi vă va ierta toate păcatele. El vă va elibera din ghearele lui Satana şi de suferinţă. El vă va primi în sălaşul Său şi va ordona servitorilor Săi şi îngerilor Săi să se supună poruncilor voastre. El vă va acorda o viaţă lungă şi nu veţi mai simţi niciodată încercările bolilor. Dacă, începând din acest moment, vă veţi petrece zilele îndeplinind lucrările lui Dumnezeu, îngerii lui Dumnezeu vor înscrie toate faptele voastre bune în cartea corpurilor şi sufletelor voastre. Adevăr zic vouă, nici o faptă bună nu va rămâne ignorată de Dumnezeu şi aceasta încă de la începutul lumii. Căci de la regii şi guvernatorii voştri veţi aştepta în zadar recompensa voastră, în timp ce Dumnezeu recunoaşte întotdeauna faptele voastre bune."

„Şi, când veţi apărea în faţa Sa, îngerii vor fi martorii voştri pentru faptele bune. Şi Dumnezeu le va vedea înscrise în corpurile voastre şi în sufletele voastre şi se va bucura de aceasta. El va binecuvânta corpurile voastre, sufletele voastre şi faptele voastre bune dându-vă ca moştenire împărăţia Sa pământească şi cerească, ca voi să găsiţi în aceasta viaţa eternă. Fericit este acela care poate intra în împărăţia lui Dumnezeu, pentru că el nu va mai cunoaşte moartea."

După aceste cuvinte se făcu o mare tăcere. Şi aceia care erau descurajaţi găsiră în acest discurs o forţă nouă; ei vor continua să ajuneze şi să se roage. Bolnavul care vorbise primul Îi zise:

„Eu voi stărui până în ziua a şaptea."

Şi, de asemenea, cel de-al doilea Îi declară:

„Eu, de asemenea, voi stărui până la de şapte ori şapte zile."

Domnul Iisus le-a răspuns:

„Fericiți cei care persevereză până la capăt, căci ei vor moșteni pământul!"

Unii dintre bolnavi nu se mai puteau ține pe picioare; ei reușiră cu chinuri să se târască în fața Domnului Iisus și să-L roage:

„Doamne, suntem torturați de durere, spune-ne ce trebuie să facem."

Ei Îi arătară picioarele lor diforme, cu oase răsucite și noduroase și Îi explicară:

„Îngerii Aerului, Apei și Soarelui nu ne-au ușurat durerile. Totuși noi ne-am botezat noi înșine, am ajunat și ne-am rugat, noi am urmat sfaturile Tale în toate privințele."

„Adevăr zic vouă, oasele voastre vor fi vindecate. Nu pierdeți curajul. Apropiați-vă mai bine de Îngerul Pământului, vindecătorul oaselor, căci ele provin din pământ și în pământ se vor întoarce."

El le indică cu brațul un loc lângă malul râului unde scurgerea apei și căldura solară transformaseră pământul în noroi argilos.

„Introduceți picioarele voastre în noroi ca Îngerul Pământului să poată alunga din oasele voastre toate murdării și toate bolile. Veți vedea pe Satana și toate durerile voastre fugind în grabă de îmbrățișarea Îngerului Pământului; nodozitățile oaselor voastre și toate durerile voastre vor dispare și membrele vor fi întărite."

Bolnavii urmară aceste sfaturi știind că vor fi vindecați.

Mai erau încă acolo alții care îndurau suferințe teribile, cu toate că persistaseră în ajunarea lor. Consumați de o febră intensă, ei erau la capătul puterilor. Când ei căutau să se ridice din locurile lor de suferință pentru a merge la Domnul Iisus, capul lor se răsucea, ca și cum ar fi fost scuturat de un vânt puternic; de câte ori încercau să se ridice, recădeau la pământ.

Atunci Domnul Iisus merse spre ei și le zise:

„Voi suferiți, căci Satana și bolile sale chinuie corpul vostru. Dar nu vă temeți, căci puterea lor asupra voastră se apropie de sfârșit. Căci Satana este asemeni hoțului mânios

care a intrat în casa vecinului său, pe când acesta era plecat, cu intenția de a-i fura bunurile. Dar, avertizat, vecinul se întoarce în fugă acasă. Hoțul care deja adunase tot ce-i plăcuse, îl vede pe stăpân alergând în goană. Furios că nu poate lua ceea ce-și alesese, el încearcă să spargă și să distrugă totul, astfel ca nici celălalt să nu se bucure de bunurile dorite. Dar stăpânul casei intră imediat și îl împiedică pe vecinul cel rău să-și ducă intenția la îndeplinire: el îl apucă și-l dădu afară din casă. Adevăr zic vouă, așa procedează Satana când ia în posesie corpurile voastre care sunt sălașul lui Dumnezeu. El pune stăpânire pe tot ce jinduiește: răsuflarea voastră, sângele vostru, oasele voastre, carnea voastră, măruntaiele voastre, ochii voștri și urechile voastre. Totuși, prin ajunarea voastră și prin rugăciuni, voi ați chemat stăpânul corpurilor voastre și îngerii Săi. Văzând revenind adevăratul stăpân al corpului vostru, Satana știe că sfârșitul domniei sale se apropie. În furia sa, el își manifestă pentru ultima dată puterea sa malefică ca să distrugă corpul vostru înaintea sosirii Stăpânului. Iată pentru ce el vă chinuie atât de îngrozitor, pentru că el simte că i se apropie sfârșitul. De asemenea, inimile voastre să nu se mai tulbure, pentru că îngerii lui Dumnezeu vor apare de îndată pentru a-și ocupa din nou locurile lor și de a le transforma în temple ale lui Dumnezeu. Ei îl vor prinde pe Satana pentru a-l alunga din corpurile voastre împreună cu toate bolile sale și toate murdăriile sale. Și veți fi fericiți pentru că voi veți primi recompensa fermității voastre, fiind eliberați pentru totdeauna de boală."

Printre cei care ascultaseră pe Domnul Iisus, era unul care suferea încă mai mult decât ceilalți. Corpul său era atât de uscat ca un schelet și pielea tot atât de galbenă ca o frunză de toamnă. În extrema sa slăbiciune el nu putea, chiar ajutându-se de mâini, să se târască spre Iisus. El se mulțumi să-I strige de departe:

„Doamne, ai milă de mine, căci de când există lumea nimeni n-a îndurat dureri ca mine. Știu că Tu ești cu adevărat un Trimis al lui Dumnezeu și sunt sigur că dacă Tu vrei, poți

să goneşti pe Satana din corpul meu într-o clipă. Îngerii lui Dumnezeu nu trebuie să asculte de Trimisul lui Dumnezeu? Vino Doamne, şi goneşte pe Satana din corpul meu, căci el se dezlănţuie în mine şi teribile sunt torturile sale."

Şi Domnul Iisus i-a răspuns:

„Satana te chinuie astfel pentru că tu ai ajunat deja multe zile şi nu i-ai mai plătit tributul său. Tu nu-l mai hrăneşti cu toate scârboşeniile cu care, până în prezent, tu ai murdărit templul spiritului tău. Tu îl chinuieşti prin foame; în furia sa, el se răzbună. Nu te teme, căci adevăr îţi spun, Satana va fi gonit înainte ca să fie distrus corpul tău; pentru că, de când tu ai început să ajunezi şi să te rogi, îngerii lui Dumnezeu protejează corpul tău; din acel moment, Satana a pierdut puterea de a te distruge. Furia sa este neputincioasă, fără efect asupra îngerilor lui Dumnezeu."

Atunci toţi se apropiară de Domnul Iisus, implorându-L cu ardoare:

„Doamne, fie-Ţi milă de el, căci el suferă mai mult decât noi toţi şi dacă Tu nu goneşti pe Satana din el de îndată, ne temem că nu va mai apuca ziua de mâine."

Domnul Iisus le-a răspuns:

„Mare este credinţa voastră. Fie după voia voastră; veţi vedea imaginea oribilă a lui Satana şi puterea Fiului Omului. Voi goni din tine pe puternicul Satana prin puterea Mielului Nevinovat al lui Dumnezeu, cea mai plăpândă creatură a lui Dumnezeu. Pentru că Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu îl face pe cel mai slab, mai puternic decât cel mai puternic."

Şi Domnul Iisus începu să mulgă o oaie care păştea pe păşune. El vărsă laptele pe nisipul încălzit de razele soarelui zicând:

„Iată, puterea Îngerului Apei a intrat în acest lapte. Acum puterea Îngerului Luminii Soarelui va intra de asemenea."

Laptele începu să fiarbă datorită căldurii soarelui.

„Şi, iată, Îngerul Apei şi Îngerul Soarelui se vor uni cu Îngerul Aerului."

Vaporii laptelui în curs de fierbere începură să se ridice lent în aer.

Vino şi aspiră prin gură forţele Îngerilor Apei, Soarelui şi Aerului ca să poată pătrunde în corpul tău şi să gonească departe pe Satana."

Şi bolnavul pe care Satana îl chinuia, începu să aspire profund vaporii albicioşi pentru a-i face să pătrundă în el."

„Satana va părăsi corpul tău de îndată, căci el este înfometat de trei zile, negăsind în tine hrană. El va ieşi din tine pentru a-şi potoli foamea cu acest lapte în curs de fierbere, sub formă de vapori pregătit pentru el, pentru că acest aliment îi place mult. El îi va simţi mirosul şi nu va putea să reziste foamei care deja îl chinuie de trei zile. Atunci Fiul Omului îi va distruge corpul pentru a nu mai putea să chinuiască pe nimeni."

Atunci corpul bolnavului fu apucat de febră, el vru să vomite dar nu putu. Aerul îi lipsea, el căuta cu disperare să respire şi se prăbuşi în braţele Domnului Iisus.

„Acum Satana va părăsi acest corp. Priviţi-l."

Şi Domnul Iisus arătă gura deschisă a bolnavului.

Atunci toţi văzură cu surprindere şi cu teroare pe Satana ieşind sub aspectul unui vierme oribil care se îndrepta spre vaporii de lapte. Domnul Iisus luă apoi două pietre ascuţite în mâini pentru a zdrobi capul lui Satana, apoi trase afară din corpul bolnavului corpul întreg al monstrului care era aproape tot atât de lung cât statura unui om. De îndată bolnavul începu să respire şi durerile sale încetară.

Plină de groază mulţimea privea corpul abominabil al lui Satana.

„Vezi ce animal scârbos purtai şi hrăneai la sânul tău timp de ani de zile. Eu l-am scos şi l-am omorât pentru a nu te mai chinui niciodată. Mulţumeşte-I lui Dumnezeu care a permis ca îngerii Săi să te elibereze şi pe viitor nu mai păcătui, ca Satana să nu intre din nou în stăpânirea corpului tău. Fie ca de azi înainte corpul tău să devină un templu dedicat lui Dumnezeu."

Cuvintele şi puterea Domnului Iisus îi impresionară pe toţi profund. Ei Îi spuseră:

„Cu adevărat Doamne, Tu eşti un Trimis al lui Dumnezeu şi Tu cunoşti toate secretele Sale."

Domnul Iisus le-a răspuns:

„Iar voi fiți Fiii adevărați ai lui Dumnezeu, ca să puteți participa de asemenea la puterea Sa și să fiți inițiați în cunoașterea secretelor Sale. Căci înțelepciunea și puterea nu pot decurge decât din iubirea lui Dumnezeu. Iubiți deci din toată inima voastră și din tot sufletul vostru pe Tatăl vostru Ceresc și pe Maica voastră Pământească. Serviți-i, dacă vreți ca la rândul lor îngerii Lor să se pună în serviciul vostru; faceți în așa fel ca toate acțiunile voastre să fie închinate lui Dumnezeu. Nu hrăniți pe Satana, căci plata păcatului este moartea, în timp ce în Dumnezeu se află răsplata binelui, iubirea, care este cunoașterea și puterea vieții eterne."

Apoi toți îngenunchiară pentru a mulțimi lui Dumnezeu pentru iubirea Sa.

Iar Domnul Iisus plecă promițându-le:

„Eu voi reveni către toți acei care persistă în rugăciune și post până în ziua a șaptea. Pace vouă!"

Bolnavul pe care Domnul Iisus l-a eliberat de Satana se ridică, căci forța vieții pătrunsese din nou în el și orice durere îl părăsise. El respira liber și ochii săi își regăsiră strălucirea. El îngenunchie pe locul în care stătuse Domnul Iisus și sărută plângând urmele pașilor Săi.

Pe malul râului mulți bolnavi începură să ajuneze și să se roage cu îngerii lui Dumnezeu, timp de șapte zile și șapte nopți. Și, pentru a fi urmat sfaturile Domnului Iisus, mare fu răsplata lor. La începutul celei de-a șaptea zile, îi părăsi orice durere. Cum soarele se ridica la orizont luminând pământul, ei Îl văzură pe Domnul Iisus venind la ei din munți, cu capul aureolat de lumina soarelui răsărind.

„Pace vouă!"

În cea mai profundă tăcere, ei îngenunchiară în fața Lui și Îi atinseră marginea mantiei Sale, ca semn de mulțumire pentru vindecarea lor.

„Nu Mie trebuie să-Mi mulțumiți, ci Maicii voastre Pământești care v-a trimis îngerii Săi vindecători. Mergeți și nu mai păcătuiți pentru ca să nu mai redeveniți prada bolilor.

Faceți în așa fel ca îngerii vindecători să rămână paznicii voștri."

Ei Îi răspunseră:

„Unde trebuie să mergem, spune-ne Tu care porți cuvintele vieții eterne, spune-ne care sunt păcatele pe care nu trebuie să le mai comitem pentru a nu mai cunoaște niciodată boala?"

Domnul Iisus răspunse:

„Fie după credința voastră!"

Și El se așeză în mijlocul lor spunându-le:

„Li s-a spus strămoșilor voștri: «Respectați pe Tatăl vostru Ceresc și Maica voastră Pământească și urmați poruncile Lor ca zilele voastre să fie prelungite pe pământ.» Îndată după acestă poruncă, li s-a dat o a doua: «Să nu ucizi!» Căci viața a fost dată tuturor de către Dumnezeu și ceea ce Dumnezeu a dat nu îi este permis omului de a lua. Adevăr zic vouă, tot ce trăiește pe pământ provine de la o Mamă unică. Iată pentru ce acela care ucide, își ucide fratele. De la acest criminal Maica Pământească își va întoarce fața Sa: Ea îl va lipsi de sânul Său dădător de viață și îngerii Săi vor fugi de la el; Satana va locui în corpul său. Carnea animalelor ucise va deveni propriul său mormânt. Căci, adevăr zic vouă, acela care ucide se ucide pe el însuși și acela care mănâncă carnea animalelor ucise mănâncă corpul morții. În sângele lor, fiecare picătură din sângele victimelor va deveni otravă; în respirația lor, respirația le va deveni urât mirositoare; în carnea lor, carnea le va deveni abcese purulente; în oasele lor, oasele lor se vor pietrifica; în intestinele lor, acestea vor putrezi; în ochii lor, aceștia se vor solzifica și în urechile lor, acestea vor forma secreții ceroase. Moartea lor va deveni moartea sa. Numai dacă-L serviți pe Tatăl Ceresc, datoriile voastre de șapte ani vă vor fi iertate în șapte zile. Satana nu vă înapoiază nimic, va trebui să plătiți pentru tot: ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, arsură pentru arsură, rană pentru rană, viață pentru viață, moarte pentru moarte, căci răsplata păcatelor este moartea. Nu ucideți și nu mâncați niciodată carnea victimelor voastre inocente, dacă nu, veți

deveni sclavii lui Satana; aceasta este calea suferinței care duce la moarte. Acționați din contră, după voința lui Dumnezeu ca îngerii Săi să poată să vă servească pe drumul vieții. Ascultați aceste cuvinte ale lui Dumnezeu:"

„Iată, v-am dat toate plantele care poartă semințe de pe pământ și toți pomii cu fructele lor și semințele lor: acestea să fie hrana voastră. Animalelor de pe pământ, păsărilor din aer, animalelor care se târăsc pe pământ, tuturor animalelor în care există un suflu de viață, Eu le dau iarba verde ca hrană. Laptele animalelor care se mișcă și trăiesc pe pământ va fi de asemenea pentru voi o hrană. La fel cum lor le dau iarba verde, vouă vă dau laptele. Dar carnea și sângele care însuflețește animalele, voi nu trebuie să le mâncați. Vă voi cere cont pentru sângele lor clocotitor, sângele lor în care rezidă sufletul. Vă voi cere socoteală de fiecare animal ucis, ca și de sufletele oamenilor omorâți. Căci Eu, Domnul vostru Dumnezeu, sunt un Dumnezeu puternic și zelos, pedepsind pe drept samavolniciile părinților care mă urăsc până la a treia și a patra generație; și arătându-mi îndurarea față de miile de oameni care Mă iubesc și care urmează poruncile Mele. Iubește pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și cu toată puterea ta, aceasta este prima și cea mai mare poruncă. Și iată o a doua, care îi este asemănătoare: «Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuți.» Nu există porunci mai mari ca acestea două."

După ce au auzit aceste cuvinte, toți rămaseră tăcuți, apoi unul dintre ei întrebă:

„Doamne, ce trebuie să fac când văd în pădure un animal sălbatic sfâșiindu-mi fratele? Trebuie să las să piară fratele meu sau să omor animalul sălbatic? Dar, dacă îl omor, nu încalc Legea?"

Domnul Iisus i-a răspuns:

„În timpurile străvechi, li s-a zis strămoșilor: «Toate animalele care se mișcă pe pământ, toți peștii mării și toate păsările aerului au fost supuse puterii voastre.» Adevăr zic vouă, dintre toate creaturile care trăiesc pe pământ, singur

omul a fost creat după imaginea lui Dumnezeu. Este motivul pentru care animalele sunt pentru om și nu omul pentru animale. Nu veți încălca deci Legea dacă voi veți omorî un animal sălbatic pentru a salva viața fratelui vostru. Căci, adevăr zic vouă, omul este mai mult decât un animal. Dar, acela care, fără motiv, omoară un animal care nu-l atacă, fie pentru plăcerea de a-l omorî, fie pentru a-și procura carnea sa, pielea sa sau coarnele sale, acela comite un act rău, căci se transformă el însuși în animal feroce. Este motivul pentru care sfârșitul său va semăna cu acela al animalelor sălbatice!"

Un altul spuse de asemenea:

„Moise, care a fost cel mai mare în Israel, a permis părinților noștri a mânca carnea animalelor pure și a interzis numai carnea animalelor impure. Pentru ce ne interzici Tu folosirea cărnii tuturor animalelor? Care este Legea care vine de la Dumnezeu? Este a lui Moise sau este a Ta?"

Domnul Iisus a răspuns:

„Dumnezeu a dat strămoșilor voștri, prin intermediul lui Moise, zece porunci. «Aceste porunci sunt prea dure», declarară strămoșii voștri și ei nu putură să le respecte. Plin de compasiune pentru poporul său și nedorind ca acesta să piară, Moise îi dădu atunci de zece ori zece porunci. Căci acela ale cărui picioare sunt solide ca muntele Sion n-are nevoie de cârje, dar acela ale cărui membre sunt prea slăbite are nevoie de acestea pentru a merge. Și Moise a zis lui Dumnezeu: «Inima mea este plină de tristețe, căci poporul meu va pieri. Căci ei sunt fără cunoaștere și nu pot înțelege poruncile Tale. Ei sunt ca și copiii mici care nu înțeleg încă cuvintele tatălui lor. Permite Doamne, ca să le dau alte legi ca ei să nu piară. Dacă ei nu pot fi cu Tine Doamne, fă în așa fel ca ei să nu fie contra Ta; astfel se vor menține până în ziua când vor fi copți pentru cuvintele Tale și când Legile Tale le vor putea fi revelate»."

„Moise sparse atunci cele două table de piatră pe care erau gravate cele zece porunci și le dădu în schimb de zece ori zece porunci. Din aceste zece ori zece porunci, scribii și fariseii au

făcut de o sută de ori zece porunci şi au încărcat umerii voştri cu poveri zdrobitoare, poveri pe care ei înşişi n-au ştiut să le poarte. Cu cât poruncile sunt mai apropiate de Dumnezeu, cu atât mai mic este numărul lor. Cu cât se depărtează de Dumnezeu, cu atât numărul lor creşte. Iată pentru ce scribii şi fariseii au atât de multe legi. Acelea ale Fiului Omului sunt şapte, cele ale îngerilor sunt trei, iar cele ale lui Dumnezeu se reduc la una."

„Eu vă învăţ numai Legile pe care voi sunteţi capabili să le înţelegeţi pentru a deveni oameni şi să urmaţi cele şapte legi ale Fiului Omului. Mai târziu, îngerii necunoscuţi ai Tatălui Ceresc vă vor releva de asemenea Legile lor, ca în sfârşit, Sfântul Spirit al lui Dumnezeu să poată coborî în voi şi să vă conducă la Legea Sa."

Toţi rămaseră minunaţi de această înţelepciune şi ziseră:

„Continuă Doamne, învaţă-ne toate legile pe care noi suntem capabili să le înţelegem."

Şi Domnul Iisus continuă:

„Dumnezeu a dat această poruncă strămoşilor voştri: «Să nu ucideţi.» Totuşi inima lor era împietrită şi au ucis. Atunci, pentru ca măcar ei să nu mai ucidă oameni, Moise le-a permis să omoare animale. Dar inima strămoşilor voştri se împietri şi mai mult şi ei omorâră fără alegere, oameni şi animale. Dar, Eu vă spun: «Nu ucideţi nici oameni, nici animale şi nici alimentele pe care le duceţi la gură. Căci dacă voi mâncaţi alimente vii, ele vă vor însufleţi, dar dacă voi mâncaţi alimente moarte, ele vă vor omorî la rândul lor. Căci viaţa provine numai din viaţă, iar din moarte nu rezultă decât moarte întotdeauna. Tot ceea ce omoară alimentele voastre, omoară de asemenea corpul vostru şi tot ceea ce omoară corpul vostru, omoară de asemenea spiritele voastre»."

„Corpurile voastre devin ceea ce este hrana voastră, după cum spiritele voastre devin ceea ce gândiţi. Iată pentru ce voi nu trebuie să mâncaţi nimic din ce focul, frigul sau apa au distrus. Căci alimentele gătite, îngheţate sau intrate în putrefacţie ard, îngheaţă şi putrezesc, de asemenea, corpul

vostru. Nu fiţi ca un ţăran smintit, care ar semăna pe terenul său grăunţe fierte, îngheţate sau putrezite. În toamna care ar urma el n-ar recolta nimic de pe terenul său şi mare ar fi amărăciunea sa. Din contra, fiţi ca ţăranul care seamănă în câmpul său grăunţe pline de viaţă, care îi vor înapoia însutit sămânţa pe care a semănat-o. Adevăr zic vouă, trăiţi numai cu focul vieţii şi nu trataţi alimentele voastre cu focul morţii, care omoară atât hrana voastră cât şi corpurile şi sufletele voastre."

Cineva din mulţime întrebă:

„Doamne, unde se află focul vieţii?"

„În voi, în sângele vostru şi în corpurile voastre."

Alţii întrebară:

„Unde se află focul morţii?'

„Este focul care arde în afara corpurilor voastre, care este mai cald decât sângele vostru. Cu acest foc al morţii voi gătiţi alimentele voastre în casele voastre şi pe câmpurile voastre. Adevăr zic vouă, acelaşi foc care distruge alimentele voastre distruge şi corpurile voastre, asemănător focului răutăţii care vă răvăşeşte gândurile şi vă corupe spiritele. Căci corpul vostru este ceea ce mâncaţi, iar spiritul vostru este ceea ce gândiţi. Nu mâncaţi, deci, nimic din ceea ce a fost ucis de un foc mai arzător decât focul vieţii. Mâncaţi toate fructele pomilor, plantele câmpurilor, precum şi laptele animalelor, care se potrivesc cel mai bine pentru hrana voastră. Toate aceste alimente au crescut, s-au copt şi au fost preparate de focul vieţii; toate sunt daruri ale îngerilor Maicii voastre Pământeşti. Dar, nu mâncaţi nici unul din acele alimente care îşi datorează savoarea focului morţii, căci sunt ale lui Satana."

Foarte miraţi unii întrebară:

„Doamne, cum trebuie să coacem fără foc pâinea noastră cea de toate zilele?"

„Lăsaţi îngerii lui Dumnezeu să prepare pâinea voastră: umeziţi mai întâi grâul vostru ca Îngerul Apei să intre în el. Apoi plasaţi-l la aer ca Îngerul Aerului să-l îmbrăţişeze de asemenea. Lăsaţi-l apoi de dimineaţa până seara expus la razele soarelui, pentru ca Îngerul Soarelui să coboare în el.

Prin binecuvântarea acestor trei îngeri, germenul vieţii se va dezvolta rapid în grâul vostru. Apoi zdrobiţi grâul vostru şi faceţi hostii[1] aşa cum făceau părinţii voştri când părăseau Egiptul, această casă a robiei. Puneţi-le la razele soarelui de la răsărit până în momentul când este deasupra voastră pe cer şi întoarceţi-le pe partea cealaltă pentru ca Îngerul Soarelui să îmbrăţişeze şi cealaltă faţă şi lăsaţi-le până la apusul soarelui. Sunt Îngerii Apei, Aerului şi Soarelui care au hrănit şi au făcut să se coacă grâul pe câmpuri; ei trebuie, de asemenea, să pregătească pâinea voastră. Acelaşi soare, care graţie focului vieţii a făcut să crească şi să se coacă boabele de grâu, trebuie să coacă pâinea voastră prin acelaşi foc. Căci focul soarelui dă viaţă grâului, pâinii şi corpului. Dar, focul morţii omoară grâul, pâinea şi corpul. Dar îngerii vieţii lui Dumnezeu cel Viu nu servesc decât oamenii vii, căci Dumnezeu este Dumnezeul vieţii, iar nu Dumnezeul morţii."

„Astfel mâncaţi tot ce se găseşte pe masa lui Dumnezeu: fructele pomilor, grăunţele şi ierburile câmpurilor, laptele animalelor şi mierea albinelor. Orice alt aliment este opera lui Satana şi conduce la păcate, la boli şi la moarte. Din contra, hrana bogată care se găseşte pe masa lui Dumnezeu dă corpurilor voastre forţă şi tinereţe; de îndată boala va rămâne departe de voi. Din această masă a lui Dumnezeu şi-a luat hrana bătrânul Matusalem şi, adevăr zic vouă, dacă voi faceţi la fel, Dumnezeul vieţii vă va acorda, la fel ca şi patriarhului, o viaţă îndelungată pe acest pământ."

„Adevăr zic vouă, Dumnezeul vieţii este mai bogat decât toate bogăţiile pământului, masa Sa este mai abundentă şi mai înzestrată decât cele mai bogate mese de pe întreg pământul. De asemenea, în tot timpul vieţii voastre mâncaţi la masa Maicii voastre Pământeşti şi nu vă va lipsi nimic. Când mâncaţi la masa Sa, mâncaţi toate cele ce se găsesc acolo. Nu mai gătiţi şi nu mai amestecaţi alimentele unele cu altele, ca intestinele voastre să nu se transforme în materie putredă.

1. Turtă subţire din aluat nedospit.

Căci, adevăr zic vouă, aceasta este un lucru scârbos în ochii lui Dumnezeu."

„Şi nu fiţi asemenea servitorului lacom care înhaţă porţiile altora de pe masa stăpânului său, devorând totul şi amestecând totul în lăcomia sa. Şi când stăpânul va observa acest lucru, îl va goni de la masa sa, plin de mânie. Şi când ceilalţi vor fi terminat masa lor, el va aduna toate resturile şi va chema pe servitorul cel lacom, zicându-i: «Ia acestea şi le mănâncă cu porcii, căci locul tău este cu ei în cocină, şi nu la masa mea»."

„În consecinţă, aveţi mare grijă de templul corpului vostru şi nu-l murdăriţi cu tot felul de scârboşenii. Declaraţi-vă mulţumiţi cu două sau trei feluri de alimente pe care le veţi găsi întotdeauna pe masa Maicii voastre Pământeşti, şi nu fiţi avizi să devoraţi toate cele ce vedeţi în jurul vostru. Adevăr zic vouă, dacă voi amestecaţi tot felul de alimente, în corpul vostru războaie fără sfârşit vor avea loc, şi el va fi distrus, după cum casele şi împărăţiile divizate unele contra altora aleargă la propria lor pieire. Pentru că Dumnezeul vostru este Dumnezeul păcii şi nu va da niciodată sprijin acelora care sunt divizaţi. Nu stârniţi mânia lui Dumnezeu faţă de voi pentru a nu vă goni de la masa Sa şi ca voi să nu fiţi forţaţi să recurgeţi la masa lui Satana în care corpul vostru va fi corupt de focul păcatelor, al bolilor şi al morţii."

„Când mâncaţi, nu mâncaţi niciodată până la saturaţie. Fugiţi de ispitele lui Satana şi ascultaţi vocea îngerilor lui Dumnezeu. În orice clipă, Satana şi puterea sa vă duc în ispită ca voi să mâncaţi din ce în ce mai mult. Trăiţi prin spirit, rezistaţi dorinţelor corpului şi să ştiţi că ajunările sunt întotdeauna plăcute în ochii îngerilor lui Dumnezeu. Cântăriţi deci cantitatea care vă trebuie pentru a vă sătura şi reduceţi-o cu o treime."

„Aveţi grijă ca greutatea hranei voastre zilnice să nu fie sub o „mină[2]" dar să nu depăşească două „mine". Atunci îngerii lui Dumnezeu se vor pune pentru totdeauna în slujba

2. Mina este o unitate de măsură de pe vremea biblică reprezentând 0,575 kg.

voastră şi voi nu veţi mai recădea niciodată în sclavia lui Satana şi a bolilor sale."

„Nu tulburaţi lucrarea îngerilor în corpul vostru, luând mese prea dese. Căci adevăr zic vouă, că acela care mănâncă de mai mult de două ori pe zi realizează în el opera lui Satana. Îngerii lui Dumnezeu vor abandona acest corp şi de îndată Satana va intra în posesia lui. Mâncaţi numai când soarele este la punctul său culminant pe cer şi o a doua oară, când apune. Astfel nu veţi cunoaşte niciodată boala, căci aceia care procedează după cum v-am arătat, vor găsi favoarea în ochii Domnului. Dacă doriţi ca Îngerii lui Dumnezeu să se bucure de corpul vostru şi ca Satana să fugă departe de voi, nu luaţi decât o singură masă pe zi la masa lui Dumnezeu. Şi astfel zilele voastre vor fi prelungite pe pământ, căci acest mod de comportament este agreabil în ochii lui Dumnezeu. Întodeauna nu mâncaţi decât dacă masa lui Dumnezeu este întinsă în faţa voastră şi nu mâncaţi decât ceea ce se găseşeşte pe această masă. Căci adevăr zic vouă, Dumnezeu cunoaşte bine ceea ce corpul vostru are nevoie şi când are nevoie."

„Încă de la începutul lunii Iiar[3] mâncaţi orez; în timpul lunii Şivan mâncaţi grâu, cea mai perfectă dintre ierburile purtând sămânţă. Faceţi pâinea voastră zilnică cu grâu ca Domnul să poată avea grijă de corpul vostru. În timpul lunii Tamuz, mâncaţi struguri acri pentru ca să poată slăbi corpul vostru şi ca Satana să fugă de el. În timpul lunii Elul, recoltaţi strugurii ai căror suc vă vor servi de băutură. În timpul lunii Heşvan, recoltaţi strugurii dulci zaharisiţi şi uscaţi de Îngerul Soarelui: ei vă vor fortifica corpul, căci în ei rezidă îngerii

3. Calendarul iudaic, spre deosebire de calendarul internaţional, este strict lunar. Ca urmare, corespondenţele lunilor sunt aproximative. Începând cu Anul Nou evreiesc care are loc, de regulă, în septembrie, denumirile lunilor şi corespondentele lor europene sunt: Tişri (septembrie), Heşvan (octombrie), Kislev (noiembrie), Tevet (decembrie), Şvat (ianuarie), Adar (februarie), Nidan (martie), Iiar (aprilie), Şivan (mai), Tamuz (iunie), Menahem Av, precurtat Av (iulie), Elul (august). Anii bisecţi nu au aceeaşi periodicitate ca în calendarul internaţional şi se realizează prin adăugarea unei luni, Adar II.

Domnului. Mâncaţi smochine bogate în suc în timpul lunilor Av şi Şvat, iar ceea ce rămâne, lăsaţi să vi le păstreze Îngerul Soarelui. Voi le veţi consuma împreună cu carnea migdalelor în tot timpul cât pomii nu poartă nici un fruct. Utilizaţi ierburile care cresc după ploaie în timpul lunii Tevet ca să vă purifice sângele de toate păcatele voastre. În aceeaşi lună începeţi să beţi laptele animalelor voastre, căci Domnul a destinat ierburile câmpiilor tuturor animalelor care dau lapte, pentru ca ele să contribuie cu acest aliment la hrana omului. Adevăr zic vouă, fericiţi aceia care mănâncă numai la masa lui Dumnezeu şi care refuză toate scârboşeniile lui Satana. Nu consumaţi alimente spurcate aduse din ţări îndepărtate, ci mâncaţi ceea ce produc proprii voştri pomi, căci Dumnezeul vostru ştie bine de ce aveţi nevoie, când şi unde. Căci El acordă tuturor popoarelor, tuturor împărăţiilor, hrana care se potriveşte fiecăruia cel mai bine. Nu mâncaţi ca păgânii care înfulecă în grabă şi-şi murdăresc corpurile lor cu tot felul de scârboşenii."

„Forţa îngerilor lui Dumnezeu intră în voi odată cu alimentele vii pe care Domnul vi Le oferă pe masa Sa regească."

„De asemenea, în timp ce mâncaţi, gândiţi că aveţi deasupra voastră pe Îngerul Aerului şi dedesubt pe Îngerul Apei. De fiecare dată de câte ori mâncaţi, respiraţi lent şi profund, pentru ca Îngerul Aerului să poată binecuvânta mesele voastre. Mestecaţi bine hrana voastră până devine lichidă, ca Îngerul Apei să intre în sânge în corpul vostru. Şi mâncaţi încet ca şi cum aţi face o rugăciune pe care o adresaţi Domnului. Pentru că adevăr zic vouă, puterea lui Dumnezeu va intra în voi, dacă veţi mânca în acest mod la masa Sa. Celor la care Îngerul Aerului şi Îngerul Apei nu coboară în timpul mesei, Satana le transformă corpurile lor în materie putrezită şi Domnul nu-i va mai accepta la masa Sa."

„Pentru că masa lui Dumnezeu este un altar şi acela care mănâncă la masa Sa, este într-un templu. Adevăr zic vouă, Fiul Omului vede corpul său transformat într-un templu şi interiorul său într-un altar, dacă el urmează poruncile lui

Dumnezeu. Nu puneți, deci, nimic pe altarul lui Dumnezeu când sufletul vostru este iritat și să nu aveți gânduri mânioase față de nimeni în templul Domnului."

„Nu pătrundeți în sanctuarul Domnului decât dacă simțiți în voi chemarea îngerilor Săi, căci tot ceea ce voi mâncați în tristețe, în mânie sau fără poftă, se transformă în otravă în corpul vostru. Într-adevăr, suflul lui Satana murdărește aceste alimente. Plasați cu bucurie ofrandele voastre pe altarul corpului vostru și faceți în așa fel ca să fie îndepărtate de voi toate gândurile rele în timp ce voi primiți în corpul vostru forța lui Dumnezeu provenind de la masa Sa. Nu luați niciodată loc la masa lui Dumnezeu înainte să fi fost chemați de Îngerul Apetitului."

„Astfel, la masa Sa regală fiți bucuroși cu îngerii Săi, aceasta fiind plăcut inimii lui Dumnezeu; iar viața voastră va fi lungă pe pământ, căci îngerul cel mai drag al lui Dumnezeu, Îngerul Bucuriei, vă va servi în toate zilele."

„Nu uitați că a șaptea zi este sfântă și consacrată lui Dumnezeu."

„Timp de șase zile hrăniți corpul vostru cu darurile Maicii voastre Pământești, dar cea de-a șaptea zi consacrați corpul vostru Tatălui Ceresc. În cea de-a șaptea zi nu luați nici o hrană lumească, trăiți numai cu cuvântul lui Dumnezeu. În timpul acestei zile, rămâneți în compania îngerilor Domnului în împărăția Tatălui Ceresc, și lăsați pe îngerii lui Dumnezeu să construiască împărăția cerurilor în corpurile voastre, după cum, timp de șase zile voi ați lucrat în împărăția Maicii Pământești. În timpul celei de-a șaptea zi, nu permiteți nici unei hrane să împiedice în corpul vostru lucrarea îngerilor. Dumnezeu vă va da atunci viață lungă pe pământ și vă veți putea bucura de viață eternă în împărăția cerurilor. Căci, adevăr zic vouă, din ziua în care toate bolile vor fi dispărut de pe pământ, voi veți trăi pentru totdeauna în împărăția cerurilor."

„Dumnezeu vă va trimite în fiecare dimineață Îngerul Soarelui pentru a vă deștepta. Ascultați de îndată apelul Tatălui vostru Ceresc și nu vă lăsați dominați de lene, nu mai rămâneți

în patul vostru, căci afară vă așteaptă Îngerul Aerului și Îngerul Apei."

„Lucrați tot timpul zilei cu îngerii Maicii Pământești ca să-i cunoașteți din ce în ce mai bine pe ei și pe lucrările lor. După apusul soarelui, când Tatăl Ceresc vă trimite Îngerul Somnului, dormiți și odihniți-vă, rămâneți toată noaptea cu acesta. Atunci, Tatăl vostru Ceresc vă va trimite îngerii Săi necunoscuți pentru a vă ține companie în tot timpul nopții."

„Acești îngeri necunoscuți vă vor învăța multe lucruri privind împărăția lui Dumnezeu, după cum îngerii Maicii Pământești, pe care îi cunoașteți, vă vor fi instruit despre diverse lucruri ale împărăției Sale, în timpul zilei. Adevăr zic vouă, în fiecare noapte veți fi gazdele împărăției Tatălui Ceresc dacă veți urma poruncile Sale și, când vă veți deștepta dimineața, veți simți în voi puterea îngerilor necunoscuți."

„Și Tatăl Ceresc vi-i va trimite în fiecare noapte, ca ei să poată construi spiritul vostru, după cum în fiecare zi Maica Pământească vă trimite îngerii Săi, pentru a construi corpul vostru. Pentru că, adevăr zic vouă, dacă în timpul zilei Maica Pământească vă ține în brațele Sale și în timpul nopții Tatăl Ceresc vă trimite sărutul Său, atunci Fiii Oamenilor devin Fiii lui Dumnezeu."

„Rezistați zi și noapte ispitelor lui Satana, nu stați treji noaptea, nici nu dormiți ziua, ca nu cumva îngerii lui Dumnezeu să plece de la voi."

„Și nu vă bucurați de nici o băutură și de nici un fum de la Satana care vă țin treji noaptea și vă fac să dormiți ziua. Pentru că, adevăr zic vouă, toate băuturile și toate fumurile lui Satana sunt abominații în ochii lui Dumnezeu."

„Nu vă prostituați nici noaptea, nici ziua, pentru că prostituția este asemenea unui trunchi a cărui sevă a fost scursă din el. Acest copac va pieri înainte de vreme și nici nu va da roade. De aceea, nu vă desfrânați ca nu cumva Satana să vă usuce corpul și ca Domnul să vă facă sămânța nefertilă."

„Evitați tot ceea ce este prea fierbinte sau prea rece. Pentru că este voința Maicii voastre Pământești ca nici căldura, nici

frigul să nu dăuneze corpului vostru. Şi nici nu permiteţi corpurilor voastre să fie mai fierbinţi sau mai reci decât le fac îngerii lui Dumnezeu. Şi dacă voi respectaţi poruncile Maicii voastre Pământeşti, atunci de îndată ce corpul vostru devine prea cald, Ea vă trimite Îngerul Frigului pentru a vă răcori şi dacă corpul vostru devine prea rece, vă va trimite îngerul căldurii pentru a vă reîncălzi. Urmaţi exemplul îngerilor Tatălui Ceresc şi ai Maicii Pământeşti care lucrează neîncetat zi şi noapte în împărăţia cerurilor şi pe pământ. De aceea, primiţi, de asemenea, în voi îngerul cel mai puternic al Tatălui, Îngerul Creaţiei, şi lucraţi împreună în împărăţia lui Dumnezeu. Urmaţi exemplul apei curgătoare, a vântului care suflă, a soarelui care se ridică şi apune, a creşterii plantelor şi arborilor, a animalelor care aleargă şi ţopăie, a lunii care creşte şi descreşte, a stelelor care apar şi dispar; uitaţi-vă cum toate se mişcă şi îşi îndeplinesc lucrările lor. Tot ce este viu trebuie să se mişte şi numai ce este mort rămâne imobil. Dumnezeu este Dumnezeu a tot ceea ce trăieşte, în timp ce Satana este stăpân a tot ce este mort."

„Serviţi, de aceea, pe Dumnezeu Cel viu astfel încât curentul etern al vieţii să vă poată susţine şi să scăpaţi de imobilitatea morţii. Lucraţi fără încetare la instaurarea împărăţiei lui Dumnezeu pentru a nu fi aruncaţi în împărăţia lui Satana. O bucurie eternă abundă în împărăţia vie a lui Dumnezeu, în timp ce o profundă tristeţe întunecă împărăţia morţii a lui Satana."

„Fiţi de aceea adevăraţi Fii ai Maicii voastre Pământeşti şi ai Tatălui vostru Ceresc pentru a nu cădea sub jugul lui Satana. Atunci Maica voastră Pământească şi Tatăl vostru Ceresc vă vor trimite îngerii Lor pentru a vă învăţa, a vă iubi şi a vă servi. Ei vor înscrie poruncile lui Dumnezeu în minţile voastre, în inimile voastre şi în mâinile voastre, ca voi să puteţi cunoaşte, simţi şi aplica poruncile lui Dumnezeu."

„În fiecare zi, rugaţi-vă Tatălui Ceresc şi Maicii voastre Pământeşti, ca spiritul vostru să devină tot atât de perfect ca Sfântul Spirit al Tatălui vostru Ceresc, şi corpul vostru tot atât de perfect precum corpul Maicii voastre Pământeşti. Pentru că, dacă voi înţelegeţi, simţiţi şi ascultaţi poruncile Lor, tot ceea ce veţi cere în rugăciunile voastre vă va fi dat, căci înţelepciunea, iubirea şi puterea lui Dumnezeu depăşesc totul."

„Rugaţi-vă, deci, astfel Tatălui vostru Ceresc:"

„Tatăl nostru Carele eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău. Vie împărăţia ta, facă-se voia Ta în cer ca şi pe pământ. Dă-ne nouă astăzi pâinea noastră cea de toate zilele. Şi ne iartă nouă datoriile noastre, precum şi noi le iertăm datornicilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Căci ale Tale, sunt în toţi vecii, împărăţia şi puterea şi mărirea, amin."

„Şi rugaţi-vă de asemenea Maicii voastre Pământeşti:"

„Maica noastră Pământească, sfinţească-se numele Tău. Vie împărăţia Ta şi fie ca voia Ta să se facă în noi ca în Tine. Îngerii pe care îi ai în serviciul Tău, trimite-ni-i nouă. Iartă-ne nouă păcatele noastre, precum şi noi ispăşim păcatele noastre către Tine. Nu permite ca să cădem pradă bolilor, ci ne eliberează de orice rău. Căci ale Tale sunt Pământul, Corpul şi Sănătatea. Amin."

Şi toţi, împreună cu Domnul Iisus, se rugară Tatălui Ceresc şi Maicii Pământeşti.

Apoi, Domnul Iisus le-a mai spus:

„După cum corpul vostru a fost regenerat de îngerii Maicii voastre Pământeşti, fie ca spiritul vostru să fie renăscut de îngerii Tatălui Ceresc. Deveniţi, deci, adevăraţi Fii ai Tatălui vostru Ceresc şi ai Maicii voastre Pământeşti şi adevăraţi fraţi ai Fiilor Oamenilor. Până acum aţi fost în război cu Tatăl vostru, cu Maica voastră şi cu fraţii voştri, şi i-aţi servit lui Satana. De astăzi voi trăiţi în pace cu Tatăl Ceresc, cu Maica Pământească şi cu Fiii Oamenilor. Fie ca singura voastră luptă să fie împotriva lui Satana, ca el să nu vă mai răpească pacea. Eu vă dau pacea Maicii voastre Pământeşti pentru corpul vostru, şi pacea Tatălui Ceresc pentru spiritul vostru. Fie ca dubla lor pace să domnească între Fiii Oamenilor!"

„Veniți la Mine toți cei obosiți și care îndurați dureri și nenorociri. Pacea Mea vă va întări și vă va consola, căci ea este infinit plină de bucurie. Este motivul pentru care Eu vă salut întotdeauna în acest mod:"

„Pace vouă!"

„Salutați-vă în același mod unii pe alții, ca în corpul vostru să coboare pacea Maicii voastre Pământești și în spiritul vostru, pacea Tatălui Ceresc. Numai atunci veți trăi în pace între voi, căci împărăția lui Dumnezeu va fi în voi."

Și acum, înapoiați-vă la frații voștri cu care ați fost în război până acum, și dați-le și lor pacea. Pentru că fericiți sunt aceia care caută pacea, căci ei vor găsi pacea lui Dumnezeu. Mergeți și nu mai păcătuiți. Și dați tuturor pacea voastră, după cum și Eu vă dau pacea Mea. Pacea Mea vine de la Dumnezeu. Pace vouă!"

Cu aceste cuvinte îi părăsi.

Și pacea Sa coborî asupra tuturor; în inima lor a luat loc Îngerul Iubirii, în capul lor înțelepciunea legii și în mâinile lor, puterea renașterii. Ei se întoarseră printre Fiii Oamenilor pentru a aduce lumina Păcii celor care luptau încă în tenebre.

Și ei se despărțiră salutându-se unul pe altul astfel:

„Pace vouă!"

Cartea a doua

CĂRȚILE NECUNOSCUTE ALE ESENIENILOR

O, dacă cuvintele mele
Ar putea să fie gravate în piatră
Pentru totdeauna!
Eu ştiu, Creatorul meu este viu.
El va apare la sfârşitul timpurilor
Pe pământ şi în ceruri.
Şi chiar dacă viermii vor distruge corpul meu,
Tot îl voi vedea pe Dumnezeu.

Psalmi de recunoştinţă
din Manuscrisele de la Marea Moartă

PREFAŢĂ

Prefaţa mea începe printr-o confesiune: această carte nu este prima, ci a doua versiune a cărţii a doua a *Evangheliei eseniene*. Într-adevăr, mi-au trebuit câţiva ani de muncă riguroasă pentru a elabora o primă traducere plină de nenumărate note filologice şi exegetice. Într-un elan de entuziasm şi de mândrie am prezentat lucrarea prietenului Aldous Huxley. Cincisprezece zile mai târziu, i-am cerut părerea. „Foarte rău", mi-a răspuns el, „chiar mai rău decât acele tratate de scolastică pe care nimeni nu le citeşte! Ea nu-mi dă nici o poftă de cunoaşte cartea a treia, atât este de plictisitoare". Cum eu am rămas uluit el a continuat: „Tu ar trebui să o rescrii şi să-i insufli viaţa care animă toate celelalte cărţi ale tale. Fă-o frumoasă, agreabilă, conformă gustului secolului XX. Eu sunt sigur că esenienii nu se exprimau cu atâtea note şi trimiteri în josul paginii! În forma sa actuală cartea ta nu va interesa decât câţiva cititori dogmatici care frecventează seminarele de teologie şi găsesc o plăcere masochistă în a citi astfel de lucrări". „În schimb" a adăugat el surâzând, „ea este remarcabilă pentru a lupta contra insomniei; de fiecare dată când încerc s-o citesc, adorm imediat! Tu ai putea face publicitate într-o revistă de sănătate: descoperiţi un nou somnifer! Cu această carte, nu mai e nevoie de produse chimice nocive, ea te adoarme imediat! Ar fi cel mai bun mijloc de a vinde câteva exemplare".

Această critică mi-a spulberat elanul şi am aruncat manuscrisul într-un sertar pentru mai mulţi ani, timp în care am continuat să primesc sute de scrisori cerând apariţia cărţii a doua şi a treia ale *Evangheliei eseniene* după cum promisesem în prefaţa cărţii întâi. În final, mi-am făcut curaj şi m-am pus pe muncă. Cu trecerea timpului, observaţiile

prietenului meu mi-au apărut într-o lumină nouă şi am rescris întreaga carte considerând-o ca un text literar şi poetic asupra marilor probleme ale vieţii.

A rămâne fidel originalului şi a prezenta adevărurile eterne într-un stil adaptat pentru oamenii secolului XX, nu a fost o sarcină uşoară. Totuşi m-am străduit ca să fac cunoscut mesajul exemplar al esenienilor.

Prietenul meu Aldous Huxley nu mai este în viaţă pentru a citi această a doua versiune. Am impresia că el ar fi apreciat-o deoarece nu cuprinde nici o trimitere. Judecata finală revine totuşi cititorilor mei. Dacă cartea a doua şi cartea a treia vor deveni tot atât de populare ca prima, atunci toţi anii mei de eforturi vor fi recompensaţi.

San Diego, California
1 noiembrie 1974

EDMOND BORDEAUX SZEKELY

INTRODUCERE

Există trei căi care duc la Adevăr. Prima este calea conştiinţei, a doua este calea naturii, iar cea de-a treia este experienţa acumulată de generaţiile trecute pe care o primim prin capodoperele tuturor timpurilor. Din cele mai vechi timpuri omul şi umanitatea au urmat toate aceste trei căi.

Prima cale către Adevăr, calea conştiinţei, a fost urmată de marii mistici. Ei considerau conştiinţa ca fiind realitatea cea mai apropiată de noi şi cheia universului. În cursul mileniilor ei au descoperit că legile conştiinţei umane nu erau aceleaşi cu cele ale universului material.

Există în conştiinţa noastră o unitate dinamică şi, în acelaşi timp, unică şi multiplă. Într-adevăr, într-o fracţiune de secundă, conştiinţa noastră poate fi simultan ocupată de gânduri, idei, asociaţii, imagini, reminiscenţe şi intuiţii diverse care, toate, fac parte dintr-o aceeaşi realitate dinamică. Iată pentru ce legile matematice, care permit înţelegerea universului material, nu sunt valabile în domeniul conştiinţei unde doi plus doi nu fac în mod necesar patru. Misticii au descoperit de asemenea că măsurile greutăţilor, ale timpului şi spaţiului nu sunt aplicabile conştiinţei pentru care secundele pot deveni ore sau orele minute.

Câmpul conştiinţei noastre nu poate fi evaluat în dimensiuni „spaţiale" şi noţiunea sa a timpului îi este proprie. Misticii au înţeles că ea nu este numai realitatea noastră imediată şi profundă, ci şi o sursă unică de energie, armonie şi cunoaştere. Pentru esenieni pe drumul care duce din totdeauna spre Adevăr au apărut marile intuiţii, marile învăţături şi capodoperele umanităţii.

Din nefericire, intuiţiile geniale îşi pierd vitalitatea cu trecerea generaţiilor. Ele sunt deformate, modificate şi, în

final, sunt transformate în dogme; adesea aceste valori sunt pietrificate în instituţii şi ierarhii organizate. Uneori, un căutător al Adevărului le redescoperă esenţa originară.

Exagerarea este marele pericol care îl paşte pe călătorul care urmează calea conştiinţei. El gândeşte că drumul său este unicul şi neglijează celelalte abordări. Adesea el aplică legile conştiinţei umane universului material unde aceastea nu sunt valabile şi ignoră legile proprii acestuia. Misticul îşi crează adesea o lume artificială, din ce în ce mai depărtată de realitate, şi pierde contactul cu realitate sfârşind prin a trăi într-un turn de fildeş.

Cea de-a doua cale către Adevăr este calea naturii. În timp ce prima cale, a conştiinţei, porneşte din interior şi pătrunde în întregul univers, calea naturii procedează invers. Ea porneşte din lumea exterioară. Este calea ştiinţifică care s-a sprijinit întotdeauna pe experiment; metodele sale sunt inductive şi deductive, ea lucrează cu măsurători riguroase în spaţiu şi timp şi face toate corelaţiile posibile.

Cu telescoapele sale, ea pătrunde adânc în univers pentru a atinge diverse sisteme solare şi galactice. Prin analiza spectrală ea determină elementele constitutive ale diferitelor planete. În sfârşit, prin calcule matematice prevede mişcarea corpurilor cereşti. Aplicând legea cauzei şi a efectului, oamenii de ştiinţă stabilesc un lung şir de cauze şi efecte care îi ajută să măsoare şi să explice universul, şi chiar viaţa.

Dar, ca şi misticii, oamenii de ştiinţă exagerează uneori. În timp ce ştiinţa a transformat viaţa omenirii şi a creat mari valori pentru oamenii din toate timpurile, ea a eşuat în găsirea unei soluţii definitive pentru existenţa vieţii şi a universului. Oamenii de ştiinţă au un lung şir de cauze şi efecte în cele mai mici amănunte, dar nu au nici cea mai mică idee ce s-a întâmplat la capătul şirului. Ei nu au nici un punct solid de care să lege sfârşitul acestui şir. Astfel, calea către Adevăr prin natură şi universul material nu poate răspunde la marea şi eterna întrebare privind începutul şi sfârşitul tuturor lucrurilor.

Cei mai mari savanţi recunosc că, dincolo de lungul şir de cauze şi efecte, există şi altceva. Totuşi, există şi oameni de

ştiinţă dogmatici care neagă orice altă apropiere de Adevăr în afară de a lor şi care consideră că ceea ce nu intră în categoriile şi clasificările lor este lipsit de realitate.

Calea către Adevăr, prin natură, nu este calea oamenilor de ştiinţă dogmatici, la fel cum prima cale nu este calea misticilor unilaterali. Natura este o mare carte deschisă în care poate fi găsit orice, dacă învăţăm să extragem de aici inspiraţia care a fost acordată marilor gânditori din toate timpurile. Dacă îi învăţăm limba, natura ne va revela toate legile vieţii şi universului.

De aceea, marii maeştri ai tututror timpurilor s-au îndreptat spre natură: Zarathustra şi Moise în munţi, Buddha în pădure, Iisus şi esenienii în deşert, ceea ce le-a permis să urmărească simultan calea conştiinţei şi cea a naturii. Aceste două căi nu sunt contradictorii ci se completează armonios una pe alta. Astfel marii învăţători au ajuns la minunate şi profunde adevăruri care au inspirat milioane de oameni milenii de-a rândul.

A treia carte către Adevăr este reprezentată de înţelepciunea, cunoaşterea şi experienţa acumulată de marii gânditori ai tuturor timpurilor transmise în forma marilor învăţături, a scripturilor şi cărţilor sacre cât şi a marilor capodopere ale literaturii universale care formează împreună ceea ce astăzi se numeşte cultură universală. Pe scurt, deci, accesul nostru către Adevăr se poate face prin cele trei căi simultan: conştiinţă, natură şi cultură.

În capitolele următoare vom urma această cale întreită către Adevăr şi vom studia şi traduce câteva din marile scrieri sacre ale esenienilor.

Există diferite căi de a studia aceste mari scrieri. O cale – cea a tuturor teologilor şi a bisericii oficiale – este de a considera fiecare text ca unul literar. Aceasta este calea dogmatică care a rezultat dintr-un lung proces de pietrificare, în care adevărurile sunt transformate inevitabil în dogme.

Când teologii au urmat această cale uşoară, dar unilaterală, ei s-au încurcat în complicaţii şi contradicţii nesfârşite şi au

ajuns la concluzii la fel de depărtate de Adevăr ca şi interpretările ştiinţifice ale acestor texte care le consideră fără valoare şi fără valabilitate. Abordările teologilor dogmatici şi oamenilor de ştiinţă exclusivişti reprezintă două extreme.

A treia eroare este de a crede, aşa cum fac câţiva simbolişti, că această carte nu are decât un conţinut simbolic. Cu modul lor de a exagera aceşti simbolişti fac mii de interpretări contradictorii ale acestor mari scrieri. Spiritul tradiţiilor esenine este opus tuturor acestor trei căi de interpretare a acestor veşnic tinere scrieri şi urmează un mod de abordare complet diferit.

Metoda esenianã de interpretare a acestor cărţi este, pe de o parte, să le plaseze într-o corelaţie armonioasă cu legile conştiinţei umane şi ale naturii şi, pe de altă parte, să ia în considerare faptele şi evenimentele ţinând cont de timpul şi locul unde acestea au fost scrise. Această interpretare ia în considerare gradul de evoluţie şi de înţelegere al oamenilor cărora li se adresează mesajul.

Deoarece marii maeştri au trebuit să-şi adapteze învăţătura la nivelul ascultătorilor lor, a fost necesar ca aceştia să formuleze atât învăţături ezoterice cât şi învăţături publice. Mesajul public a fost inteligibil pentru toată lumea şi a fost exprimat în termenii unor reguli, forme şi ritualuri variate care răspundeau nevoilor de bază ale oamenilor şi perioadei istorice corespunzătoare. În paralel, învăţăturile ezoterice au supravieţuit de-a lungul timpului, parţial prin scrieri, parţial prin tradiţii orale, fără forme, reguli, ritualuri şi dogme, fiind păstrate şi practicate de mici grupuri de oameni.

În acest spirit au fost traduse evangheliile eseniene respingând atât metodele dogmatice de interpretare pur ştiinţifică şi literară cât şi exagerările simboliste. Am încercat să traducem *Evanghelia esenianã* în lumina conştiinţei şi a naturii şi, în acelaşi timp în armonie cu marile tradiţii ale esenienilor de a căror fraternitate aparţineau autorii *Manuscriselor eseniene de la Marea Moartă*.

VIZIUNEA LUI ENOH

Cea mai veche revelaţie

Dumnezeu vorbeşte Omului.

„Îţi spun:
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ţi-am vorbit
Când te-ai născut.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ţi-am vorbit
La prima ta privire.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ţi-am vorbit
La prima ta vorbă rostită.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ţi-am vorbit
La primul tău gând.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ţi-am vorbit
La prima ta dragoste.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ţi-am vorbit
La primul tău cântec.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îţi vorbesc
Prin iarba păşunilor.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îţi vorbesc
Prin arborii pădurii.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îţi vorbesc
Prin văi şi dealuri.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îţi vorbesc
Prin munţii sfinţi.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin ploaie şi zăpadă.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin valurile mării.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin roua dimineții.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin pacea serii.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin splendoarea soarelui.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin stelele strălucitoare.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin furtună şi nori.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin tunet şi fulger.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin misteriosul curcubeu.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți voi vorbi
Când vei fi singur.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți voi vorbi
Prin înțelepciunea Părinților.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți voi vorbi
La sfârşitul timpului.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți voi vorbi
Când tu vei fi văzut îngerii Mei.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți voi vorbi
În toată eternitatea.
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți spun:
Fii liniştit.
Să ştii
Că Eu
Sunt
Dumnezeu."

FRAGMENTE DIN CARTEA ESENIANĂ A LUI MOISE

Cele zece porunci

Şi muntele Sinai se afla în întregime în fum, deoarece Domnul pogorâse pe el în flăcări: şi fumul se înălţa ca fumul unui cuptor şi întregul munte se cutremura puternic.

Şi Domnul pogorî pe vârful muntelui Sinai; şi Domnul chemă pe Moise la El; şi Moise se duse, urcând la El.

Şi Domnul îl chemă pe Moise în afara muntelui, zicând: „Vino la Mine pentru că vreau să-ţi dau Legea pentru poporul tău, care va fi un legământ pentru Copiii Luminii.

Şi Moise merse la Dumnezeu. Şi Dumnezeu îi spuse aceste cuvinte:

„Eu sunt Legea, Dumnezeul tău, care te-am scos din adâncimile robiei întunericului."

„Tu nu vei avea altă Lege în afară de Mine."

„Tu nu-ţi vei face nici o altă imagine a Legii nici în ceruri, nici pe pământ. Eu sunt Legea invizibilă, fără început şi fără sfârşit."

„Tu nu-ţi vei face legi false, pentru că Eu sunt Legea şi întreaga Lege a tuturor legilor. Dacă tu te vei lepăda de Mine, vei avea parte de dezastre generaţie după generaţie."

„Dacă tu păstrezi poruncile Mele, tu vei intra în Grădina Infinită, unde se înalţă Arborele Vieţii în mijlocul Mării Eterne."

„Tu nu vei încălca Legea. Legea este Dumnezeul tău, care te va judeca."

„Respectă pe Maica ta Pământească, ca zilele tale să fie îndelungate pe pământ şi respectă pe Tatăl tău Ceresc ca să ai viaţă eternă în ceruri, pentru că Pământul şi cerurile sunt date ţie de Lege care este Dumnezeul tău."

„Tu vei saluta pe Maica ta Pământească în dimineaţa Sabatului."

„Tu vei saluta pe Îngerul Pământului în dimineaţa celei de-a doua zi după Sabat."

„Tu vei saluta Îngerul Vieţii în a treia dimineaţă după Sabat."

„Tu vei saluta Îngerul Bucuriei în a patra dimineaţă de la Sabat."

„Tu vei saluta Îngerul Soarelui în a cincea dimineaţă de la Sabat."

„Tu vei saluta Îngerul Apei în a şasea dimineaţă de la Sabat."

„Tu vei saluta Îngerul Aerului în a şaptea dimineaţă de la Sabat."

„Tu trebuie să saluţi toţi aceşti îngeri ai Maicii Pământeşti şi să te consacri lor pentru a putea să intri în Grădina Infinită în care se înalţă Arborele Vieţii."

„Tu te vei închina Tatălui Ceresc în seara Sabatului."

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Vieţii Eterne în cea de-a doua seară de la Sabat."

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Creaţiei în cea de-a treia seară de la Sabat."

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Păcii în cea de-a patra seară de la Sabat."

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Puterii în cea de-a cincea seară de la Sabat."

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Iubirii în cea de-a şasea seară de la Sabat."

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Înţelepciunii în cea de-a şaptea seară de la Sabat."

„Tu vei face comuniuni cu toţi aceşti îngeri ai Tatălui Ceresc ca sufletul tău să se îmbăieze în Fântâna Luminii şi să intre în Marea Eternităţii."

„Cea de-a şaptea zi este a Sabatului; tu îţi vei aduce aminte întotdeauna de această zi şi o vei păstra ca sfântă. Sabatul este

ziua Luminii Legii, Dumnezeul tău. În această zi, tu nu vei lucra nimic, ci vei căuta Lumina, Împărăția Dumnezeului tău și toate lucrurile îți vor fi date ție."

„Să știi că șase zile tu ai lucrat cu îngerii, dar cea de-a șaptea tu o vei petrece în Lumina Domnului tău, care este Legea Sfântă."

„Tu nu vei lua viața nici unei ființe vii. Viața vine numai de la Dumnezeu; El o dă, El o ia."

„Tu nu vei strica Iubirea. Ea este dar sfânt al Tatălui Ceresc."

„Tu nu-ți vei vinde sufletul, dar neprețuit al lui Dumnezeu, pentru că bogățiile lumii sunt ca semințele care au căzut pe pământ pietros și, neavând rădăcini, trăiesc foarte puțin."

„Tu nu vei fi martor fals al Legii și n-o vei utiliza împotriva fratelui tău. Numai Dumnezeu cunoaște începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor pentru că ochiul Său este unic și El este Legea Sfântă."

„Tu nu vei râvni la averea vecinilor tăi. Legea îți dă mult mai multe daruri, chiar Pământul și cerurile, dacă tu păstrezi Poruncile Domnului Dumnezeul tău."

Și Moise a ascultat vocea Domnului, și a încheiat cu El legământul dintre Domnul și Copiii Luminii.

Și tablele au fost lucrarea lui Dumnezeu, și scrierea era scrierea lui Dumnezeu gravată pe ele.

Dar poporul nu știa ce s-a întâmplat cu Moise și atunci s-au adunat, și-au scos cerceii de aur din urechi, i-au topit și au făcut un vițel. Și ei au început să se închine idolului și să-i ofere jertfe.

Și ei au mâncat, și au băut, și au dansat în fața vițelului de aur pe care l-au făcut ei, și s-au abandonat corupției și răului în fața Domnului.

Și s-a întâmplat ca Moise să treacă aproape de locul respectiv, unde el a văzut vițelul de aur, și dansul, și ticăloșia poporului; și Moise s-a înfuriat tare și a aruncat tablele din mâini, spărgându-le pe munte.

A doua zi dimineață, Moise a spus poporului: „Voi ați făcut un mare păcat. Ați negat pe Creatorul vostru. Voi urca la Domnul și voi pleda pentru iertarea păcatului vostru."

Și Moise s-a înapoiat la Domnul și a spus: „Doamne, Tu ai văzut pângărirea Legii Tale Sfinte. Copiii Tăi și-au pierdut credința, și se închină întunericului, și au făcut un vițel de aur. Doamne iartă-i, pentru că sunt orbi la lumină."

Și Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, la începutul timpului a existat un legământ între Dumnezeu și om, și flacăra sfântă a Creatorului intra în el. Și el a fost făcut Fiul lui Dumnezeu și i s-a dat lui păstrarea moștenirii, ca prim-născut, și să facă fertil pământul Tatălui său și să-l păstreze sfânt. Dar cine s-a lepădat de Creator, a fost aruncat din drepturile de prim-născut și în ochii lui Dumnezeu nu există nici un păcat mai cumplit."

Și Domnul i-a mai spus: „Numai Copiii Luminii pot păstra Poruncile Legii. Ascultă-Mă ce-ți spun: Tablele pe care tu le-ai spart nu vor mai fi niciodată scrise în cuvintele oamenilor. Așa cum tu le-ai dat înapoi pământului și focului, ele vor trăi nevăzute în inimile acelora care vor fi capabili să urmeze Legea lor. Poporului tău, de slabă credință, care a păcătuit față de Creator, chiar când tu ședeai pe pământ sfânt în fața Dumnezeului tău, îi voi da o altă Lege. Ea va fi o lege neînduplecată care-i va încorseta pe oameni, pentru că ei nu cunosc încă Împărăția Luminii."

Și Moise a ascuns Legea invizibilă în pieptul său și a păstrat-o ca semn Copiilor Luminii. Și Dumnezeu i-a dat lui Moise Legea scrisă pentru popor, și a coborât la el, și i-a vorbit cu inimă grea.

Și Moise le-a spus: „Acestea sunt legile pe care vi le-a dat Dumnezeu vouă."

Tu nu vei avea alt Dumnezeu afară de Mine.
Tu nu-ți vei face nici un chip cioplit.
Să nu iei numele Dumnezeului tău în deșert.
Să-ți amintești ziua Sabatului, s-o păstrezi ca sfântă.
Respectă pe tatăl tău și pe mama ta.

Să nu ucizi.
Să nu comiți adulter.
Să nu furi.
Să nu depui mărturie falsă împotriva vecinului tău.
Să nu râvnești la casa vecinului tău, nici la soția sa, la nici un alt lucru care aparține vecinului tău.

Și a fost o zi de jale și de ispășire pentru marele păcat față de Creator care nu s-a sfârșit. Și tablele sparte ale Legii nevăzute trăiesc ascunse în pieptul lui Moise până ce au apărut Copiii Luminii în deșert și îngerii au apărut pe pământ.

COMUNIUNILE

Bolnavii și chinuiții mergeau pe malul unui râu pentru a-L reîntâlni pe Domnul Iisus. Și asemenea copiilor, ei uitaseră Legea și tot asemenea copiilor, căutau pe Tatăl lor pentru a-L ruga să le arate greșelile și de a-i aduce pe calea cea bună. Și când soarele se ridica la orizont, ei Îl văzură pe Domnul Iisus coborând de pe munte și îndreptându-Se către ei, cu capul aureolat de lumină. El ridică mâna și le zise zâmbind:

„Pace vouă!"

Dar lor le fu rușine să răspundă la salut, căci fiecare în felul său se abătuse de la învățăturile sfinte și îngerii Maicii Pământești și ai Tatălui Ceresc nu mai erau cu ei.

Un bărbat ieși în față și declară cu tristețe:

„Doamne, avem nevoie de înțelepciunea Ta. Noi știm ce este bine și totuși ne atașăm răului. Noi știm că pentru a intra în împărăția cerurilor, trebuie să mergem cu îngerii zilei și ai nopții, dar picioarele noastre iau calea răului. Lumina zilei nu luminează decât mersul nostru către plăcere și noaptea cade asupra nechibzuitei noastre letargii. Spune-ne, Doamne, cum putem să vorbim cu îngerii și să rămânem în compania lor, astfel ca Legea să ardă în inimile noastre cu o flacără durabilă?"

Și Domnul Iisus le-a zis:

„Să ridici ochii la ceruri,
Când toți oamenii privesc în pământ,
Nu este ușor.
Să adori îngerii
Când toți oamenii adoră faima și bogățiile,
Nu este ușor.
Dar cel mai dificil lucru dintre toate
Este de a gândi cum gândesc îngerii,
Și de a acționa ca îngerii."

Cineva exclamă: „Dar, Doamne, noi suntem doar oameni, nu îngeri! Cum putem noi spera să urmăm calea lor? Spune-ne ce trebuie să facem?"

Şi Domnul Iisus le-a răspuns:

„După cum fiul moşteneşte pământul de la tatăl său,
Tot aşa, noi am moştenit Pământul Sfânt
De la părinţii noştri.
Acest tărâm nu este un câmp de lucrat,
Ci un loc în sufletul nostru
Unde noi putem construi Templul nostru Sfânt.
Dar chiar şi un templu trebuie construit
Piatră cu piatră,
Tot aşa vă voi da pietrele necesare,
Pentru a ridica acest Templu Sfânt
Pe care noi l-am moştenit
De la Părinţii noştri
Şi de la Părinţii Părinţilor noştri."

Şi toţi se adunară în jurul Domnului Iisus, şi feţele lor exprimau dorinţa de a auzi cuvintele ce aveau să le pronunţe buzele Sale. El Îşi ridică capul spre soarele care răsărea şi strălucirea razelor sale se reflecta în ochii Săi, în timp ce El vorbea:

„Templul Sfânt poate fi construit
Numai cu vechile Comuniuni,
Acelea care sunt vorbite,
Acelea care sunt gândite,
Şi acelea care sunt trăite.
Pentru că dacă sunt spuse numai cu gura,
Ele sunt ca stupul mort
Pe care albinele l-au părăsit
El nu mai dă miere.
Comuniunile sunt o punte
Între om şi îngeri

Şi întocmai ca o punte,
Ele nu pot fi construite decât numai cu răbdare,
Pentru că iată, chiar un pod peste un râu
Este făcut piatră cu piatră
Până ce se poate trece de pe un mal pe celălalt.

Comuniunile sunt în număr de patrusprezece,
După cum îngerii Tatălui Ceresc
Sunt şapte,
Şi Îngerii Maicii Pământeşti
Sunt tot şapte.
Şi după cum rădăcinile pomului
Se afundă în pământ şi sunt hrănite,
Iar ramurile lor
Se întind ca nişte braţe spre ceruri,
Tot aşa omul, asemenea trunchiului copacului,
Cu rădăcinile sale se afundă
În sânul Maicii sale Pământeşti,
Iar sufletul său se înalţă
Către stelele strălucitoare ale Tatălui său Ceresc.
Iar rădăcinile Arborelui
Sunt îngerii Maicii Pământeşti
Iar ramurile lui,
Îngerii Tatălui Ceresc.
Şi acesta este Arborele Sfânt al Vieţii
Care se înalţă în Marea Eternităţii.

Prima Comuniune este cu
Îngerul Soarelui.
El vine în fiecare dimineaţă
Şi, asemenea unei logodnice, iese din camera sa,
Pentru a arunca lumina aurie asupra lumii.
O, tu nemuritor cursier, scânteietor de lumină
Înger al Soarelui!

Nu există căldură fără tine.
Nici foc,
Nici viață.
Frunzele verzi ale arborilor
Te venerează.
Prin tine, micul bob de grâu
Se metamorfozează în râuri de fire aurii
Unduind în bătaia vântului.
Prin tine înfloreşte floarea.
În străfundul ființei mele,
Niciodată nu mă voi ascunde
De tine.
Înger al Soarelui,
Sfânt mesager al Maicii Pământeşti,
Intră în Templul Sfânt din mine
Şi dă-mi focul vieții!

Cea de-a doua Comuniune este cu
Îngerul Apei.
El aduce ploaia pe câmpiile însetate
Şi umple puțurile aride.
Da, noi te venerăm
Apă a vieții.
Din marea cerească
Curg şi şiroiesc ape
Către izvoarele nesecate.
În sângele meu curg
Mii de izvoare pure,
Şi vapori, şi nori,
Şi toate apele
Care se răspândesc pe toate cele şapte Împărății,
Toate apele
Pe care le-a făcut Creatorul
Sunt sfințite.

Vocea Domnului
Este deasupra apelor;
Vocea Sa izbucneşte în tunet.
Domnul domneşte asupra tuturor apelor.
Înger al Apei,
Sfânt mesager al Maicii Pământeşti,
Intră în sângele care circulă în mine
Spală-mi corpul în ploaia
Care cade din ceruri
Şi dă-mi Apa Vieții!

Cea de-a treia Comuniune este cu
Îngerul Aerului
Care răspândeşte parfumul
Suav al câmpurilor,
Al ierbii de primăvară după ploaie,
Al mugurilor de
Trandafiri de Sharon.
Noi venerăm Suflul Sacru
Care este mai presus
De toate lucrurile create.
Pentru că, iată, spațiul luminos,
Etern şi suveran
În care se deplasează nenumăratele stele
Este aerul pe care îl inspirăm
Şi aerul pe care îl expirăm.
Iar în momentul care separă inspirația
De expirație
Sunt ascunse toate misterele
Grădinii Infinite.
Înger al Aerului,
Sfânt mesager al Maicii Pământeşti
Intră adânc în mine
Asemenea rândunicii care împodobeşte cerul,
Ca să cunosc secretele vântului
Şi muzica stelelor.

Cea de-a patra Comuniune este cu
Îngerul Pământului.
El este acela care face să țâșnească
Grăunțele și strugurii
Din plenitudinea pământului.
El este acela care face să se nască copiii
În pântecele mamelor, din unirea cu soții lor.
Aceluia care cultivă pământul
Cu cele două mâini ale sale
Îi va aduce,
Din abundență, fructe și grâu,
Spice aurite
Care cresc pe pământ
În timpul primăverii,
Peste tot cât se întinde pământul,
Peste tot unde curg apele,
Peste tot unde strălucește soarele,
Pentru a dărui oamenilor hrana lor de toate zilele.
Aduc omagiu acestui pământ întins,
Ale cărui drumuri duc departe,
Acestui bogat și fecund pământ
Care este Maica ta, plantă sacră!
Da, aduc omagiu solului
Pe care creşti tu,
Tu care împrăștii un parfum atât de dulce,
Produs bun al Domnului.
Acela care însămânțează grâu, iarbă și fructe,
Seamănă Legea.
Secerișul său va fi abundent.
Recolta sa va ajunge la maturitate pe coline.
Pentru a recompensa pe aceia care respectă Legea,
Domnul le trimite Îngerul Pământului,
Sfânt mesager al Maicii Pământești,
Pentru a face să crească plantele,
Pentru a face ca pântecul femeii să fie fertil

Și astfel, Pământul să nu înceteze niciodată să răsune
De râsul copiilor.
Să adorăm pe Domnul în El!

Cea de-a cincea Comuniune este cu
Îngerul Vieții
Acela care dă putere și vigoare omului.
Pentru că, iată, dacă ceara nu este pură,
Cum ar putea lumânarea să dea o flacără constantă?
Mergi, atunci, către arborii cu ramuri înalte
Și înaintea unuia dintre ei, care este frumos,
Înalt și majestos,
Spune aceste cuvinte:
«Te salut pe tine, O, bunule Arbore al Vieții,
Făcut de Creator!»
Atunci Râul Vieții
Va curge între tine și Fratele tău,
Arborele.
Și, astfel, tu vei avea
Sănătatea corpului,
Sprinteneala picioarelor,
Auzul fin,
Brațele puternice
Și privirea de vultur.
Astfel este Comuniunea
Cu Îngerul Vieții,
Sfânt mesager al Maicii Pământești.

Cea de-a șasea Comuniune este cu
Îngerul Bucuriei.
El este acela care coboară pe pământ
Pentru a da frumusețe tuturor oamenilor.

Pentru că Domnul nu poate fi slăvit cu tristețe,
Nici cu crize de disperare.
Abandonați plânsetele și lamentările voastre
Și cântați Domnului un nou cântec:
Cântați Domnului întreg Pământul.
Fie ca cerurile să se bucure
Și Pământul să se înveselească.
Fie să se bucure câmpurile,
Fie ca toate apele să aplaude,
Și colinele să se bucure împreună
În fața Domnului.
Pentru că vă veți naște în bucurie
Și veți crește în pace,
Veți auzi cântând munții și colinele.
Înger al Bucuriei,
Sfânt mesager al Maicii Pământești,
Voi cânta pentru Domnul
Atât cât voi trăi.
Voi cânta laude Dumnezeului meu
Cât timp voi exista.

Cea de-a șaptea Comuniune este cu
Maica Pământească,
Care ne trimite îngerii Săi
Pentru a călăuzi rădăcinile omului
Și a le trimite adânc în pământul binecuvântat.
Noi o invocăm pe Maica Pământească,
Apărătoarea Sfântă!
Păstrătoarea!
Ea este Aceea care va reface lumea!
Pământul Îi aparține
Și răspunde de deplinătatea lumii
Și de toți cei care o locuiesc.
Noi adorăm pe buna, puternica,
Binefăcătoarea Maică Pământească

Și toți îngerii Săi,
Generoși, curajoși
Și plini de putere;
Surse ale stării de bine și ale sănătății.
Prin strălucirea și gloria Ei
Plantele cresc pe pământ
Datorită izvoarelor inepuizabile.
Prin strălucirea și gloria Ei,
Vânturile suflă
Antrenând norii
Către izvoarele eterne.
Maica Pământească și cu mine suntem Una.
Eu am rădăcinile în Ea
Iar Ea își găsește încântarea în mine
Potrivit Legii Sfinte."

A urmat o îndelungată tăcere, ca și cum ascultătorii ar fi cântărit cuvintele Domnului Iisus. Exista o nouă putere în ei, iar dorința și speranța străluceau pe fața lor. Și atunci un om vorbi: „Doamne, noi suntem plini de ardoarea de a începe Comuniunile cu îngerii Maicii Pământești, Care a plantat Marea Grădină a Pământului. Dar care sunt Îngerii Tatălui Ceresc care guvernează noaptea? Cum putem noi vorbi cu ei, care sunt atât de departe de noi și care sunt invizibili ochilor noștri? Pentru că noi putem vedea razele soarelui, putem simți apa rece a râului în care ne scăldăm și strugurii sunt calzi la atingerea noastră, când s-au copt în vii. Dar îngerii Tatălui Ceresc nu pot fi văzuți, sau auziți, sau pipăiți. Doamne, spune-ne ce trebuie să facem?"

Și soarele dimineții aureola capul Său cu glorie, în timp ce Domnul Iisus privindu-i, le spuse:

„Copiii Mei, voi știți că Pământul
Și tot ce găzduiește el
Nu este decât o reflectare a
Împărăției Tatălui Ceresc?

Şi după cum voi sunteţi alăptaţi şi îngrijiţi
De mama voastră când sunteţi copii,
Dar mergeţi la câmp să vă ajutaţi tatăl
Când aţi crescut,
Tot aşa îngerii Maicii Pământeşti
Vă călăuzesc paşii
Către Acela care este Tatăl vostru
Şi către toţi Îngerii Săi Sfinţi,
Ca voi să puteţi cunoaşte adevărata voastră casă
Şi să deveniţi adevăraţi Fii de Dumnezeu.
Când suntem copii,
Vedem razele soarelui,
Dar nu Puterea care l-a creat;
Când suntem copii,
Auzim susurul pârâului care curge,
Dar nu Iubirea care l-a creat.
Când suntem copii,
Noi vedem stelele,
Dar nu mâna care le-a împrăştiat
Pe cer,
Întocmai cum un ţăran împrăştie sămânţa sa pe câmp.
Numai prin Comuniunile
Cu îngerii Tatălui Ceresc
Noi învăţăm să vedem nevăzutul,
Să auzim ceea ce nu poate fi auzit,
Şi să rostim cuvinte de nerostit.

Prima Comuniune este cu
Îngerul Puterii
Care dă căldura soarelui
Şi călăuzeşte mâna omului
În toate lucrările sale.
A Ta, O, Tată Ceresc,
A fost puterea

Când ne-ai dat o cale fiecăruia dintre noi.
Prin puterea Ta
Picioarele mele mă vor purta
Pe calea Legii;
Prin puterea Ta
Mâinile mele vor îndeplini lucrările Tale.
Fie ca râul de aur al puterii
Să curgă întotdeauna de la Tine către mine,
Şi corpul meu să se întoarcă tot timpul către Tine,
Ca floarea care se întoarce după soare.
Pentru că nu există putere în afară de aceea
A Tatălui Ceresc.
Restul nu este decât un vis neclar,
Asemănător unui nor care maschează faţa soarelui.
Nu există nici un om care să aibă putere
Asupra spiritului,
Nici asupra sufletului în ziua morţii.
Numai acea putere care vine de la Dumnezeu
Poate să-l scoată din Cetatea Morţii.
Călăuzeşte lucrările şi faptele noastre
O, Înger al Puterii,
Sfânt mesager al Tatălui Ceresc.

Cea de-a doua Comuniune este cu
Îngerul Iubirii,
Ale cărui ape vindecătoare curg
Într-un curs inepuizabil
Venind din Marea Eternităţii.
Dragilor, să ne iubim unii pe alţii:
Pentru că iubirea vine de la Tatăl Ceresc
Şi oricine iubeşte
Este născut de Ordinea Cerească
Şi cunoaşte îngerii;
Pentru că fără iubire

Inima unui om este uscată şi crăpată
Ca fundul unui puţ uscat,
Şi cuvintele lui sunt goale
Ca o ploscă goală.
Dar cuvintele iubirii sunt ca mierea,
Dulci sufletului;
Cuvintele de iubire în gura unui om
Sunt ca apele de adâncime,
Iar fântâna iubirii ca un pârâu.
Da, s-a spus în zilele străvechi:
Tu vei iubi pe Tatăl Ceresc
Cu toată inima ta,
Şi cu toată mintea ta,
Şi cu toate faptele tale,
Şi vei iubi pe fraţii tăi,
Ca pe tine însuţi.
Tatăl Ceresc este iubire
Şi cine sălăşluieşte în iubire
Sălăşluieşte în Tatăl Ceresc,
Şi Tatăl Ceresc în el.
Acela care nu iubeşte este ca o pasăre rătăcitoare
Alungată din cuib;
Iarba îi lipseşte şi
Apa râului are un gust amar.
Dacă un om spune:
„Iubesc pe Tatăl Ceresc,
Dar urăsc pe fratele meu."
El este un mincinos
Pentru că dacă nu iubeşte pe fratele său
Pe care îl vede,
Cum ar putea iubi pe Tatăl Ceresc
Pe Care el nu l-a văzut?
Copiii Luminii sunt aceia care
Merg împreună cu Îngerul Iubirii,
Pentru că ei iubesc pe Tatăl Ceresc,
Şi iubesc pe fraţii lor,

Şi urmează Legea Sfântă.
Iubirea este mai puternică
Decât curenţii apelor de adâncime
Iubirea este mai puternică decât moartea.

Cea de-a treia Comuniune este cu
Îngerul Înţelepciunii
Care eliberează pe om de teamă,
Deschide inima sa
Şi uşurează conştiinţa sa.
Sfântă Înţelepciune
Înţelegere care se desfăşoară
Continuu,
Asemenea unui sul sacru,
Şi care nu provine din învăţătură.
Întreaga înţelepciune vine
De la Tatăl Ceresc
Şi este cu El pentru totdeauna.
Cine poate număra boabele de nisip ale mării,
Şi picăturile ploii,
Şi zilele eternităţii?
Cine poate afla înălţimea cerurilor
Şi dimensiunile pământurilor?
Cine poate spune când a apărut Înţelepciunea?
Înţelepciunea a fost creată
Înaintea tuturor lucrurilor.
Acela care este fără înţelepciune
Este asemenea aceluia care spune lemnului:
„Trezeşte-te!", şi pietrei mute:
„Ridică-te şi învaţă!"
Cuvintele sale sunt goale
Şi acţiunile sale periculoase
Ca acelea ale unui copil care agită în aer sabia tatălui său
Şi ignoră tăişul lamei.

Dar coroana înţelepciunii
Face pacea şi sănătatea
Să înflorească,
Amândouă fiind daruri ale lui Dumnezeu.
O, Tu, Ordine Cerească!
Şi tu, Înger al Înţelepciunii!
Eu vă voi adora şi voi slăvi
Tatăl Ceresc!
Tatăl Ceresc este Acela
Care permite râului gândurilor din noi
Să curgă către
Sfânta Mare a Eternităţii.

Cea de-a patra Comuniune este cu
Îngerul Vieţii Eterne,
Care aduce omului
Mesajul eternităţii.
Pentru că acela care merge cu Îngerii
Va învăţa să zboare
Deasupra norilor
Şi casa sa va fi
În Marea Eternă
Unde se înalţă Arborele Sfânt al Vieţii.
Nu aştepta moartea
Să-ţi reveleze marele mister.
Dacă tu nu cunoşti Tatăl tău Ceresc
În timp ce picioarele tale calcă solul prăfos,
Nu vor mai exista nimic decât umbre, pentru tine
În viaţa ce va urma.
Aici şi acum
Este misterul revelat.
Aici şi acum
Este cortina ridicată.
Nu-ţi fie frică, O, omule!
Prinde-te de aripile

Îngerului Vieţii Eterne
Şi zboară pe căile stelelor,
Lunii, soarelui
Şi ale Luminii nesfârşite,
Mişcându-te jur împrejur
În revoluţiile lor circulare eterne,
Şi zboară spre Marea Cerească
A Vieţii Eterne.

Cea de-a cincea Comuniune este cu
Îngerul Creaţiei,
Care cântă împreună cu albinele în zumzetul lor
În timp ce ele fac fără încetare mierea aurie;
Cu păstorul care cântă la fluier
Veghind ca turma să nu se risipească;
În cântecul fetei
În timp ce mâna sa mânuieşte fusul.
Şi dacă voi credeţi că acestea
Nu sunt la fel de minunate în ochii Domnului
Ca rugăciunea cea mai avântată
Transmisă de ecoul celor mai înalţi munţi,
Atunci vă înşelaţi.
Pentru că munca cinstită a mâinilor umile,
Este o rugăciune zilnică de recunoştinţă,
Iar muzica plugului
Este un cântec vesel pentru Domnul.
Acela care mănâncă pâinea lenei
Trebuie să moară de foame,
Pentru că un câmp de pietre
Poate produce numai pietre.
Pentru el ziua este fără nici un rost,
Noaptea este un trist cortegiu de vise rele.
Sufletul leneşului
Este invadat de buruienile nemulţumirii;
Dar acela care merge în compania

Îngerului Lucrului
Posedă în el un câmp întotdeauna fertil,
În care grâul şi strugurii
Şi tot felul de ierburi şi flori
Plăcut mirositoare cresc din abundenţă.
Tu vei recolta ce ai semănat.
Omul lui Dumnezeu care şi-a găsit rostul
Nu mai are nevoie de nici o altă binecuvântare.

Cea de-a şasea Comuniune este cu
Îngerul Păcii,
Al cărui sărut conferă calmul,
Şi a cărui faţă este ca suprafaţa
Apelor neclintite,
În care se reflectă luna.
Eu voi invoca Pacea,
Al cărei suflu este prietenesc,
A cărei mână descreţeşte fruntea.
În domnia Păcii,
Nu există nici foame, nici sete,
Nici vânt rece, nici vânt cald,
Nici bătrâneţe, nici moarte.
Dar acela care n-are pacea în sufletul său,
N-are nici un loc în care să poată construi
Templul Sfânt;
Deoarece, cum ar putea lucra tâmplarul
În mijlocul unei tornade?
Sămânţa violenţei nu poate aduce
Decât o recoltă tristă,
Iar pe un strat uscat
Nu poate creşte nimic viu.
Căutaţi deci Îngerul Păcii
Care este ca steaua dimineţii
În mijlocul unui nor,
Ca luna plină,

Ca un măslin frumos încărcat cu fructe,
Ca soarele strălucind deasupra templului
Celui Preaînalt.
Pacea sălăşluieşte în inima tăcerii
Fii liniştit şi să ştii că Eu sunt Dumnezeu.

Cea de-a şaptea Comuniune este cu
Tatăl Ceresc,
Care este,
Care a fost şi
Care va fi întotdeauna.
O, Mare Creator!
Tu ai creat Îngerii Cereşti
Şi Tu le-ai revelat
Legile Cereşti!
Tu eşti refugiul meu şi cetatea mea.
Tu eşti din veci de veci.
Doamne, Tu ai fost Sălaşul nostru
În toate generaţiile.
Înaintea formării munţilor
Sau chiar înainte ca Tu să fi făcut Pământul,
Din veci de veci,
Tu eşti Dumnezeu.
Cine a făcut apele
Şi cine face plantele?
Cine a unit vântul
Cu norii furtunii
De la cele mai blânde la cele mai puternice?
Cine, O, Mare Creator
Este izvorul Vieţii Eterne
În sufletele noastre?
Cine a făcut Lumina şi întunericul?
Cine a făcut somnul
Şi animaţia orelor zilei?
Cine a făcut prânzurile

Şi miezurile de noapte?
Eşti Tu, O, Mare Creator!
Tu ai creat Pământul.
Cu puterea Ta,
Ai proiectat lumea.
Prin înţelepciunea Ta,
Şi ai desfăşurat cerurile
Cu iubirea Ta.
Relevă-mi natura Ta
O, Tată Ceresc,
Care este puterea
Îngerilor Sfintei Tale Împărăţii.
Tu ai dat imortalitatea şi Ordinea Cerească
O, Creator,
Şi cel mai bun dintre toate darurile,
Legea Ta Sfântă!
Eu voi lăuda lucrările Tale
Tot timpul
Cu cântece de recunoştinţă
În toate generaţiile timpului.
În zorii zilei
Îmbrăţişez pe Maica mea,
La venirea nopţii
Mă ataşez Tatălui meu
Şi cu scurgerea
Tuturor serilor şi dimineţilor,
Voi respira Legea Lor Sfântă,
Şi nu voi întrerupe aceste Comuniuni
Până la sfârşitul timpului."

Şi deasupra cerurilor şi pământului se lăsă o mare tăcere şi pacea Tatălui Ceresc şi a Maicii Pământeşti străluci deasupra capetelor Domnului Iisus şi ale mulţimii.

FRAGMENTE DIN CARTEA ESENIANĂ A DOMNULUI IISUS

Cele şapte căi ale păcii

Şi văzând mulţimile, Domnul Iisus urcă pe un munte, şi discipolii Săi precum şi toţi cei însetaţi de vorbele Sale, veniră la El. Şi văzându-i adunaţi în jurul Său, le vorbi astfel:

„Pace vă aduc vouă, copiii Mei,
Pacea înşeptită
A Maicii Pământeşti
Şi a Tatălui Ceresc.
Pace aduc corpului vostru,
Pacea călăuzită de Îngerul Puterii,
Pace aduc inimii voastre,
Pace călăuzită de Îngerul Iubirii;
Pace aduc minţii voastre,
Pace călăuzită de Îngerul Înţelepciunii.
Prin Îngerii
Puterii, Iubirii şi Înţelepciunii,
Voi veţi străbate cele Şapte Căi
Ale Grădinii Infinite
Şi corpul vostru, inima voastră şi mintea voastră
Vor fi o Unitate
În zborul Sacru către
Marea Cerească a Păcii.

Adevăr zic vouă,
Căile sunt şapte

Prin Grãdina Infinitã
Şi fiecare trebuie traversatã
De corpul, inima şi mintea voastrã
Împreunã în unitate,
Ca nu cumva sã vã împleticiţi şi sã cãdeţi
În abisul neantului.
Pentru cã dupã cum o pasãre nu poate zbura
cu o singurã aripã,
Tot aşa, Pasãrea Înţelepciunii
Are nevoie de cele douã aripi ale Puterii şi Iubirii
Pentru a zbura deasupra abisului
Pânã la Arborele Sfânt al Vieţii.

Cãci corpul singur
Este ca o casã abandonatã vãzutã de departe;
Ceea ce pãrea frumos
Nu este decât ruinã şi tristeţe
Când este privit de aproape.
Corpul singur
Este ca un car din aur
Pe care fãuritorul sãu l-a pus pe un piedestal
Pentru a nu se uza în contact cu pãmântul.
Dar ca idol de aur,
El este urât şi fãrã graţie,
Pentru cã numai în mişcare
Îşi revelează rostul.
Întocmai ca un gol întunecat de fereastrã
Când vântul a stins lumânarea,
Este corpul singur,
Fãrã inimã şi fãrã minte
Pentru a-l umple cu luminã.

Iar inima singurã,
Este ca un soare fãrã pãmânt pe care sã strãlu-

ceascã,
O luminã în gol,
O minge de cãldurã cufundatã
Într-o mare de întuneric.
Pentru cã atunci când un om iubeşte,
Acea iubire se îndreaptã numai cãtre
Propria distrugere
Dacã nu existã mâini pentru îndeplinirea
De fapte bune
Şi nici minte pentru a ţese flãcãrile dorinţei
Într-o ţesãturã de psalmi.
Inima singurã
Este ca o tornadã în deşert,
Fãrã corp şi fãrã minte
Care o fac sã cânte
Printre chiparoşi şi pini.

Iar mintea singurã
Este un sul sacru
Care s-a uzat cu trecerea anilor
Şi trebuie distrus.
Adevãrul şi frumuseţea cuvintelor sale
Sunt neschimbate
Dar ochii nu mai pot citi
Literele şterse
Şi se sfãrâmã între degetele care îl ţin.
Aşa este mintea fãrã inimã
Pentru a exprima cuvinte,
Şi fãrã corp
Pentru a-şi îndeplini acţiunile sale.
La ce ar mai fi de folos înţelepciunea
Fãrã o inimã care s-o simtã
Şi fãrã o limbã care sã-i dea grai?
Mintea singurã
Este sterilã ca pântecul unei femei în vârstã,

Fără inimă şi fără corp
Pentru a-l umple de viaţă.

Pentru că iată, adevăr zic vouă,
Corpul, inima şi mintea,
Sunt ca un car, un cal şi un căruţaş.
Carul este corpul
Făurit pentru îndeplinirea voinţei
Tatălui Ceresc
Şi a Maicii Pământeşti.
Inima este cursierul înflăcărat,
Glorios şi curajos,
Care trage cu curaj carul,
Indiferent că drumul este bun,
Sau presărat cu pietre şi
Barat de trunchiuri de arbori
În calea sa.
Iar căruţaşul este mintea
Care ţine hăţurile înţelepciunii
Văzând pe deasupra ce se întâmplă
Până departe la orizont,
Călăuzind carul prin roţile şi frânele lui.

Aplecaţi-vă urechea, O, voi ceruri
Şi voi vorbi;
Şi ascultă, O, pământule,
Cuvintele pe care le va rosti gura mea.
Învăţătura mea va cădea în picături ca de ploaie,
Cuvântul meu se va împrăştia ca roua,
Ca ploaia liniştită
Pe iarba delicată
Şi ca aversele pe câmpuri.

Binecuvântat este Copilul Luminii
Care are corpul puternic
Pentru că el a fost în uniune cu Pământul.
În fiecare zi voi veţi avea ca o sărbătoare
Cu toate darurile Îngerului Pământului:
Grâul auriu şi meiul,
Strugurii purpurii de toamnă,
Fructele coapte ale pomilor,
Mierea albinelor de culoarea chihlimbarului.
Veţi căuta aerul proaspăt
Al pădurilor şi câmpurilor
Şi acolo, în mijlocul lor
Veţi găsi Îngerul Aerului.
Scoateţi încălţările şi îmbrăcămintea
Astfel ca Îngerul Aerului
Să vă îmbrăţişeze întregul corp.
Respiraţi prelung şi adânc
Astfel ca Îngerul Aerului să intre în voi.
Intraţi apoi în apa rece şi curgătoare a râului
Astfel ca Îngerul Apei
Să îmbrăţişeze întreg corpul vostru.
Aruncaţi-vă în braţele sale
Şi în ritmul respiraţiei
Deplasaţi apa cu corpul vostru.
Căutaţi Îngerul Soarelui
Şi lăsaţi-vă în îmbrăţişarea lui
Care vă purifică cu flăcări sfinte.
Toate aceste lucruri aparţin Legii Sfinte
A Maicii Pământeşti,
Aceea care v-a dat naştere.
Acela care a găsit pacea corpului
A construit un templu sfânt
În care să poată sălăşlui pentru totdeauna
Spiritul lui Dumnezeu.
Cunoaşteţi această pace cu mintea voastră,
Doriţi această pace cu inima voastră
Şi îndepliniţi această pace cu corpul vostru.

Binecuvânt este Copilul Luminii
Care are mintea înțeleaptă
Pentru că el va crea cerul.
Mintea celui înțelept
Este un câmp fertil
Care dă o recoltă foarte bogată.
Dacă voi arătați unui om înțelept
O mână de semințe de grâu
El va vedea cu ochiul minții sale
Un câmp de grâu auriu.
Dacă voi arătați aceeaşi mână de boabe de grâu
Unui prost
El va vedea numai ce este înaintea lui,
Şi le va trata ca pietre fără valoare.
Şi, așa cum câmpul omului înțelept
Dă recolte abundente,
Şi al celui prost
Dă numai pietre,
Așa este şi cu gândurile noastre.
După cum snopul de grâu auriu
Există ascuns în bobul de grâu,
Tot așa împărăția cerurilor este
Ascunsă în gândurile noastre.
Dacă ele vor fi pline cu
Puterea, Iubirea şi Înțelepciunea
Îngerilor Tatălui Ceresc
Ele ne vor conduce la Marea Cerească.
Dar dacă ele vor fi murdărite
Cu corupție, ură şi ignoranță,
Ele ne vor înlănțui picioarele
De pilonii durerii şi ai suferinței.
Nici un om nu poate sluji la doi stăpâni;
Nici gândurile rele nu pot rămâne într-o minte
Plină cu Lumina Legii.
Acela care a găsit pacea cu mintea sa
A învățat să zboare dincolo

De Tărâmul Îngerilor.
Fie ca să cunoaşteți această pace cu mintea voastră,
Să doriți această pace cu inima voastră,
Şi s-o îndepliniți cu corpul vostru.

Binecuvântat este Copilul Luminii
Care are inima curată
Pentru că Îl va vedea pe Dumnezeu.
Pentru că Tatăl Ceresc v-a dat vouă
Spiritul Său Sfânt
Şi Maica Pământească v-a dat
Corpul Ei Sfânt,
Tot așa voi să iubiți
Pe toți frații voştri.
Iar adevărații voştri frați sunt toți aceia care
Îndeplinesc voința Tatălui vostru Ceresc
Şi a Maicii voastre Pământeşti.
Fie ca iubirea voastră să fie ca soarele
Care străluceşte deasupra tuturor creaturilor pământului
Nu numai asupra unei frunze de iarbă
Sau a alteia.
Şi această iubire va curge ca un izvor
De la frate la frate,
Şi pe măsură ce este consumată
Ea este refăcută
Pentru că iubirea este eternă.
Iubirea este mai puternică
Decât curenții apelor de adâncime.
Iubirea este mai puternică decât moartea.
Şi dacă un om nu iubeşte
Acela construieşte un perete între el
Şi toate creaturile Pământului
Şi acolo va sălăşlui

În singurătate şi durere.
Sau el poate deveni asemeni unui vârtej de râu,
Care atrage în adâncime
Tot ce pluteşte prea aproape de el.
Deoarece inima este o mare cu valuri puternice,
Şi iubirea şi înţelepciunea trebuie s-o tempereze,
După cum soarele cald străbate norii
Şi linişteşte marea agitată.
Acela care a găsit pacea cu fraţii săi
A intrat în împărăţia Iubirii
Şi va vedea pe Dumnezeu în faţă.
Fie să cunoaşteţi această pace cu mintea voastră,
Să doriţi această pace cu inima voastră
Şi să împliniţi această pace cu corpul vostru.

Binecuvântat este Copilul Luminii
Care a construit pe pământ
Împărăţia cerurilor,
Pentru că el va sălăşlui în ambele lumi.
Voi veţi urma Legea
Fraternităţii
Care spune că nimeni nu va fi nici bogat,
Nici sărac,
Şi că toţi vor lucra împreună
În Grădina Fraternităţii.
Dar că fiecare va urma propria cale
Şi că fiecare va asculta de propria inimă.
Pentru că în Grădina Infinită
Există multe şi diverse flori.
Una va spune că ea este cea mai bună
Deoarece culoarea sa este purpurie.
O alta, că ea este avantajată
Deoarece lujerul său este mai lung şi mai delicat.
Deşi fraţii pot fi de rase diferite
Ei toţi trudesc împreună

În via Maicii Pământeşti,
Şi îşi înalţă vocile împreună
În lauda Tatălui Ceresc.
Şi împreună rup pâinea sfântă,
Şi în tăcere împărtăşesc sfânta masă
A recunoştinţei.
Nu va exista pace între popoare
Atâta vreme cât nu va fi o singură grădină a
fraternităţii
Pe pământ.
Deoarece, cum ar putea fi pace
Când fiecare om îşi urmăreşte propriul său câştig
Şi-şi vinde sufletul în sclavie?
Tu, Copil al Luminii,
Adună-te cu fraţii tăi
Şi apoi porniţi şi răspândiţi-vă
Pentru a-i învăţa căile Legii
Pe aceia care au nevoie să le audă.
Acela care a găsit pacea
Cu fraternitatea omului
A lucrat el însuşi
Alături de Dumnezeu.
Fie să cunoaşteţi această pace cu mintea voastră,
Să doriţi această pace cu inima voastră,
Şi să îndepliniţi această pace cu corpul vostru.

Binecuvântat este Copilul Luminii
Care a studiat Cartea Legii,
Pentru că ea îi va fi ca o lumină
În întunericul nopţii
Şi ca o insulă de adevăr
Într-o mare de minciună.
Să ştiţi, cuvântul scris
Care vine de la Dumnezeu
Este o reflectare a Mării Cereşti,

Aşa cum stelele sclipitoare
Reflectă faţa cerului.
După cum cuvintele Părinţilor din vechime
Sunt gravate cu mâna lui Dumnezeu
Pe manuscrisele Sfinte,
Tot aşa Legea este înscrisă în inimile
Credincioşilor care le studiază.
Pentru că li s-a spus bătrânilor
Că la început au existat uriaşi
Pe pământ
Şi oameni puternici din vechime,
Oameni de renume.
Iar Copiii Luminii
Vor păzi şi păstra
Cuvântul lor scris,
Ca să nu redevenim sălbatici
Şi să cunoaştem Împărăţia Îngerilor.
Să ştiţi, de asemenea,
Că numai prin cuvântul scris
Veţi putea descoperi acea Lege
Care este nescrisă,
După cum apa care izvorăşte din pământ
Are o sursă ascunsă
În adâncimile secrete ale pământului.
Legea scrisă
Este instrumentul prin care
Este înţeleasă Legea nescrisă,
După cum ramura mută a unui pom
Devine fluier cântător
În mâinile ciobanului.
Sunt mulţi aceia care
Ar vrea să rămână în liniştita
Vale a ignoranţei
Unde se joacă copiii
Şi fluturii dansează în soare
În timpul vieţii lor scurte de o oră.

Dar nimeni nu poate întârzia acolo mult timp,
Pentru că la orizont se înalţă, sumbri,
Munţii uceniciei.
Sunt mulţi aceia cărora
Le este teamă să-i traverseze
Şi, de asemenea, sunt mulţi
Care au căzut poticnindu-se şi rănindu-se
Pe pantele lor abrupte şi accidentate
Dar credinţa este călăuza
Peste prăpăstiile larg deschise
Şi perseverenţa îi susţine
Pe parcursul rocilor prăpăstioase.
Dincolo de vârfurile îngheţate ale acestui efort,
Se întind pacea şi frumuseţea
Grădinii Infinite a Cunoaşterii
Unde înţelesul Legii
Este făcut cunoscut Copiilor Luminii.
Aici, în centrul pădurii sale,
Se înalţă Arborele Vieţii,
Mister al misterelor.
Acela care a găsit pacea
Cu învăţăturile Patriarhilor,
Prin lumina minţii,
Prin lumina naturii
Şi prin studiul Cuvântului Sfânt,
A străbătut locul mascat de nori
Al Patriarhilor,
Unde sălăşluieşte Sfânta Fraternitate,
Despre care nici un om nu poate vorbi.
Fie să cunoaşteţi această pace cu mintea voastră,
S-o doriţi cu inima voastră
Şi s-o îndepliniţi cu corpul vostru.

Binecuvântat este Copilul Luminii
Care a cunoscut-o pe Maica sa Pământească,

Pentru cã Ea este Aceea care i-a dat viaţa.
Sã ştiţi cã Maica voastrã este în voi
Şi voi sunteţi în Ea.
Ea v-a nãscut
Ea v-a dat viaţa.
Ea este aceea care v-a dat corpul vostru,
Şi Ei Îi veţi reda, într-o zi,
Acest corp.
Sã ştiţi cã sângele care curge în voi
Este nãscut din sângele
Maicii voastre Pãmânteşti.
Sângele Ei cade din nori
Ţâşneşte din pântecul pãmântului,
Susurã în pârâurile munţilor
Se scurge în abundenţã în râurile câmpiilor,
Dormitează în lacuri,
Vuieşte cu putere în mãrile furtunoase.
Sã ştiţi cã aerul pe care îl respiraţi
Este nãscut din respiraţia
Maicii voastre Pãmânteşti.
Respiraţia Ei este de azur
În înãlţimile cerurilor,
Suspinã pe vârfurile munţilor,
Freamãtã printre frunzele pãdurii,
Unduie câmpurile de cereale,
Se linişteşte în vãile adânci,
Se încãlzeşte în deşert.
Sã ştiţi cã tãria oaselor voastre
Este nãscutã din oasele
Maicii voastre Pãmânteşti
Ea, a cãrei carne se colorează în galben şi roşu
În fructele pomilor.
Lumina ochilor voştri
Şi auzul urechilor voastre
Sunt nãscute din
Culorile şi sunetele

Maicii voastre Pãmânteşti,
Care vã scaldã în întregime
Ca valurile mãrii, peştii
Şi ca vârtejul de aer, pãsãrile.
Adevãr zic vouã,
Omul este Fiul
Maicii Pãmânteşti,
Şi de la Ea îşi primeşte Fiul Omului
Întregul sãu corp,
Chiar dacã corpul nounãscutului
Este nãscut de pântecul mamei sale.
Adevãr zic vouã,
Voi sunteţi una cu Maica Pãmânteascã;
Ea este în voi şi voi sunteţi în Ea.
Din Ea v-aţi nãscut,
În Ea trãiţi,
Şi în Ea vã veţi întoarce.
Pãstraţi, de aceea, Legile Ei,
Pentru cã nimeni nu poate trãi îndelungat,
Şi nu poate fi fericit
Decât acela care respectã pe Maica sa
Pãmânteascã,
Şi urmează Legile Ei.
Sângele vostru este sângele Ei,
Respiraţia voastrã este respiraţia Ei,
Oasele voastre – oasele Ei,
Carnea voastrã – carnea Ei,
Ochii şi urechile voastre – ochii şi urechile Ei.
Acela care a gãsit pacea
Cu Maica sa Pãmânteascã,
Nu va cunoaşte niciodatã moartea.
Fie sã cunoaşteţi aceastã pace cu mintea voastrã,
Sã doriţi aceastã pace cu inima voastrã
Şi sã îndepliniţi aceastã pace cu corpul vostru.

Binecuvântat fie Copilul Luminii
Care Îl caută pe Tatăl său Ceresc
Pentru că el va avea viață eternă.
El va sălăşlui în locul secret
Al Celui Preaînalt
Va avea adăpost la umbra
Celui Atotputernic
Pentru că El a dat ca sarcină îngerilor Săi
De a veghea asupra voastră în toate modurile.
Să ştiți că Domnul a fost
Sălaşul nostru
În toate generațiile.
Înaintea formării munților
Sau chiar înainte ca El să fi făcut
Pământul şi lumea,
Chiar din veci de veci
A existat iubirea
Între Tatăl Ceresc
Şi copiii Săi.
Cum s-ar fi putut desface această iubire?
De la început
Şi până la sfârşitul timpului
Flacăra sfântă a iubirii
Va înconjura capetele
Tatălui Ceresc
Şi a Copiilor Luminii.
Cum ar putea atunci această iubire să se stingă?
Pentru că ea nu arde ca o lumânare,
Nici ca un foc care distruge pădurea,
Ci ea arde cu flacăra
Luminii Eterne,
Iar această flacără nu poate fi consumată.
Voi, aceia care iubiți pe Tatăl vostru Ceresc
Conformați-vă poruncii Sale,
Mergeți cu îngerii Săi sfinți
Şi găsiți-vă pacea voastră cu Legea Sa Sfântă.

Pentru că Legea Sa este Legea în întregime
Ba mai mult, este Legea Legilor.
Prin Legea Sa, El a făcut
Pământul şi cerurile să fie una,
Munții şi marea
Sunt lumea Sa.
El ne-a făcut cu mâinile Sale
Ne-a plămădit
Şi ne-a dat înțelegerea
Ca noi să putem învăța Legea Sa.
El este învăluit cu Lumină
Ca într-o îmbrăcăminte,
El a desfăşurat cerurile
Ca pe o cortină,
El a făcut norii – carul Său;
El merge pe aripile vântului.
El a făcut să țâşnească izvoarele în văi,
Iar respirația Sa este în arborii puternici.
El ține în mâinile Sale locurile adânci ale Pământului.
A Sa este puterea colinelor
Şi cea a mării,
Iar mâinile Sale au făcut uscatul.
Toate cerurile declară Gloria lui Dumnezeu,
Iar bolta înstelată arată Legea Sa,
Iar Copiilor Săi
Le-a lăsat moştenire Împărăția Sa,
Aceloa care au mers cu îngerii
Şi au găsit pacea lor cu Legea Sa Sfântă.
Vreți să ştiți mai mult, copiii Mei?
Cum să spunem cu buzele noastre
Ceea ce nu poate fi exprimat?
Este întocmai ca o rodie mâncată de un mut:
Cum ar putea el descrie gustul ei?
Dacă noi spunem că Tatăl Ceresc
Sălăşluieşte în noi,

Atunci ofensăm cerurile;
Dacă noi spunem că El nu sălăşluieşte în noi,
Este un neadevăr.
Ochiul care scrutează orizontul îndepărtat
Şi al Aceluia care vede inimile oamenilor,
Nu fac decât una.
El nici nu se manifestă,
Nici nu se ascunde.
El nu este revelat,
Nici nerevelat.
Copiii Mei, nu există cuvinte
De a exprima ceea ce este El!
Noi ştim numai că
Noi suntem copiii Săi
Şi El este Tatăl nostru.
El este Dumnezeul nostru
Şi noi suntem copiii turmei Sale,
Oile din grija Sa.
Acela care a găsit pacea
Cu Tatăl său Ceresc
A intrat în Sanctuarul
Legii Sfinte,
Şi a făcut un legământ cu Dumnezeu
Care va ţine de-a pururi.
Fie să cunoaşteţi această pace cu mintea voastră,
Să doriţi această pace cu inimile voastre,
Şi să îndepliniţi acestă pace cu corpul vostru.
Chiar dacă cerul şi pământul ar dispare
Nici o literă a Legii Sfinte
Nu se va schimba sau nu se va şterge.
Pentru că la început a fost Legea,
Şi Legea era cu Dumnezeu
Şi Legea era Dumnezeu.
Fie ca Pacea Înşeptită
A Tatălui Ceresc
Să fie cu voi totdeauna.

FRAGMENTE IDENTICE CU MANUSCRISELE ESENIENE DE LA MAREA MOARTĂ

Şi Enoh merse cu Dumnezeu;
şi el nu mai fu;
pentru că Dumnezeu îl luă la El.

„Geneza eseniană" 5, 24

Legea a fost plantată în grădina
Fraternităţii
pentru a lumina inima omului
şi a întinde înaintea lor
toate căile adevăratei virtuţi,
un suflet umil, un temperament liniştit,
o natură generoasă, plină de compasiune,
bunătate, înţelegere şi intuiţii permanente,
şi înţelepciune puternică care crede în toate lucrările lui Dumnezeu,
o încredere nezdruncinată în multele Sale binecuvântări
şi un cuget de cunoaştere în toate lucrurile Marelui Ordin,
sentimente loiale faţă de toţi copiii adevărului,
o puritate radiantă care înlătură orice impuritate,
discreţie privind toate lucrurile ascunse ale adevărului
şi secretele cunoaşterii interioare.

Din „Manualul de Disciplină"
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Tu m-ai făcut să cunosc
Lucrurile Tale adânci, misterioase.

Toate lucrurile există prin Tine
Şi nimic nu există fără Tine.
Prin Legea Ta
Tu ai călăuzit inima mea
Ca eu să-mi îndrept paşii fără ezitare
Pe căile virtuţii
Care duc la Tine.

Din „Cartea imnurilor" – VII
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Legea a fost proiectată pentru a recompensa Copiii Luminii
cu pace vindecătoare şi abundentă,
cu viaţă lungă,
cu sămânţa roditoare a binecuvântărilor eternităţii
cu bucurie eternă
în imortalitatea Luminii eterne.

Din „Manualul de Disciplină"
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Îţi mulţumesc Ţie, Tată Ceresc,
Pentru că Tu m-ai condus
la izvorul unei ape curgătoare,
la izvorul viu dintr-un ţinut al uscăciunii
udând o grădină eternă a minunilor,
Arborele Vieţii, mister al misterelor
ale cărui ramuri se dezvoltă etern
şi ale cărui rădăcini se alimentează din fluxul vieţii
dintr-o sursă eternă.
Iar Tu, Tată Ceresc,
protejezi fructele Sale
cu îngerii zilei

şi ai nopţii
şi mistui orice cale cu flăcările Luminii eterne.

Din „Psalmi de recunoştinţă"
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Îţi sunt recunoscător Ţie, Tată Ceresc,
Pentru că Tu m-ai înălţat la nivelul eternităţii
şi am întâlnit minunăţiile clarităţii.
Tu m-ai călăuzit
să ajung în compania Ta eternă
din adâncimile pământului.
Tu ai purificat corpul meu
pentru a mă ataşa armatei de îngeri ai pământului
şi sufletul meu pentru a ajunge
în compania îngerilor cereşti.
Tu ai dat omului eternitatea
să laude în zori şi în amurguri
lucrările şi minunăţiile Tale
cu cântece vesele.

Din „Psalmi de recunoştinţă"
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Eu voi lăuda lucrările Tale
cu cântecele Recunoştinţei
continuu, de-a lungul timpului
în momentele zilei şi în ordinea lor firească:
cu ivirea zorilor
şi cu întoarcerea serii şi plecarea luminii,
şi plecarea întunericului şi venirea zilei, continuu,
în toate generaţiile timpului.

Din „Psalmi de recunoştinţă"
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Fie ca El să vă binecuvânteze cu toate binefacerile,
fie ca El să vă apere de toate relele
şi să vă lumineze inimile cu cunoaşterea vieţii
şi să vă acorde înţelepciunea eternă.
Şi fie ca El să vă dea binecuvântările Înşeptite
pentru pacea veşnică.

Din „Manualul de Disciplină"
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

La venirea zilei
îmi îmbrăţişez Maica Pământească;
la venirea nopţii,
mă unesc cu Tatăl Ceresc;
şi în asfinţit, şi în zori
respir Legea Lor;
şi nu voi întrerupe aceste Comuniuni
până la sfârşitul timpurilor.

Din „Manualul de Disciplină"
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

El a destinat omului două spirite care îl vor însoţi.
Există două spirite, al adevărului şi al minciunii:
adevărul născut din izvorul Luminii,
minciuna – din adâncimile întunericului.
Stăpânirea tuturor copiilor adevărului
este în mâinile Îngerilor Luminii
astfel ca ei să poată merge pe căile Luminii.
Spiritele adevărului şi minciunii luptă în inima omului,
făcându-l să se comporte cu înţelepciune sau prostie.
Şi în funcţie de cum va moşteni adevărul
el va evita întunericul.
Binecuvântaţi toţi aceia care au tras la sorţi Legea
pentru că ei vor merge corect pe toate drumurile lor.

Fie ca Legea să-i binecuvânteze cu tot binele
şi să-i păzească de tot răul,
şi să le ilumineze inimile cu intuiţie pe cărările vieţii,
şi să-i răsplătească cu cunoaşterea lucrurilor eterne.

Din „Manualul de Disciplină"
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Eu am realizat viziunea interioară
şi, prin Spiritul Tău în mine,
am aflat secretul Tău minunat.
Prin pătrunderea Ta mistică
Tu ai produs un izvor de cunoaştere
care a creat în mine
o fântână de putere
revărsând ape vii,
un potop de iubire
şi o înţelepciune atotcuprinzătoare
asemănătoare splendorii Luminii eterne.

Din „Cartea imnurilor"
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

FRAGMENTE DIN CARTEA ESENIANĂ A ÎNVĂȚĂTORULUI VIRTUȚII

Domnul mergea spre malul râului, acolo unde se adunase mulțimea avidă de a-I asculta cuvintele. După ce i-a binecuvântat pe toți, El i-a întrebat ce îi preocupă. Unul dintre ei Îl întrebă:

„Doamne, spune-ne nouă, care sunt acele lucruri cărora trebuie să le acordăm cea mai mare valoare şi care sunt lucrurile de care trebuie să ne ferim?"

Şi Domnul le-a răspuns:

„Toate nenorocirile suferite de oameni sunt produse de acele lucruri care sunt în afara noastră; pentru că ceea ce este în interiorul nostru nu ne poate face niciodată să suferim. Un copil moare, o avere este pierdută, casa şi câmpul au ars şi toți oamenii sunt lipsiți de ajutor şi se plâng cu voce tare: «Ce mă fac acum? Ce se v-a întâmpla de-acum cu mine? Voi scăpa de acest lucru?» Toate acestea sunt cuvintele acelora care sunt descurajați sau se bucură de evenimente pe care ei nu le stăpânesc. Dar când noi ne întristăm de ceea ce nu este în puterea noastră, ne asemănăm copilului mic care plânge când soarele a apus. S-a spus strămoşilor voştri să nu râvnească la nimic din ceea ce aparține vecinului şi acum Eu vă spun vouă să nu doriți nimic din ceea ce nu este în puterea voastră, pentru că numai ceea ce este în voi vă aparține; iar ceea ce este în afara voastră, aparține altuia. În aceasta constă fericirea: să cunoaşteți ceea ce vă aparține şi ceea ce nu vă aparține. Dacă vreți să aveți viață veşnică, păstrați eternitatea în voi şi nu vă agățați de umbrele lumii oamenilor care poartă germenii morții."

„Nu sunt, toate cele ce vi se întâmplă, în afara puterii voastre? Ba da. Şi nu există în voi cunoaşterea despre bine şi rău? Ba da. Nu este deci în puterea voastră să tratați tot ceea ce vi se întâmplă în lumina înțelepciunii şi iubirii, în locul disperării şi tristeții? Ba da. Poate vreun om să vă împiedice să faceți astfel? Nimeni nu poate. Atunci nu vă mai plângeți: «Ce mă fac acum? Ce se va întâmpla de-acum cu mine? Voi scăpa de acest lucru?» pentru că orice vi s-ar putea întâmpla voi veți judeca în lumina înțelepciunii şi iubirii şi veți vedea toate lucrurile cu ochii îngerilor."

„Pentru că dacă voi veți cântări fericirea, potrivit celor ce vi se pot întâmpla, înseamnă să trăiți ca sclavi. Iar a trăi ca îngerii care vorbesc în voi înseamnă a fi liberi. Voi veți trăi în libertate numai ca adevărați Fii ai lui Dumnezeu şi plecați-vă fruntea numai la poruncile Legii Sfinte. Dacă voi trăiți în acest mod, atunci când Îngerul Morții va veni la voi, voi veți putea întinde mâinile către Dumnezeu şi veți putea spune: «Noi n-am neglijat Comuniunile pe care le-am primit de la Tine pentru a cunoaşte Legea Ta şi a merge pe căile îngerilor; noi nu Te-am dezonorat prin actele noastre; vezi cum am utilizat ochiul care vede în noi; Te-am blamat vreodată? Am țipat împotriva a ceea ce ni s-a întâmplat, sau am dorit ca să fie altfel? Am dorit să încălcăm Legea Ta? Pentru că ne-ai dat viața Îți mulțumim pentru lucrurile Tale pe care ni le-ai dat spre folosință atât de mult timp şi noi suntem mulțumiți; ia-le înapoi şi pune-le unde dorești, pentru că toate lucrurile sunt ale Tale din eternitate»."

„Să ştiți că nici un om nu poate sluji la doi stăpâni. Să ştiți că voi nu puteți dori să aveți lumea averilor şi de asemenea Împărăția Cerurilor. Bogățiile, pământurile şi puterea, nu aparțin omului, pentru că ele sunt ale lumii. Dar Împărăția Cerurilor este a voastră pentru totdeauna, pentru că ea este în voi. Şi dacă voi veți dori şi veți căuta ceea ce nu vă aprține, atunci în mod sigur veți pierde ceea ce este al vostru. Adevăr zic vouă, că nimic nu este dat pe nimic. Pentru că orice lucru, atât în lumea oamenilor cât şi a îngerilor, are un preț. Acela

care râvneşte după belşug şi averi, trebuie să alerge după ele, să sărute mâinile acelora pe care nu-i admiră, să irosească timp şi oboseală la alte uşi ale oamenilor, să spună şi să facă lucruri false, să dea cadouri de aur, argint şi uleiuri scumpe; toate acestea şi încă mai multe, trebuie să facă un om pentru a obţine bogăţii şi favoare. Şi când aţi obţinut acestea, ce aveţi? Vă va da acestă bogăţie şi putere siguranţă pentru eliberarea de teamă, pace minţii, o zi petrecută în compania îngerilor Maicii Pământeşti, o noapte petrecută în compania îngerilor Tatălui Ceresc? Doar nu vă aşteptaţi să primiţi pe degeaba lucruri atât de mari? Când un om are doi stăpâni, fie că iubeşte pe unul şi-l urăşte pe celălat, fie că va ţine la unul şi-l va dispreţui pe celălalt. Voi nu puteţi servi lui Dumnezeu şi în acelaşi timp să serviţi lumii."

„Întâmplător puţul vostru a secat, uleiul preţios s-a vărsat, v-a ars casa, grădina s-a ofilit; dar voi trataţi tot ce vi se întâmplă cu înţelepciune şi iubire. Ploaia vă poate umple din nou puţul secat, casele pot fi din nou construite, alte seminţe pot fi semănate; toate acestea pot trece şi veni din nou şi trece iarăşi. Dar Împărăţia Cerurilor este eternă şi nu va trece. Să nu schimbăm, deci, ceea ce este etern pe ceea ce poate pieri într-o oră."

*
* *

„Când voi sunteţi întrebaţi de care ţară aparţineţi, să nu spuneţi că de cutare sau de cutare, deoarece dacă este adevărat că săracul corp fizic, aparţine unui colţişor oarecare de pe pământ, voi, O, Copii al Luminii, aparţineţi Fraternităţii care cuprinde toate cerurile şi dincolo de ele şi de la Tatăl vostru Ceresc au coborât nu numai seminţele taţilor şi bunicilor voştri dar a tuturor fiinţelor care au fost create pe Pământ. Într-adevăr, voi sunteţi Fii de Dumnezeu şi toţi oamenii sunt fraţii voştri. Şi având pe Dumnezeu, Creatorul vostru şi Tatăl

vostru şi Păzitorul vostru, aceasta nu ne eliberează de toate supărările şi de teamă?"

„De aceea, vă spun vouă, nu vă gândiţi să adunaţi bunuri lumeşti, posesiuni, aur şi argint, pentru că acestea nu aduc decât corupţie şi moarte. Căci, cu cât mai mare va fi tezaurul bogăţiei voastre, cu atât mai groşi vor fi pereţii mormântului vostru. Deschideţi larg ferestrele sufletului vostru şi respiraţi aerul proaspăt al omului liber! De ce vă preocupaţi pentru veşminte? Priviţi cum cresc crinii de pe câmp; ei nu trudesc, nici nu deapănă şi vă spun totuşi că nici chiar Solomon în întreaga sa glorie n-a fost împodobit ca aceştia. De ce trebuie să vă preocupaţi de hrană? Priviţi darurile Maicii voastre Pământeşti, fructele coapte ale pomilor şi grăunţele aurii ale pământului Ei. De ce vă preocupaţi de casă şi de terenuri? Un om nu vă poate vinde ceea ce nu-i aparţine şi el nu poate fi proprietarul a ceea ce aparţine tuturor. Acest pământ întins este al vostru şi toţi oamenii sunt fraţii voştri. îngerii Maicii Pământeşti merg cu voi în timpul zilei, îngerii Tatălui Ceresc vă călăuzesc în timpul nopţii, iar în voi este Legea Sfântă. Fii de rege, încetaţi, deci, să mai poftiţi fleacuri. Luaţi, deci, loc la masa de sărbătoare şi îndepliniţi-vă moştenirea cu respect. Pentru că în Dumnezeu trăim, ne mişcăm şi avem lumea noastră. Într-adevăr noi suntem fiii Lui şi El este Tatăl nostru."

*
* *

„Este liber numai acela care trăieşte după cum doreşte să trăiască, care nu este împiedicat în actele sale şi a cărui dorinţe îşi găsesc finalitatea. Acela care nu este împiedicat este liber, dar acela care poate fi constrâns este în mod sigur un sclav. Dar cine nu este sclav? Numai acel om poate să nu fie sclav care nu doreşte nimic din ce aparţine altora. Dar care sunt acele lucruri ce vă aparţin vouă? Copiii Mei, numai

Împărăția Cerurilor care este în voi, unde sălășluiește Legea Tatălui vostru Ceresc, vă aparține vouă. Împărăția Cerurilor este asemenea unui negustor în căutare de perle bune care, atunci când găsește una de mare preț, merge și vinde tot ca s-o poată cumpăra. Și dacă această perlă prețioasă îți aparține pentru totdeauna, de ce s-o schimbați pe pietre și pietricele fără nici o valoare? Să știți, casa voastră, pământul vostru, fiii și fiicele voastre, toate bucuriile averii și supărările nenorocirilor, nu vă aparțin, chiar dacă părerile altora v-o confirmă. Dar dacă voi poftiți aceste lucruri, și țineți tare la ele, și vă îngrijorați, și vă bucurați după ele, atunci sunteți sclavi și sclavi veți rămâne."

„Copiii Mei, nu permiteți lucrurilor care nu sunt ale voastre să vă dezbine. Nu permiteți atracției lumești să se dezvolte în voi, ca o viță repede urcătoare pe stejar, ca să nu suferiți când o veți desprinde. Voi veniți pe lume fără apărare în pântecele mamelor voastre și tot fără apărare plecați. Lumea dă și lumea ia înapoi. Dar nici o putere de pe pământ sau din cer nu vă poate lua Legea Sfântă care este în voi. Voi puteți vedea părinții voștri măcelăriți, iar voi puteți fi izgoniți din țară. Atunci voi veți pleca cu inima voioasă pentru a trăi într-o altă țară și veți privi cu milă pe ucigașii părinților voștri, știind că și ei la fel vor pieri. Pentru că voi știți că voi și Adevărații voștri Părinți veți trăi în siguranță în adevărata voastră țară. Pentru că Adevărații voștri Părinți sunt Tatăl vostru Ceresc și Maica voastră Pământească. Moartea nu vă poate separa de adevărații voștri părinți și pentru adevărata voastră țară nu există exil. Și în voi, ca o stâncă ce rezistă tuturor furtunilor, stă Legea Sfântă, fortăreața și salvarea voastră."

FRAGMENTE DIN EVANGHELIA ESENIANĂ A LUI IOAN

La început a fost Legea, și Legea era cu Dumnezeu, și Legea era Dumnezeu. Tot așa a fost la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute de Dumnezeu; și fără El n-a fost nimic făcut care a fost făcut. În El era viața. Și viața era lumina oamenilor. Și lumina a strălucit în întuneric, și întunericul n-a cuprins-o.

Din locuri îndepărtate ale deșertului veniră Frații pentru a purta mărturia Luminii, ca toți oamenii prin ei să poată merge în lumina Legii Sfinte. Pentru că lumina adevărată ilumineză pe fiecare om care vine pe lume, dar lumea nu cunoaște acest lucru. Asemenea celor mulți, ei au primit Legea, și lor li s-a dat puterea de a deveni Fii de Dumnezeu și de a intra în Marea Eternă unde se înalță Arborele Vieții.

Iar Domnul Iisus i-a învățat spunându-le: „Într-adevăr, adevăr zic vouă, că dacă un om nu se naște iarăși, el nu poate vedea Împărăția Cerurilor."

Iar un om a întrebat: „Cum poate un om să fie născut, dacă el este bătrân? Poate el intra a doua oară în pântecul mamei sale și să fie născut?"

Și Domnul Iisus a răspuns: „Într-adevăr, adevăr zic vouă, dacă un om nu este născut de Maica Pământească și Tatăl Ceresc, și nu merge cu Îngerul Zilei și Îngerul Nopții, nu poate intra în Împărăția Eternă. Ceea ce este născut din carne este carne; iar ceea ce este născut din Spirit, este spirit. Iar carnea corpului tău este născută de Maica Pământească, iar spiritul din tine este născut de Tatăl Ceresc. Vântul bate și voi auziți sunetul lui, dar nu știți de unde vine. Așa este și cu Legea Sfântă. Toți oamenii o aud, dar n-o cunosc, deși de la prima respirație este cu ei. Dar dacă ei sunt născuți din nou de Tatăl Ceresc și Maica Pământească, ei vor auzi cu urechi noi și vor vedea cu ochi noi, și flacăra Legii Sfinte se va aprinde în ei."

Un om a întrebat: „Cum pot fi aceste lucruri?"

Domnul Iisus le-a răspuns: „Într-adevăr, adevăr zic vouă, noi spunem ceea ce ştim şi mărturisim ceea ce am văzut; şi, iată, nu primiţi mărturia noastră. Pentru că omul este născut să meargă cu îngerii şi nu să caute pietre preţioase în nămol. Lui i-a lăsat Tatăl Ceresc moştenirea Sa, ca el să construiască Împărăţia Cerurilor pe pământ, dar omul şi-a întors faţa de la Tatăl său şi a început să se închine lumii şi idolilor ei. Şi aceasta este condamnarea: lumina să vină în lume, dar oamenii să iubească mai degrabă întunericul decât lumina, deoarece acţiunile lor au fost rele. Pentru că fiecare care a făcut rău, deşi a avut lumină, nu a venit la ea. Pentru că noi suntem Fiii lui Dumnezeu, şi în noi este glorificat Dumnezeu. Iar Lumina care străluceşte în jurul lui Dumnezeu şi al copiilor Săi, este Lumina Legii Sfinte. Dar acela care urăşte lumina neagă pe Tatăl său şi Maica sa care i-au dat naştere."

Un alt om a întrebat: „Doamne, cum putem noi cunoaşte lumina?"

Şi Domnul Iisus i-a răspuns: „Într-adevăr, adevăr zic vouă, Eu vă mai dau o nouă poruncă: Să vă iubiţi unul pe altul, aşa cum vă iubesc pe voi aceia cu care lucraţi împreună în Grădina Fraternităţii. Prin aceasta oamenii vor şti că toţi sunt deopotrivă fraţi, întocmai după cum noi toţi suntem Fiii lui Dumnezeu."

Un om a întrebat: „Toată povestirea Ta este despre fraternitate, dar noi nu putem toţi să aparţinem fraternităţii. Totuşi noi dorim să preamărim lumina şi respingem întunericul, pentru că nici unul dintre noi nu doreşte răul."

Şi Domnul Iisus a răspuns: „Inima ta să nu se tulbure. Voi să credeţi în Dumnezeu. Să ştiţi că în casa Tatălui nostru sunt multe camere şi fraternitatea noastră nu este decât o sticlă întunecată reflectând Fraternitatea Cerească căreia îi aparţin toate creaturile cerului şi ale pământului. Fraternitatea este via, iar Tatăl nostru Ceresc este fermierul. Oricare ramură din noi care nu produce fructe, este aruncată; iar fiecare ramură care produce fructe este curăţată de El, ca ea să poată produce

şi mai multe fructe. Rămâneţi cu noi şi noi să rămânem cu voi. Deoarece nu oricare ramură poate produce fructe prin ea însăşi, excepţia stă în vita de vie, tot aşa şi voi progresaţi numai dacă rămâneţi în Legea Sfântă, care este stânca pe care se sprijină fraternitatea noastră. Acela care rămâne în Lege este ca acela care adună multe fructe; pentru că fără Lege voi nu puteţi nimic. Dacă omul nu rămâne în Lege, el este ca o ramură îndepărtată şi se veştejeşte; şi oamenii taie şi îndepărtează astfel de ramuri şi le ard în foc."

„Şi întocmai ca fraţii care au rămas în iubire unul pentru altul, aşa cum i-a învăţat Îngerul Iubirii, tot aşa noi vă cerem să vă iubiţi unul pe altul. Nu există iubire mai mare între oameni, decât de a învăţa Legea Sfântă unul de la altul şi de a se iubi unul pe altul. Tatăl Ceresc este în noi şi noi suntem în El şi noi vă întindem mâinile cu iubire şi vă cerem să fiţi ca unul din noi. Gloria pe care ne-a dat-o nouă, noi v-o dăm vouă; ca voi să puteţi fi ca unul, aşa cum noi suntem ca unul. Pentru că Tatăl vostru din Ceruri v-a iubit înainte de crearea lumii."

Astfel învăţau fraţii Legea Sfântă pe aceia care îi ascultau şi s-a spus că ei au vindecat bolnavii şi suferinzii cu diverse plante şi cu tratamente minunate ale soarelui şi apei. Şi, de asemenea, ei au făcut multe alte lucruri, încât cărţile care s-ar putea scrie n-ar putea încape în întreaga lume. Amin.

FRAGMENTE DIN CARTEA ESENIANĂ A REVELAȚIILOR

Iată, Îngerul Aerului Îl va aduce,
Și toți ochii Îl vor vedea,
Și fraternitatea,
Întreaga vastă fraternitate a Pământului,
Își va ridica vocea ca unul
Pentru a-I cânta.
Așa să fie. Amin.

Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul;
Care este, care a fost și care va fi în veci.
Și vocea îmi vorbea și eu m-am întors să văd
Vocea care îmi vorbea.
Și, întorcându-mă, am văzut șapte candele de aur;
Și, în mijlocul luminii lor strălucitoare,
Am văzut pe Cineva asemenea Fiului Omului,
Îmbrăcat în alb, alb ca zăpada.
Iar vocea Sa umplea aerul ca susurul unei ape curgătoare;
Iar în mâinile Sale erau șapte stele
Pline de lumina strălucitoare a cerurilor de unde au venit.
Iar când El vorbea, fața Sa împrăștia lumină,
Luminoasă și aurie ca o mie de sori.

Și El a spus: „Nu te teme, Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă,
Eu sunt începutul și sfârșitul.
Scrie lucrurile care au fost, care sunt și care vor fi de aici înainte,
Misterul celor șapte stele care Îmi umplu mâinile
Și al celor șapte candele de aur luminând cu lumina eternă.
Cele șapte stele sunt îngerii Tatălui Ceresc,

Iar cele șapte candele, îngerii Maicii Pământești.
Iar spiritul omului este flacăra
Care se împrăștie între lumina stelelor și candelele strălucitoare:
O punte de lumină sfântă între cer și pământ.
Aceste lucruri ți le spune Acela care ține cele șapte stele în mâinile Sale,
Care merge în mijlocul flăcărilor celor șapte candele de aur.
Cel ce are urechi, să audă ce spune Spiritul:
„Aceluia care va birui, Eu îi voi da să mănânce din Arborele Vieții,
Care se înalță în mijlocul Paradisului strălucitor al lui Dumnezeu".

Și atunci am privit, și, iată,
O ușă s-a deschis în cer:
Și o voce care se auzea din toate părțile, asemenea unei trâmbițe,
Mi-a vorbit: „Vino încoace,
Și-ți voi arăta lucruri care trebuie să se petreacă".

Și imediat am fost acolo, în spirit,
La pragul ușii deschise
Și am intrat prin ușa deschisă
Într-o mare de lumină strălucitoare.
Iar în mijlocul oceanului orbitor de raze era un tron;
Iar pe tron era Cineva a cărui față era ascunsă.
Și exista un curcubeu în jurul tronului,
Care avea aspectul unui smarald.
În jurul tronului se aflau treisprezece scaune înalte.
Și pe aceste scaune am văzut șezând treisprezece bătrâni,
Învăluiți în raze de lumină albă,
Iar fețele lor erau ascunse de nori de lumină în vârtej.
Și șapte lămpi de foc ardeau în fața tronului:
Focul Maicii Pământești.
Iar înaintea tronului străluceau șapte stele ale cerului:
Focul Tatălui Ceresc.

Înaintea tronului
Era o mare de sticlă asemenea cristalului:
Pe aceasta erau reflectate
Toţi munţii şi toate văile şi oceanele Pământului
Şi toate creaturile de pe acesta.
Iar cei treisprezece bătrâni care se închinau în faţa splendorii Aceluia
Care şedea pe tron, a cărui faţă era ascunsă
Din a căror mâini ţâşneau râuri de lumină, de la unul la altul,
Strigau: „Sfânt, Sfânt, Sfânt,
Domnul Dumnezeul Atotputernic,
Care a fost, este şi va fi.
Tu eşti binecuvântat, O, Doamne
Să primeşti gloria, şi onoarea, şi puterea,
Pentru că Tu ai creat toate lucrurile".

Şi apoi am văzut în mâna dreaptă
A Aceluia care şedea pe tron,
A cărui faţă era ascunsă
O carte scrisă în interior,
Sigilată în partea din spate
Cu şapte sigilii.
Şi am văzut un înger întrebând cu voce răsunătoare,
„Cine este demn să deschidă cartea,
Şi să-i desfacă sigiliile?"

Şi nici o fiinţă din ceruri, nici de pe pământ, nici de sub pământ
N-a fost capabilă să deschidă cartea, nici să-i desfacă sigiliile.
Şi eu am plâns că n-a putut fi deschisă cartea,
Nici nu eram capabil să citesc ce era scris.
Iar unul dintre bătrâni mi-a spus: „Nu mai plânge.
Ridică-ţi mâna, şi ia cartea,
Iată, chiar cartea cu şapte sigilii, şi deschide-o.
Pentru că ea a fost scrisă pentru tine,

Cel mai de jos dintre cei de jos,
Şi totodată cel mai de sus dintre cei de sus".

Şi am întins mâna şi am apucat cartea.
Şi iată, coperta s-a deschis,
Şi mâinile mele au atins paginile aurite,
Şi ochii mei contemplară misterul celor şapte peceţi.

Şi am contemplat şi am auzit vocea multor îngeri
Din jurul tronului,
Iar numărul lor era de zece mii de ori zece mii
Şi mii de mii, spunând cu voce răsunătoare:
„Toată gloria, şi înţelepciunea, şi puterea,
Şi energia în vecii vecilor,
Aceluia care va revela misterul misterelor".
Şi am văzut vârtejul de nori de lumină aurie
Întinzându-se ca o punte fierbinte între mâinile mele,
Şi mâinile celor treisprezece bătrâni,
Şi picioarele Aceluia care şedea pe tron,
Şi a cărui faţă era ascunsă.

Şi eu am deschis primul sigiliu.
Şi am văzut, şi am contemplat Îngerul Aerului.
Şi între buzele sale curgea suflul vieţii,
Şi el îngenunchie pe Pământ
Şi dădu omului suflurile Înţelepciunii.
Şi omul inspiră.
Iar când el expiră cerul se întunecă,
Şi dulcele aer deveni respingător şi fetid,
Şi nori de fum rău atârnau în părţile joase ale Pământului
Şi mi-am întors faţa de la această privelişte cu ruşine.
Şi am deschis cel de-al doilea sigiliu.
Şi am văzut şi am contemplat Îngerul Apei.
Şi între buzele sale curgea apa vieţii,

Şi el a îngenunchiat pe Pământ
Şi i-a dat omului un ocean de Iubire.
Şi omul s-a băgat în apele limpezi şi strălucitoare.
Şi când el a atins apa râurile limpezi s-au întunecat,
Şi apele cristaline au devenit groase ca noroiul,
Şi peştele s-a sufocat în întunecimea respingătoare,
Şi toate creaturile au murit de sete.
Şi mi-am întors fața de la această privelişte cu ruşine.

Şi am deschis cel de-al treilea sigiliu.
Şi am văzut şi am contemplat Îngerul Soarelui.
Şi între buzele sale curgea lumina vieții,
Şi el a îngenunchiat pe Pământ,
Şi a dat omului focurile Puterii.
Şi puterea soarelui a intrat în inima omului,
Şi a luat puterea şi a făcut cu ea un soare fals,
Şi prin aceasta el a răspândit focurile distrugerii,
Arzând pădurile, lăsând pustii văile verzi,
Lăsând numai oasele carbonizate ale fraților săi.
Şi mi-am întors fața de la această privelişte cu ruşine.

Şi am deschis cel de-al patrulea sigiliu,
Şi am văzut şi am contemplat Îngerul Bucuriei.
Şi între buzele sale curgea muzica vieții,
Şi el a îngenunchiat pe Pământ,
Şi a dat omului muzica Păcii.
Şi pacea şi bucuria au înflorit în sufletul omului,
Ca o muzică,
Dar el a auzit numai discordanțele neînduplecate ale tristeții şi nemulțumirii,
Şi el şi-a ridicat sabia,
Şi a tăiat mâinile făcătorilor de pace,
Şi a mai ridicat-o încă o dată,
Şi a tăiat capetele cântăreților.
Şi mi-am întors fața de la această privelişte cu ruşine.

Şi am deschis cel de-al cincilea sigiliu.
Şi am văzut şi am contemplat Îngerul Vieții.
Şi între buzele sale
Curgea sfânta alianță între Dumnezeu şi Om,
Şi el a îngenunchiat pe Pământ,
Şi i-a dat omului darul Creației.
Şi omul a creat o seceră din fier de forma unui şarpe,
Iar recolta pe care a adunat-o a fost foametea şi moartea.
Şi mi-am întors fața de la această privelişte cu ruşine.

Şi am deschis cel de-al şaselea sigiliu.
Şi am văzut şi am contemplat Îngerul Pământului.
Şi între buzele sale curgea râul Vieții Eterne,
Şi el a îngenunchiat pe Pământ,
Şi a dat omului secretul eternității,
Şi i-a spus să deschidă ochii,
Şi să contemple misteriosul Arbore al Vieții din Marea Infinită.
Dar omul şi-a ridicat mâna şi şi-a scos proprii ochi,
Şi a zis că nu există eternitate.
Şi mi-am întors fața de la această privelişte cu ruşine.
Şi am deschis cel de-al şaptelea sigiliu.
Şi am văzut şi am contemplat Îngerul Maicii Pământeşti.
Şi el a adus cu el un mesaj de lumină strălucitoare
De la tronul Tatălui Ceresc.
Şi acest mesaj era numai pentru urechea omului,
Acela care merge între Pământ şi Cer.
Şi a şoptit acest mesaj în urechea omului,
Dar el nu l-a auzit.
Dar eu nu mi-am mai întors fața cu ruşine
Ci, iată, mi-am întins mâna spre aripile îngerului
Şi mi-am îndreptat vocea spre cer spunând:
„Spune-mi mesajul pentru că eu aş vrea să mănânc fructul
Arborelui Vieții care creşte în Marea Eternității".

Şi îngerul m-a privit cu mare tristeţe,
Şi s-a făcut tăcere în ceruri.
Şi apoi am auzit o voce care era asemenea vocii
Care suna ca o trâmbiţă spunând:
„O, Omule, vrei tu să vezi răul pe care l-ai produs
Când tu ţi-ai întors faţa de la tronul lui Dumnezeu,
Când tu n-ai folosit darurile
Celor şapte îngeri ai Maicii Pământeşti
Şi ai celor şapte îngeri ai Tatălui Ceresc?"
Şi o teribilă durere am simţit în mine, ca şi cum aş fi simţit
Sufletele tuturor acelora care au fost orbiţi
Pentru a nu vedea decât dorinţele lor carnale.
Şi am văzut cei şapte îngeri care stăteau în faţa lui Dumnezeu.
Şi lor li s-au dat şapte trâmbiţe.
Şi un alt înger a venit şi s-a aşezat la altar,
Având o cădelniţă din aur.
Şi i s-a dat multă tămâie
Pe care el o va oferi ca ofrandă, împreună cu rugăciunile, tuturor îngerilor
Spre altarul de aur care se afla în faţa tronului.
Şi fumul de tămâie se ridică în faţa lui Dumnezeu
Din mâna îngerului.
Şi îngerul luă cădelniţa,
Şi o umplu cu focul de la altar,
Şi-l aruncă pe Pământ,
Şi se auziră voci, şi tunete,
Şi fulgere şi cutremure,
Şi cei şapte îngeri care aveau cele şapte trompete
Se pregăteau să sune.

Şi primul înger sună,
Şi urmară grindină şi foc amestecate cu sânge,
Şi acestea au fost aruncate pe pământ,
Şi pădurile verzi şi pomii au fost arşi.
Şi toată iarba verde a fost transformată în cenuşă.

Şi sună şi cel de-al doilea înger împreună cu cel de-al treilea,
Şi un mare munte de foc
Se prăbuşi în mare,
Şi vapori de sânge se ridicau de la pământ.

Şi sună şi cel de-al patrulea înger,
Şi, iată, se produse un mare cutremur de pământ,
Şi soarele se întunecă ca o pânză groasă,
Iar luna se făcu ca sângele.

Şi sună şi cel de-al cincilea înger,
Şi stelele cerului căzură pe pământ
Întocmai cum cad curmalele înainte de a le veni vremea,
Când sunt scuturate de un vânt puternic.
Şi sună şi cel de-al şaselea înger,
Şi cerul se retrase ca un sul care este rulat,
Şi pe întregul Pământ nu mai exista nici un pom,
Nici o floare, nici un fir de iarbă.
Şi eu şedeam pe Pământ,
Şi picioarele mele se afundau în solul moale şi gros amestecat cu sânge,
Când eu mă îndreptam pentru a scruta cu privirea orizontul.
Şi o mare linişte se aşternu asupra întregului pământ.

Şi sună şi cel de-al şaptelea înger,
Şi am văzut o fiinţă puternică coborând din ceruri
Învăluită într-un nor,
Şi un curcubeu era deasupra capului său.
Şi faţa sa era ca soarele,
Şi picioarele sale ca stâlpi de foc.
Şi ea avea în mână o carte deschisă,
Şi îşi puse piciorul drept pe mare şi piciorul stâng pe uscat
Şi strigă cu o voce tare care era minunată de auzit:

„O, Omule, vrei tu ca această viziune să se realizeze?"
Şi eu am răspuns: „Tu ştii, O, Prea Sfinte
Că aş face orice
Ca aceste lucruri teribile să nu se petreacă."

Şi El a spus: „Omul a creat aceste puteri ale distrugerii.
Ele au fost născocite de propria sa minte.
Omul şi-a întors faţa
De la îngerii Tatălui Ceresc şi ai Maicii Pământeşti,
Şi şi-a făurit propria sa distrugere."

Şi eu am spus: „Atunci nu există nici o speranţă, înger luminos?"
Şi o lumină orbitoare ţâşni ca un râu din mâinile sale
Când El răspunse: „Există întotdeauna speranţă,
O, tu, pentru care au fost create cerul şi pământul."
Şi apoi îngerul,
Cel care şedea cu un picior pe mare şi cu celălalt pe uscat,
Îşi ridică mâinile la cer,
Şi jură pe Acela care trăieşte din eternitate,
Care a creat Cerul şi tot ce există în el,
Precum şi Pământul cu tot ce există în el
Şi marea cu tot ce conţine ea,
Că acest timp va înceta într-o zi.
Ziua în care vocea celui de-al şaptelea înger va răsuna,
Misterul lui Dumnezeu va fi revelat acelora
Care au mâncat din Arborele Vieţii
Care se înalţă pentru veşnicie în Marea Eternă.
Iar vocea vorbi iarăşi spunând:
„Mergi, ia cartea care este deschisă în mâinile îngerului
Care stă cu un picior pe mare şi cu celălalt pe uscat."
Şi eu am mers la înger şi i-am spus:
„Dă-mi cartea,
Pentru că eu doresc să mănânc din Arborele Vieţii

Care se înalţă în mijlocul Mării Eterne."
Şi îngerul mi-a dat cartea,
Şi eu am deschis cartea, şi am citit în ea
Tot ce s-a întâmplat, se întâmplă
Şi se va mai întâmpla.

Am văzut holocaustul care va cotropi pământul,
Şi marea distrugere
Care va înneca toate popoarele sale în oceane de sânge.
Şi am văzut, de asemenea, eternitatea omului
Şi iertarea infinită a Atotputernicului.
Şi am văzut sufletele oamenilor ca pagini albe în carte
Totdeauna gata pentru ca un nou cântec să fie scris.
Şi mi-am ridicat faţa
Către cei şapte îngeri ai Maicii Pământeşti
Şi cei şapte îngeri ai Tatălui Ceresc,
Şi mi-am simţit picioarele atingând sfânta frunte a Maicii Pământeşti,
Şi degetele mele atingând sfintele picioare ale Tatălui Ceresc,
Şi am înălţat un imn de Recunoştinţă:

„Îţi mulţumesc Ţie, Tată Ceresc,
Că m-ai condus la izvoarele râurilor curgătoare,
La un izvor viu într-un ţinut al uscăciunii,
Alimentând cu apă Grădina Eternă a minunilor,
Arborele Vieţii, mister al misterelor,
Care-şi înalţă ramurile nemuritoare în creştere eternă
Şi îşi trage seva prin rădăcinile sale din râul vieţii
Provenind dintr-o sursă eternă.
Şi Tu, Tată Ceresc,
Protejează fructele sale
Cu îngerii zilei şi ai nopţii
Şi cu flăcările Luminii Eterne care arde orice cale."

Dar vocea vorbi iarăşi,
Şi iarăşi ochii mei fură covârşiţi
De splendorile împărăţiei luminii:

„Atenţie, O, Omule,
Tu poţi păşi pe calea dreaptă
Şi poţi merge în prezenţa îngerilor.
Tu poţi cânta Maicii Pământeşti în timpul zilei
Şi Tatălui Ceresc în timpul nopţii.
Şi, prin fiinţa ta, poţi parcurge calea de aur a Legii.
Dar îi vei lăsa tu pe fraţii tăi
Să se cufunde în vâltoarea de sânge,
În timp ce pământul se cutremură de durere şi geme
Sub lanţurile sale de piatră?
Poţi tu să bei din cupa vieţii eterne,
Când fraţii tăi mor de sete?"
Şi inima mea a devenit grea de compasiune,
Şi eu am privit, şi, iată,
A apărut o mare minune în ceruri:
O Femeie îmbrăcată în soare şi cu luna sub picioare,
Şi pe capul Său o coroană de şapte stele.
Şi eu am ştiut că este izvorul apelor curgătoare
Şi Mama Pădurilor.

Şi am mers pe nisipul mării,
Şi am văzut o sălbăticiune ridicându-se din apa mării,
Iar din nările sale adia un aer respingător şi scârbos,
Şi unde se ridica din mare, apele limpezi se transformau în noroi.
Corpul său era acoperit cu o carapace neagră şi fumegândă,
Iar Femeia îmbrăcată cu soarele
A întins braţele sale spre fiara
Care se apropia şi a prins-o în braţe.
Pielea Ei se înfioră sub suflul viciat al animalului,
Căruia îi sfărâmă spatele între braţele Ei de stâncă,
Şi acesta se cufundă în mâl cu lacrimi de sânge.
Şi din gura fiarei ieşiră armate de oameni
Agitându-şi săbiile şi luptând unul cu altul.
Şi ei luptară între ei cu o teribilă furie,

Şi-şi tăiară membrele, şi-şi scoaseră ochii,
Până ce căzură într-o groapă de mâl
Urlând în agonie şi durere.

M-am apropiat de marginea hăului, şi mi-am băgat mâna în el,
Şi am putut să văd un vârtej de sânge,
Şi oameni în interior, prinşi asemenea unor muşte în pânză de păianjen,
Şi am vorbit cu voce tare spunând:
„Fraţilor, lăsaţi săbiile din mâini şi prindeţi-mi mâna
Încetaţi să mai murdăriţi şi să profanaţi pe Aceea
Care v-a dat naştere,
Şi pe Acela care v-a lăsat moştenirea,
Pentru că zilele târguielilor voastre au trecut
Şi trecute, de asemenea, sunt zilele voastre de vânătoare şi ucidere,
Iar acela care ţine în captivitate va avea parte de captivitate,
Şi acela care omoară cu sabia trebuie să moară de sabie,
Şi negustorii Pământului vor plânge şi vor jeli,
Căci nimeni nu va mai cumpăra nimic.
Negustori de aur, argint, de pietre preţioase,
De perle şi de lenjerie fină, de purpură, de mătăsuri şi de vopsele,
De marmură, de vite şi de oi, de cai,
De căruţe, de sclavi şi de suflete umane,
Toate acestea nu le veţi mai putea cumpăra, nici vinde,
Pentru că totul este afundat într-o mare de sânge.
Pentru că v-aţi întors capul de la Tatăl vostru Ceresc şi de la Maica voastră Pământească
Şi pentru că voi veneraţi animalul care construieşte un paradis din piatră.
Aruncaţi săbiile, fraţii mei, şi apucaţi-mi mâna".
În clipa în care degetele noastre se unirã
Am văzut în depărtare un mare oraş
Alb şi strălucitor, la orizontul îndepărtat lucitor ca alabastrul.
Şi se auziră voci şi tunete, fulgere ţâşniră

Şi un mare cutremur de pământ se dezlănţui,
De o amploare încă necunoscută pe pământ.
Atât de puternic şi de mare a fost cutremurul că
El împărţi marele oraş în trei
Şi oraşele noroadelor se prăbuşiră.
Şi marele oraş veni în amintire în faţa lui Dumnezeu
Bând până la fund cupa
Asprei Sale Mânii.
Şi insulele porniră în derivă, iar munţii dispărură.
Şi căzu asupra oamenilor o mare grindină din cer,
Fiecare piatră având greutatea unui talant[1],
Şi un înger puternic luă o mare stâncă asemenea unei pietre de moară
Şi o aruncă în mare spunând:
„Astfel cu violenţă va fi distrus oraşul cel mare
Şi nu va mai fi reconstruit.
Şi sunetele harpiştilor, şi muzicienilor, şi flautiştilor,
Precum şi a cântăreţilor, şi a trâmbiţaşilor
Nu vor mai fi auzite în tine.
Şi nici un meşteşugar de nici un fel ar fi
Nu se va mai găsi în tine,
Şi nici sunetul morilor nu vor mai fi auzite
Deloc în tine,
Şi nici lumina vreunei lumânări
Nu va mai lumina în tine deloc,
Nici vocile mirelui şi a miresei nu vor mai fi auzite
Deloc în tine,
Pentru că negustorii au fost marii oameni ai pământului
Şi prin vrăjitoriile tale au fost înşelate toate naţiunile.
În înlănţuirea ta a fost risipit sângele profeţilor, al sfinţilor
Şi al tuturor celor care au fost masacraţi pe pământ".

1. Cf. *Biblia*, „Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul", Bucureşti: Institutul Biblic, 1975.

Şi fraţii mei îmi prinseră mâna
Şi cu mare greutate se târâră afară din mâl,
Şi ei se aşezară rătăciţi, pe plaja de nisip,
Şi cerul se deschise şi spălă, cu ploaie, trupurile lor goale,
Şi am auzit o voce din cer, ca a multor ape la un loc,
Şi ca a unui mare tunet,
Şi am auzit vocea harpiştilor cântând cu harpele lor,
Şi ei cântară un nou cântec în faţa tronului.
Şi am văzut un alt înger zburând în mijlocul cerului,
Ducând cântecele zilei şi ale nopţii
Şi Evanghelia Eternă pentru a o predica celor
Care rămân pe Pământ,
Acelora care se târâseră din mâl
Şi şedeau goi şi spălaţi de ploaie în faţa tronului.
Şi îngerul strigă: „Temeţi-vă de Dumnezeu şi glorificaţi-L
Pentru că ora judecăţii Sale a sosit
Şi închinaţi-vă Aceluia care a făcut Cerul şi Pământul
Şi marea, şi fântânile de apă."

Şi am văzut cerul deschizându-se, şi am contemplat un cal alb,
Şi Acela care era aşezat pe el se numea Credinţa şi Adevărul,
Şi judeca cu Dreptate.
Ochii Săi erau ca flăcările focului,
Şi pe capul Său erau multe coroane,
Şi era învăluit în lumină albă strălucitoare,
Şi picioarele Sale erau goale,
Şi numele Său era Cuvântul lui Dumnezeu.
Şi Sfânta Fraternitate L-a urmat pe cai albi,
Îmbrăcată în ţesături fine, albe şi curate.
Şi ei au intrat în Grădina Infinită Eternă
În mijlocul căreia se înalţă Arborele Vieţii.
Şi mulţimea de oameni goi, spălaţi de ploaie, veniră în faţa lor,
Tremurând pentru a primi judecata lor
Pentru că păcatele lor erau multe şi au pângărit Pământul.

Mai mult decât atât, ei au distrus creaturile pământului şi ale mării,
Au otrăvit solul şi au stricat aerul,
Şi au îngropat vie, pe Maica ce le-a dat naştere.

Dar n-am văzut ce li s-a întâmplat deoarece privirea mi se schimbă,
Şi am văzut un nou Cer şi un nou Pământ,
Căci primul Cer şi primul Pământ dispăruseră,
Şi nu mai exista nici marea.
Şi am văzut oraşul sfânt al Fraternităţii
Venind de la Dumnezeu din cer,
Pregătit ca o mireasă împodobită de soţul ei.
Şi am auzit o voce puternică din cer spunând:
„Iată muntele Casei Domnului
Ridicată în vârful munţilor
Şi înălţată deasupra colinelor."
Şi toată lumea se îndreptă acolo.
„Veniţi să mergem la muntele Domnului,
La Casa lui Dumnezeu.
Şi El ne va învăţa căile Sale,
Şi noi vom merge pe aceste căi
Pentru că Legea Sa se va înălţa din Sfânta Fraternitate.
Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii,
Şi El va sălăşlui cu ei şi ei vor fi poporul Său,
Şi Dumnezeu Însuşi va fi cu ei şi va fi Dumnezeul lor.
Şi Dumnezeu le va şterge lacrimile din ochii lor,
Şi nu va mai exista moarte,
Nici tristeţe, nici plânsete,
Nu va mai exista nici un fel de durere,
Căci ceea ce a fost aparţine trecutului.
Aceia care se războiseră, transformară săbiile în brăzdare
Şi lănciile lor în cosoare.
Nici un norod nu va mai ridica sabia împotriva unei alte norod.

Nici nu vor mai învăţa razboiul,
Pentru că ceea ce a fost aparţine trecutului."

Şi El vorbi din nou: „Eu reînnoiesc toate lucrurile.
Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul.
Eu voi da să bea celor însetaţi
Din fântâna apei vieţii libere.
Iar acela care va învinge obstacolele va moşteni totul.
Şi Eu voi fi Dumnezeul lui, iar el va fi Fiul Meu.
Dar fricoşii şi necredincioşii,
Şi răii, şi criminalii, şi toţi mincinoşii
Îşi vor săpa propria lor groapă, unde vor fi îngropaţi cu foc şi sulf arzător."
Şi din nou imaginea mi s-a schimbat,
Şi am auzit vocile Sfintei Fraternităţi ridicându-se într-un cânt
Care spunea: „Veniţi să mergem în lumina Legii."
Şi am văzut oraşul sfânt,
Şi Fraţii care au pătruns acolo.
Şi oraşul nu mai avea nevoie de soare,
Nici de lună să-l lumineze,
Pentru că îl lumina gloria lui Dumnezeu.
Şi am văzut râul pur al Apei Vieţii,
Limpede ca un cristal, venind de la tronul lui Dumnezeu,
Iar în mijlocul râului se înălţa Arborele Vieţii
Care purta patrusprezece feluri de fructe
Şi le oferea celor înfometaţi de el.
Şi frunzele arborelui servesc pentru vindecarea naţiunilor.
Şi noaptea nu mai exista,
Şi ei nu mai aveau nevoie de lumânări, nici de lumina soarelui,
Pentru că Domnul Dumnezeu le dădea lumină,
Şi ei domniră pentru totdeauna.

Am atins vederea interioară.
Şi prin Spiritul Tău în mine
Am auzit secretul Tău minunat.
Prin intuiția Ta mistică
Tu ai făcut ca un izvor de cunoaştere
Să se dezvolta în mine,
O fântână de putere antrenând ape vii,
Un torent de iubire şi o înțelepciune atotcuprinzătoare
Asemenea splendorii Luminii Eterne.

Cartea a treia

MANUSCRISELE PIERDUTE ALE FRATERNITĂȚII ESENIENE